

มุมมองของนักท่องเที่ยวไทยต่อประเทศเมียนมาร์จากบล็อกการท่องเที่ยว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์

กรกฎาคม 2559

มุมมองของนักท่องเที่ยวไทยต่อประเทศเมียนมาร์จากบล็อกการท่องเที่ยว

ปริญญานิพนธ์
ของ
โชติกา สิงห์ประเสริฐ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์

กรกฎาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มุมมองของนักท่องเที่ยวไทยต่อประเทศเมียนมาร์จากบล็อกการท่องเที่ยว

บทคัดย่อ
ของ
ไชธิกา สิงห์ประเสริฐ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์

กรกฎาคม 2559

โชธิกา สิงห์ประเสริฐ. (2559). มุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อประเทศเมียนมาร์จากบล็อกการท่องเที่ยว. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์ไทย.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่ใช้ในบริบทการท่องเที่ยวประเทศเมียนมาร์ ตามแนวคิดของ ฟาน ไดก์ (Van Dijk. 2000, 2006, 2009) โดยเก็บข้อมูลจากบล็อก การท่องเที่ยวประเทศเมียนมาร์จากเว็บไซต์พันทิป ห้อง Blue Planet ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 92 กระทู้ ผลการศึกษาพบว่าในบล็อกการท่องเที่ยวประเทศเมียนมาร์มีการใช้พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แสดงมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ทั้งสิ้น 9 พฤติกรรมได้แก่ พฤติกรรมทางศัพท์ พฤติกรรมการอ้างถึง พฤติกรรมขยายความ พฤติกรรมสภาวะเกิดก่อน พฤติกรรมปฏิเสธ พฤติกรรมกลบเกลื่อน พฤติกรรมสับสน พฤติกรรมเปรียบเทียบ และพฤติกรรมการแสดงอารมณ์ ซึ่งพฤติกรรมการท่องเที่ยวเหล่านี้แสดงมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ ทั้งสิ้น 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นเกี่ยวกับบุคคล และพื้นที่ ประเด็นเกี่ยวกับบุคคลมีการกล่าวถึงวิถีชีวิต การประกอบอาชีพ ศาสนา และการแต่งกายส่วนประเด็นเกี่ยวกับพื้นที่มีการกล่าวถึง ภูมิประเทศ อาหาร ที่พักอาศัยและอาคารสถานที่ การเดินทางและการคมนาคม เทคโนโลยี ความปลอดภัย และสุขอนามัย โดยมุมมองที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมีต่อประเทศเมียนมาร์มีทั้งด้านที่ดีและไม่ดี โดยพบว่านักท่องเที่ยวกล่าวถึงประเทศเมียนมาร์ว่าเป็นประเทศที่ไม่สวยงาม และมีความแออัด ผู้คนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อาหารมีรสชาติไม่อร่อย ที่พักอาศัยไม่มีความสะดวกสบาย รวมทั้งมีระบบการคมนาคม เทคโนโลยี ความปลอดภัย และระบบสุขอนามัยที่ไม่ดีพอ อย่างไรก็ตาม ยังพบว่ามีนักท่องเที่ยวบางส่วนที่แสดงมุมมองในด้านที่ดีต่อประเทศเมียนมาร์ โดยกล่าวถึงประเทศเมียนมาร์เป็นประเทศที่มีความงดงาม ประชาชนมีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย มีความศรัทธาในพุทธศาสนา สถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงาม อาหารมีรสชาติอร่อย และนอกจากนี้ยังพบว่าที่พักอาศัย ระบบการคมนาคม รวมทั้งเทคโนโลยีต่างก็มีความสะดวกต่อการใช้และดำรงชีวิต

THAI TRAVELLERS' PERSPECTIVES TOWARDS MYANMAR THROUGH TRAVEL BLOGS

AN ABSTRACT
BY
CHOTHIKA SINGPRASERT

A large, faint watermark of the Srinakharinwirot University seal is centered on the page. The seal is circular with a scalloped outer edge. Inside the seal, there is a grid pattern with a cross in the center. Thai text is written around the inner circle of the seal.

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Linguistics
at Srinakharinwirot University

July 2016

Chothika Singprasert. (2016). *Thai Travellers' Perspectives towards Myanmar through Travel Blogs*. Master Thesis, M.A. (Linguistics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof Dr. Nuntana Wongthai.

The purpose of this research is to analyze perspectives towards Myanmar in the discourse of travel blogs. The researchers considered the linguistic strategies used by the bloggers under the framework proposed by van Dijk (2000, 2006, 2009). The data was drawn from travel blogs in the Blue Planet section of Pantip.com posted from January to December 2014. There were nine linguistic strategies found: lexicon, referencing, modification, presupposition, negation, hedging, intertextuality, comparison, and emoticon expression. The linguistic strategies used in travel blogs on Myanmar revealed two points of view from the bloggers: the people and the place. The point of view regarding people is about way of life, occupation, religion, and fashion. The point of view on place is about geography, food, accommodations, transportation, security, technology, and sanitation. Some Thai travellers consider Myanmar to be an unattractive place, a land that is not particularly beautiful, full of arid scenery and inhabited by bad-mannered people. The travellers imagine a place with distasteful food, uncomfortable accommodations, and inadequate transportation systems and technologies. The level of security and sanitation in the country are also looked upon in a negative light. Despite all these negative perspectives, this study reveals that the travellers to Myanmar have opened their minds towards this country. Myanmar is a beautiful country where people are well-mannered have a simple way of life and follow the Buddhist faith. Myanmar is also a land full of beautiful tourist attractions and delicious foods. Furthermore, the accommodation, transportation system, and technologies are convenient for daily life and use.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

มุมมองของนักท่องเที่ยวไทยต่อประเทศเมียนมาร์จากบล็อกการท่องเที่ยว

ของ

โชธิกา สิงห์ประเสริฐ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. ปรินทร์ ชัยวิสุทธิทางกูร)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษา.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์ไทย)

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เรืองจรูญ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์ไทย)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทิมา อังคพณิชกิจ)

งานวิจัยนี้ได้รับทุนประเภทเงินอุดหนุนการเข้าร่วมประชุมและเสนอผลงานของนิสิตบัณฑิตศึกษา

จาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ไปนำเสนอในการประชุมวิชาการนานาชาติ

The 2nd International Conference on Language, Innovation, Culture and Education

ประเทศสิงคโปร์ เมื่อวันที่ 27-28 พฤศจิกายน 2558

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ และคอยช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์ไทย อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ผู้เป็นบุคคลต้นแบบของผู้วิจัย อาจารย์คอยให้คำแนะนำผู้วิจัยตลอดระยะเวลาในการทำปริญญานิพนธ์เล่มนี้ อาจารย์เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมักจะเสียสละเวลาอันมีค่า เพื่อคอยให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และตรวจทานข้อผิดพลาดในปริญญานิพนธ์เล่มนี้อย่างละเอียด พร้อมทั้งมอบความห่วงใยและกำลังใจให้แก่ผู้วิจัย มาโดยตลอด และคอยอบรมสั่งสอนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตให้กับผู้วิจัย ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้าง แรงบันดาลใจให้กับผู้วิจัยอย่างมาก อันจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา เรืองจรรยา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทิมา อังคพณิชกิจ ผู้เป็นกรรมการสอบปกป้องปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์เพื่อทำการปรับปรุงและแก้ไข เพื่อให้ปริญญานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธิกุล อาจารย์ ดร.ณัฐยา พิริยะวิบูลย์ อาจารย์ Nicole Lasas ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาภาษาศาสตร์ที่หมั่นอบรมสั่งสอน ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์มากขึ้น และผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ Jack Chan ที่ตรวจสอบและแก้ไขบทความภาษาอังกฤษในปริญญานิพนธ์เล่มนี้

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มอบเงินทุนในการเข้าร่วมประชุมวิชาการระดับนานาชาติที่ประเทศสิงคโปร์ ให้กับผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ ในภาควิชาภาษาศาสตร์ ที่คอยอยู่เคียงข้างให้กำลังใจ และร่วมแบ่งปันประสบการณ์ที่ดีกับผู้วิจัยเสมอมา นับตั้งแต่เริ่มรู้จักกัน สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดามารดา ญาติพี่น้อง ที่คอยดูแลช่วยเหลือ สนับสนุน และให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ของผู้วิจัยมาโดยตลอด จนปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

โชติกา สิงห์ประเสริฐ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดด้านปริจเฉทและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
มุมมองของคนไทยต่อประเทศเมียนมาร์.....	27
ภาษาและมุมมองและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
การใช้ภาษาในอินเทอร์เน็ตและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	39
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	44
กลวิธีทางภาษาที่ใช้แสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวไทย.....	46
ต่อประเทศเมียนมาร์	
กลวิธีทางศัพท์.....	47
กริยาและนามแสดงความรู้สึก.....	47
กริยาแสดงการประจบ.....	49
กริยาและคุณศัพท์แสดงสภาพ.....	50
กริยาแสดงการกระทำ.....	53
กลวิธีการอ้างถึง.....	54
กลวิธีการขยายความ.....	57
กลวิธีสภาวะเกิดก่อน.....	58
กลวิธีการปฏิเสธ.....	61
กลวิธีกลบเกลื่อน.....	63
กลวิธีสหพท.....	65
กลวิธีเปรียบเทียบ.....	69
กลวิธีสัญลักษณ์แสดงอารมณ์.....	72
มุมมองที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมีต่อประเทศเมียนมาร์.....	76
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	91
บรรณานุกรม.....	105
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	110

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การท่องเที่ยวของคนไทยในปัจจุบันเริ่มมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทั้งการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ และ ต่างประเทศ การเดินทางท่องเที่ยวที่มากขึ้นเป็นผลมาจากการคมนาคมที่สะดวกสบายมากขึ้น รวมถึงการรณรงค์ของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ที่เชิญชวนนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปสัมผัสยังสถานที่นั้นๆ และอีกประการหนึ่งที่สำคัญคือนักท่องเที่ยวในปัจจุบันสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้อย่างเสรี เนื่องจากการเขียนบันทึกเรื่องเล่าการเดินทางของบุคคลในการเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ และ หนึ่งในประเทศที่เริ่มได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทยมากขึ้นเรื่อยๆ ในปัจจุบันคือประเทศเมียนมาร์หรือสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ หรือที่คนไทยรู้จักกันว่า “ประเทศพม่า” ประเทศเพื่อนบ้านที่มีความผูกพันกับประเทศไทยมาเป็นเวลานาน และยังเป็นประเทศที่มีรูปแบบการท่องเที่ยววิถีธรรมชาติปรากฏให้เห็นมากกว่าการท่องเที่ยววิถีเมืองอย่างเห็นได้ชัด

ธีรภาพ โลหิตกุล (2556. ออนไลน์) กล่าวว่าประเทศเมียนมาร์เคยเป็นประเทศที่ปิดตัวเองจากเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองมาเป็นเวลานาน เมื่อถึงเวลาที่เมียนมาร์เปิดประเทศจึงทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกอยากเข้าไปสัมผัสประเทศนี้มากขึ้น และเมียนมาร์ยังเป็นประเทศที่ยังรักษาแหล่งอารยธรรมโบราณไว้ได้เป็นอย่างดี ไม่ได้ถูกทำลายไปตามกาลเวลาจากการปกครองระบอบเผด็จการ อีกทั้งยังมีจุดแข็งที่สำคัญมากคือเป็นประเทศที่ประชาชนมีความศรัทธาต่อพระพุทธศาสนาอย่างเหนียวแน่น ชาวเมียนมาร์ที่ดำรงชีวิตอยู่โดยรอบแหล่งโบราณสถานก็ยังร่วมกันช่วยเหลือและรักษาดูแลสถานที่ดังกล่าวไว้ ส่งผลให้โบราณสถานในประเทศเมียนมาร์เหมือนกับเป็นโบราณสถานที่มีชีวิต นอกจากนี้ศรีธัญญ์ บุญประเสริฐ (2556. ออนไลน์) กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวของเมียนมาร์หลายแห่งสมควรได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกอย่างแท้จริงจากองค์การยูเนสโก ไม่ว่าจะเป็นพุกามหรือยะไข่ เนื่องจากสถานที่เหล่านั้นล้วนแต่มีคุณค่าทั้งสิ้น นอกจากความน่าสนใจทางด้านศาสนาและแหล่งอารยธรรมแล้ว ระบบสาธารณูปโภคของประเทศเมียนมาร์ที่เริ่มพัฒนาขึ้นหลังจากการเปิดประเทศก็มีส่วนต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน พัชรภรณ์ จุลพันธ์ (2556. ออนไลน์) กล่าวว่า ปัจจุบันนี้มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเมียนมาร์มากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งมากกว่า

นักท่องเที่ยวประเทศอื่นในแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากเมียนมาร์เริ่มมีความพร้อมสำหรับการท่องเที่ยวมากขึ้น ทั้งด้านการคมนาคมขนส่ง ที่พักอาศัย ร้านอาหาร ฯลฯ

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีเสรีภาพอย่างเต็มที่ในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลในโลกออนไลน์ ดังนั้นการสืบค้นและแบ่งปันข้อมูลจึงเป็นเรื่องง่าย ในสังคมออนไลน์มีการแบ่งปันข้อมูลต่างๆ หลายรูปแบบ การแบ่งปันข้อมูลและการเล่าเรื่องเกี่ยวกับการเดินทางก็เป็นที่นิยมและพบได้ง่ายเช่นกัน การเล่าเรื่องการเดินทางในดินแดนประเทศเพื่อนบ้านอย่างประเทศเมียนมาร์ได้เริ่มปรากฏให้เห็นมากขึ้นในปัจจุบันเนื่องจากการหลั่งไหลของนักท่องเที่ยวชาวไทยเข้าสู่ประเทศเมียนมาร์ที่มีมากขึ้น โดยพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์จากการเดินทางท่องเที่ยวหลากหลายประเด็น ดังตัวอย่างที่นำมาจากบริบทการท่องเที่ยวในกระทู้ที่พบในเว็บไซต์พันทิป

ตัวอย่าง (1)

“บอกได้เพียงว่า “งดงาม” มันสวยงามมาก รูปนี้อาจจะบรรยายความงามของพื้นที่นี้ไม่หมด แต่ก่อนๆ ที่สาธส่วงผ่านเจดีย์แล้ว เจดีย์เล่า เจาสะท่อนบอกเล่าเรื่องราวอารยธรรมในที่แห่งนี้ได้เป็นอย่างดี ความยิ่งใหญ่และมหาศรัทธาของอาณาจักรในอดีต อยากให้ทุกคนได้ไปเห็นด้วยตาตัวเอง ไปสัมผัสบรรยากาศร่วมกับคนที่เฝ้ารออีกหลายสิบ แล้วจะรู้ว่าพุกามนี้มีมนต์ขลังอย่างไม่น่าเชื่อ”

(31 มีนาคม 2557)

จากตัวอย่าง (1) จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวมีการกล่าวถึงเมืองพุกาม ประเทศเมียนมาร์ในด้านที่ดี โดยเห็นได้จากการเลือกใช้คำศัพท์ ได้แก่ “งดงาม” “สวย” “ความงาม” และ “มนต์ขลัง” เพื่อกล่าวถึงความสวยงามของทุ่งเจดีย์ในเมืองพุกาม ประเทศเมียนมาร์ที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าของนักท่องเที่ยว

ตัวอย่าง (2)

“ผมประทับใจสาว ๆ พม่ามากคือวัฒนธรรมการแต่งกายที่ยังคงใส่ผ้าซิ่นกันแทบทั้งนั้นเดินไปมาในเมืองนี้หาสาว ๆ ใส่กางเกงยากกว่าผ้าซิ่นเยอะเลย อยากให้บ้านเรารักที่จะใส่ชุดไทยกันบ้างจริงๆ ครับ ไม่ต้องใส่ทุกวันอย่างเค้าก็ได้ แต่เทศกาลพิเศษเช่น สงกรานต์ วันชาติ ไรแบบนี้อยากให้มันทั่วไปจิงเนอะ รัฐบาลไหนน้อจะทำเรื่องนี้สำเร็จบ้าง”

(29 มกราคม 2557)

จากตัวอย่าง (2) จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวได้กล่าวแสดงความรู้สึกของตนเองในด้านที่ดีเกี่ยวกับการแต่งกายของผู้หญิงชาวเมียนมาร์ โดยการใช้คำกริยาแสดงการรับรู้ ได้แก่ “ประทับใจ” เพื่อกล่าวถึงการแต่งกายของผู้หญิงชาวเมียนมาร์ที่นิยมนุ่งผ้าซิ่น ซึ่งเป็นชุดพื้นเมืองของชาวเมียนมาร์ และอยากให้ผู้หญิงไทยนิยมแต่งกายด้วยชุดพื้นเมืองของตนเองเช่นกัน ดังที่แสดงผ่านถ้อยคำ “อยากให้บ้านเรารักที่จะใส่ชุดไทยกันบ้างจริงๆ” เพื่อแสดงการเปรียบเทียบกับประเทศไทย

ตัวอย่าง (3)

“ทันทีที่มาถึงก็**พบ**กับชาวบ้านน่ารักต่างพร้อมใจกันมากราบไหว้พระมหามัณีนีกันอย่างหนาตา... ..แทบไม่น่าเชื่อทั้งที่สำหรับหลาย ๆ คนนั้นคือช่วงเวลาแห่งการนอนหลับการพักผ่อน แต่กับผู้ที่มีความศรัทธาแน่นต่างพร้อมใจกันพนมมือไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่เบื้องหน้าสมชื่อที่เป็นดินแดนแห่งความศรัทธาจริงๆ”

(29 มิถุนายน 2557)

จากตัวอย่าง (3) จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวกล่าวถึงพุทธศาสนิกชนชาวเมียนมาร์ในทางที่ดีเกี่ยวกับพลังศรัทธาของชาวบ้าน ที่เข้ามากราบไหว้พระมหามัณีนีโดยมีการใช้คำศัพท์กริยาแสดงการประสบ ได้แก่ “พบ” เพื่อแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีโอกาสได้เห็นพลังศรัทธาดังกล่าวมาด้วยตนเอง

จากทั้ง 3 ตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงประเทศเมียนมาร์ตามสิ่งที่ตนเองได้พบเจอ โดยกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในการเล่าเรื่องของนักท่องเที่ยวล้วนเป็นมุมมองในด้านที่ดี ที่มีต่อการท่องเที่ยวในประเทศเมียนมาร์ และมุ่งนำเสนอประเทศเมียนมาร์ในด้านที่ดี ไม่ว่าจะเป็นมุมมองเกี่ยวกับวิถีชีวิต การแต่งกาย และมุมมองทางด้านศาสนา ที่มีการกล่าวถึงชาวเมียนมาร์ทุกช่วงวัย ที่ต่างก็มีความศรัทธาและเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา

อย่างไรก็ดี การเล่าเรื่องการเดินทางไม่ได้ปรากฏเพียงแต่มุมมองในด้านที่ดีของนักท่องเที่ยวที่มีต่อประเทศเมียนมาร์เท่านั้น แต่ยังปรากฏมุมมองในด้านที่ไม่ดีซึ่งเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงปรารถนาที่นักท่องเที่ยวได้พบเจอมา ได้แก่

ตัวอย่าง (4)

“ถึงเคยไปพม่าก่อนหน้าี่มาสสองครั้งแล้วก็ตาม แต่สองครั้งนั้นไปลงที่ย่างกุ้ง ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่ไปลงมณฑลพะเยะคะ พอเครื่องจอด**ตกใจ**เล็กน้อย...พม่ามี**ทะเลทราย**ด้วยหรือ?!?!? ความรู้สึก**แห้งแล้ง**เหมือนเครื่องจอดลงกลาง**ทะเลทราย**เลย กลัวเพื่อน ๆ จะเสียชีวิตกันด้วย ว่าอะไรมันจะ**กันดาร**ขนาดนี้”

(9 มีนาคม 2557)

จากตัวอย่าง (4) จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงสภาพภูมิประเทศของเมืองมณฑลพะเยะ ประเทศเมียนมาร์ว่ามีความ**แห้งแล้ง**และ**กันดาร** โดยการใช้คำกริยาแสดงสภาพ ได้แก่ “**แห้งแล้ง**” และ ยังมีการเปรียบเทียบความ**แห้งแล้ง**ในเมืองมณฑลพะเยะว่าเหมือนกับ “**ทะเลทราย**” นอกจากนี้ยังพบ คำกริยาแสดงอาการของนักท่องเที่ยว ได้แก่ “**ตกใจ**” ซึ่งเป็นคำที่ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงความรู้สึกตกใจของนักท่องเที่ยวเมื่อได้เห็นภูมิประเทศในลักษณะดังกล่าว

ตัวอย่าง (5)

“ประมาณเที่ยงแะให้ทานข้าว เข้าห้องน้ำ ห้องน้ำอย่าให้พูด ลืมถ่ายมา เจอลาวที่ว่าแะแล้ว มาเจอพม่านี้**ทั้งหมิ่นทั้งสกปรก** น้ำไม่กล้าดื่กละย ทิชชู่เปียกช่วยคุณได้ 555+”

(14 ตุลาคม 2557)

จากตัวอย่าง (5) จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงห้องน้ำในสนามบิน ประเทศเมียนมาร์ในทางที่ไม่ดี โดยเห็นได้จากการใช้คำกริยาแสดงสภาพ ได้แก่ “**หมิ่น**” และ “**สกปรก**” เพื่อกล่าวถึงความสกปรกของห้องน้ำในประเทศเมียนมาร์

จากตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นว่าปริเฉทการท่องเที่ยวในกระทู้ที่พบในเว็บไซต์พันทิปไม่ได้เป็นเพียงแค่การพรรณนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวหรือการเล่าเรื่องการเดินทางของนักท่องเที่ยวอย่างตรงไปตรงมาเท่านั้น แต่ผู้วิจัยสังเกตว่าภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องการเดินทางประเทศเมียนมาร์ ได้แฝงกลวิธีทางภาษาที่แสดงให้เห็นมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยในประเด็นต่างๆ โดยเป็นมุมมองที่แตกต่างไปจากมุมมองแบบเดิม ซึ่งเป็นมุมมองทางประวัติศาสตร์ที่มักมองว่าประเทศเมียนมาร์ คือประเทศศัตรูของประเทศไทยดังที่สุนทร ชุตินทรานนท์ (2557) ให้สัมภาษณ์ว่า “พม่าเป็น

ประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทยมากที่สุด และไทยกับพม่าก็มีความสัมพันธ์กันมายาวนานหลายร้อยปี แต่ดูเหมือนคนไทยจะรู้จักพม่าน้อยมาก หน้าซ้ำพม่าในสายตาของคนไทยส่วนใหญ่ยังคงจะเป็นศัตรูตัวร้ายมากกว่ามิตรประเทศอันใกล้ชิด ทุกวันนี้ยังมีคนจำนวนไม่น้อยที่มองพม่าเป็นผู้ร้ายที่ชอบเผาบ้านเผาเมือง แม้ว่าเหตุการณ์สมัยเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 จะล่วงผ่านมากกว่าสองร้อยปีแล้วก็ตาม”

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปริเฉทการท่องเที่ยวในประเทศไทย เพื่อวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่นักท่องเที่ยวใช้ในการแสดงมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์

ความมุ่งหมายของการวิจัย

วิเคราะห์กลวิธีทางภาษาและมุมมองของนักท่องเที่ยวไทยต่อประเทศเมียนมาร์ในปริเฉทการท่องเที่ยว

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงกลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการแสดงมุมมองในด้านที่ดีและด้านที่ไม่ดีของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อประเทศเมียนมาร์
2. แสดงให้เห็นมุมมองเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ในประเทศเมียนมาร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย
3. ทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาที่มีต่อการแสดงมุมมอง
4. ทำให้มีความรู้และความเข้าใจต่อประเทศเมียนมาร์มากขึ้น อันจะนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคนทั้งสองประเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลจากปริเฉทการท่องเที่ยวประเทศเมียนมาร์ที่พบในสื่อสังคมออนไลน์ www.pantip.com ห้อง Blue planet โดยเลือกจากกระทู้ที่ถูกตั้งขึ้น หรือถูกแก้ไขในปี พ.ศ. 2557 ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงธันวาคม โดยไม่จำกัดเพศและวัยของผู้ตั้งกระทู้

ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย

ผู้วิจัยคัดลอกข้อมูลปริเฉทการท่องเที่ยวจากเว็บไซต์พันทิปตามที่ปรากฏจริง ซึ่งอาจมีคำที่สะกดไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ ฟาน ไดจ์ (van Dijk. 2000, 2006, 2009) เกี่ยวกับกลวิธีทางภาษาที่ใช้ในตัวตนเพื่อการนำเสนอตนเองในด้านบวก (positive self - presentation) และการนำเสนอผู้อื่นในด้านลบ (negative other - presentation) มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวยังประเทศเมียนมาร์ และนำประสบการณ์การท่องเที่ยวมาเขียนลงในกระทู้ห้อง Blue planet เว็บไซต์ www.pantip.com ในปี พ.ศ. 2557
2. บริบทการท่องเที่ยว หมายถึง ข้อความที่เป็นเรื่องเล่าของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ปรากฏในกระทู้ของสื่อสังคมออนไลน์ www.pantip.com ห้อง Blue Planet ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2557 ซึ่งบรรยายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศเมียนมาร์
3. ประเทศเมียนมาร์ หมายถึง ลักษณะโดยทั่วไปของประเทศเมียนมาร์ ที่นักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงในเว็บไซต์พันทิป ในประเด็นวิถีชีวิต การประกอบอาชีพ ภูมิประเทศ อาหาร ที่พักอาศัยและอาคารสถานที่ การเดินทางและการคมนาคม เทคโนโลยี ศาสนา การแต่งกาย ความปลอดภัย และเทคโนโลยี
4. มุมมอง หมายถึง ความคิดของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อประเทศเมียนมาร์ในประเด็นต่างๆ ตามที่ปรากฏในบริบทการท่องเที่ยวเว็บไซต์พันทิป

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

ข้อความตัวหนาขีดเส้นใต้ แสดงกลวิธีทางภาษาที่แสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวที่ปรากฏในบริบทการท่องเที่ยว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1. แนวคิดด้านปริจเฉทและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.2. มุมมองของคนไทยต่อประเทศเมียนมาร์
- 2.3. ภาษาและมุมมองและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.4. การใช้ภาษาในอินเทอร์เน็ตและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1. แนวคิดด้านปริจเฉท (discourse)

จันทิมา อังคพนิชกิจ (2557: 4) ได้กล่าวว่า discourse หมายถึงภาษาระดับข้อความ ที่มีการใช้อยู่จริงในสังคม (language in use) โดยมีนัยยะว่าเป็นภาษาที่ใช้ควบคู่ไปกับบริบท (context) ซึ่งบริบทคือ สิ่งที่ชักนำให้เกิดการใช้ภาษา ได้แก่ สถานการณ์ ประสบการณ์ ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม และเจตนา

อย่างไรก็ดี คำศัพท์ที่ใช้เรียก discourse ในภาษาไทยมีคำที่ถูกนำมาใช้หลากหลาย ซึ่งคำว่า “ปริจเฉท” ก็เป็นคำหนึ่งที่ถูกนำมาใช้เรียกแทน discourse เนื่องจากปริจเฉทมีความหมายว่า “บท” ซึ่งความหมายดังกล่าวนี้ มีความสอดคล้องกับความหมายในทางภาษาศาสตร์ของคำว่า discourse ที่หมายถึงหน่วยของภาษาที่อยู่เหนือระดับประโยค และเป็นหน่วยภาษาที่มีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ทั้งจุดเริ่มต้นและจุดที่สิ้นสุด (จันทิมา อังคพนิชกิจ. 2557: 13; อ้างอิงจาก เพียรศิริ วงศ์วิมานนท์. 2533) จันทิมา ยังได้รวบรวมคำศัพท์คำอื่นๆ ในภาษาไทยที่ถูกนำมาเพื่อใช้เรียกแทนคำว่า discourse ได้แก่ “ข้อความ” “ข้อความต่อเนื่อง” “ระบบข้อความ” ซึ่งหมายถึง ภาษาระดับข้อความที่เป็นคำพูดหรือข้อเขียน ที่ต่อเนื่องกัน และมีหน่วยที่ใหญ่กว่าประโยค “วจนะ” หมายถึง หน่วยของภาษาที่ใหญ่กว่าประโยค โดยข้อมูลที่ปรากฏมักจะเป็นข้อมูลที่ได้จากการพูดหรือการบอกเล่าเรื่องราว “สัมพันธสาร” หมายถึง หน่วยของภาษาที่มีการเชื่อมโยงกันให้เป็นหน่วยเดียวหรือมีสาระที่เป็นหนึ่งเดียวกัน และ “วาทกรรม” หมายถึงถ้อยคำที่มีความเกี่ยวข้องกับการกระทำทางสังคมที่ส่งผลต่อการกระทำและวิถีปฏิบัติของคนในสังคม กล่าวคือวาทกรรมไม่ได้มุ่งเน้นให้เห็นเพียงแต่รูปภาษาเพียงอย่างเดียว แต่ยังมุ่งเน้นไปที่มุมมองด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาด้วย (จันทิมา อังคพนิชกิจ. 2557: 14; อ้างอิงจาก ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. 2540) ซึ่งในงานวิจัยนี้จะเรียก discourse ว่าปริจเฉท เนื่องจากมีคำ

นิยามที่ใกล้เคียงกับสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ซึ่งบริจเฉทการท่องเที่ยวที่ปรากฏในเว็บไซต์พันทิปเป็น ตัวบทที่บอกเล่าเรื่องราวและประสบการณ์การท่องเที่ยว ซึ่งตัวบทดังกล่าวนั้นเป็นหน่วยของภาษาที่อยู่ เหนือระดับประโยค

มีนักวิชาการจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับบริจเฉท โดย บราวน์และยูล (Brown & Yule. 1983: 1) กล่าวถึงการวิเคราะห์บริจเฉทว่าเป็นการศึกษาวิเคราะห์การใช้ภาษาที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงการศึกษา จุดประสงค์และหน้าที่ของบริจเฉทนั้นๆได้ ส่วนกับ เบเกอร์ (Baker. 2006: 3) กล่าวว่าความหมายของ บริจเฉทว่าเป็นการใช้ภาษาที่อยู่เหนือระดับประโยคหรือวลี โดยรูปแบบของบริจเฉทจะมีโครงสร้าง จำเพาะที่แตกต่างกันไป เช่น บริจเฉทการท่องเที่ยว บริจเฉทการรายงานข่าว และบริจเฉทการเมือง

ฮาลลidayและฮาซัน (Halliday & Hasan. 1976: 1) ชิฟฟริน (Schiffrin. 1987: 6-12) กล่าวถึง บริจเฉทว่าเป็นภาษาที่อยู่เหนือระดับประโยคที่ประกอบด้วยตัวบท (Text) ซึ่งตัวบทในทางภาษาศาสตร์หมายถึงหน่วยหนึ่งของการใช้ภาษาที่อาจพิจารณาได้ว่าเป็นตอนหนึ่ง ตอนใดของข้อความที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์ซึ่งกันและกันโดยไม่มีการจำกัดขนาด ความยาว ตัวบทเกิดขึ้นจากการรวมตัวกันของหน่วยเล็กๆในภาษา ประกอบกันจนมีขนาดที่ใหญ่กว่า ประโยคปกติทั่วไป ซึ่งฮาลลidayและฮาซันกล่าวว่า ตัวบทสามารถเป็นได้ทั้งการพูด หรือการเขียน ร้อยแก้ว บทสนทนา (Dialogue) หรือบทพูดโดยคนเดียว (Monologue) ก็ได้

ชิฟฟรินได้กล่าวเพิ่มเติมจากฮาลลidayและฮาซันว่าบริจเฉทประกอบด้วยคุณสมบัติ ที่สำคัญ 3 ประการ โดยประการแรกคือ โครงสร้าง (Structures) หมายถึง การประกอบขึ้นเป็น โครงสร้างของบริจเฉทจะประกอบไปด้วย หน่วยคำ วลี และประโยค ภายในบทประพันธ์หรือบทพูดโดย คนๆเดียว (Monologue) และถ้อยสนทนา (Dialogue) ประการที่สองคือ ความหมาย (Meaning) คือ ความหมายจะถูกส่งผ่านด้วยตัวบทที่ถูกตีความด้วย ตัวผู้พูดและผู้ฟัง โดยขึ้นอยู่กับการสรุปหรือ อนุมานเกี่ยวกับสิ่งที่ถูกกล่าวถึง และประการสุดท้ายคือ การกระทำ (Actions) คือ เกิดขึ้นจากการ ความตั้งใจและเป้าหมายของผู้พูดเพื่อให้การกระทำต่างๆประสบความสำเร็จ โดยคุณสมบัติสอง ประการแรกมีความเกี่ยวข้องกับบริจเฉทในแง่ของการขยายออกของบริจเฉทที่เกิดจากการเรียงลำดับ ของหน่วยย่อย เช่น ประโยค (Sentences) ประพจน์ (Propositions) ถ้อยคำ (Utterances) และ คุณสมบัติประการที่สามจะมีความเกี่ยวข้องกับภาษาในด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเล่าการเดินทางในประเทศเมียนมาร์ ที่ปรากฏอยู่ในเว็บไซต์พันทิป ซึ่งนับเป็นบริจเฉทรูปแบบหนึ่งที่เน้นการเล่าเรื่องโดยคนเพียง คนเดียว (Monologue) ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเล่าเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม โดยพบว่า ลองเอเคอร์ (Longacre. 1976: 3) ได้กล่าวถึงการศึกษาการเล่าเรื่องโดยคนเพียงคนเดียว ว่าสามารถ

แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ 4 ประเภท โดยมีตัวแปรด้านความต่อเนื่อง (Contingent temporal succession) ซึ่งเกี่ยวข้องกับระยะเวลาที่ต่อเนื่องกัน และตัวแปรที่เป็นผู้กระทำ (Agent orientation) คือตัวแปรที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวบุคคลเพื่อกระทำสิ่งต่างๆ เป็นองค์ประกอบในการจำแนกปริจเฉททั้ง 4 ออกจากกัน ดังนี้

1. ปริจเฉทเรื่องเล่า (Narrative Discourse) เป็นปริจเฉทที่มีความหมายในวงกว้าง โดยรูปแบบของปริจเฉทนี้ จะเป็นรูปแบบการรายงานและการเล่าเรื่องต่างๆ เช่น การรายงานข่าว หนังสือพิมพ์ การเรื่องเล่าในบทละคร โดยมีตัวแปรภายในปริจเฉท คือความต่อเนื่องและตัวละคร

2. ปริจเฉทกระบวนการ (Procedural Discourse) เป็นปริจเฉทที่บอกขั้นตอนของการกระทำต่างๆว่าควรทำอย่างไร หรือทำอย่างไรจึงสำเร็จ ซึ่งจะมีสถานการณ์หรือการกระทำที่เป็นคำสั่งหรือความมุ่งหวังปรากฏอยู่ เช่น ตำราทำอาหาร คู่มือในการกระทำสิ่งต่างๆ โดยมีเพียงตัวแปรความต่อเนื่อง ประกอบอยู่ด้วยเท่านั้น

3. ปริจเฉทชี้แนะ (Behavioral Discourse) เป็นปริจเฉทที่เกี่ยวข้องกับการแนะนำการใช้ถ้อยคำสรรเสริญ ที่มักไม่มีสถานการณ์หรือการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการสั่งปรากฏอยู่ในปริจเฉท เช่นคำปราศรัยของนักการเมือง โดยปริจเฉทนี้จะมีตัวแปรผู้กระทำปรากฏเพียงตัวแปรเดียว

4. ปริจเฉทอธิบายความ (Expository Discourse) เป็นปริจเฉทที่ไม่จำเป็นต้องมีลำดับขั้นของเหตุการณ์หรือตัวละครเพื่อการดำเนินเรื่องราว เช่นการอธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรม การอธิบายข้อกฎหมาย โดยปริจเฉทนี้ไม่มีตัวแปรใดๆ ปรากฏทั้งสิ้น

เมื่อพิจารณาตามแนวคิดของ ลองเอเคอร์ พบว่าปริจเฉทที่นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้า จัดอยู่ในปริจเฉทเรื่องเล่า (Narrative Discourse) เนื่องจากมีการเล่าเรื่องการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปประเทศเมียนมาร์ โดยมีการนำเสนอประสบการณ์การเดินทางและสิ่งที่นักท่องเที่ยวพบเจอมาบรรยายและเล่าให้ผู้อ่านได้สัมผัสกับบรรยากาศนั้นๆ

ดังที่กล่าวมาแล้วในข้างต้นเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นำมาใช้เรียก discourse ในภาษาไทยว่ามีการใช้คำที่หลากหลาย แต่ยังพบคำศัพท์อีกหนึ่งคำที่นำมาใช้เรียกแทนคำว่า discourse คือ “วาทกรรม” ซึ่งมีความหมายที่แตกต่างไปจากปริจเฉท ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับวาทกรรมเพิ่มเติมเพื่อแยกความแตกต่างระหว่างความหมายของปริจเฉทและวาทกรรม พบว่าฟาน ไคก์ (van Dijk, 1997: 1-2) ได้กล่าวถึงวาทกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องกับแนวคิดทางด้านภาษา การสื่อสาร การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม วัฒนธรรม ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบของการศึกษาวาทกรรมทั้งสิ้น ฟาน ไคก์ กล่าวว่าวาทกรรมคือการใช้ภาษาที่ปรากฏอยู่ในชีวิตประจำวัน การพูดโดยทั่วไป หรือการพูดสุนทรพจน์ เช่นการกล่าวถึงวาทกรรมของลัทธิเสรีนิยมใหม่ ในกรณีนี้วาทกรรมไม่ได้เป็นเพียงแค่การใช้ภาษาของนักการเมืองเท่านั้นแต่ยังแสดงให้เห็นถึงหลักการที่ถูกถ่ายทอดโดยคนกลุ่มนี้ด้วย โดยผู้เข้าร่วมการสนทนาอาจจะกระทำการบางอย่างที่อาจมากกว่าการใช้ภาษา นั่นคือเป็นการแสดงความคิดและความเชื่อของบุคคลเหล่านั้น ฟาน ไคก์ ยังกล่าวอีกว่ามิติทางวาทกรรมประกอบด้วยมิติหลัก 3 มิติคือ มิติการใช้ภาษา มิติด้านปริชาณ และมิติด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งภาษาที่ถูกทำมาใช้ในการวาทกรรมไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่เพียงแค่ภาษาพูดเท่านั้นแต่ยังรวมถึงภาษาเขียนด้วยเช่นกัน ดังนั้นการศึกษาวาทกรรมจึงเป็นการศึกษาทั้งด้านการพูดและการเขียน ในขณะเดียวกันปริจเฉทจะเป็นการศึกษาเกี่ยวกับทางด้านมิติทางภาษา โดยไม่ได้มุ่งเน้นไปที่มิติทางสังคม หรือศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นภายในสังคมเหมือนกับวาทกรรม ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับวาทกรรมของฟาน ไคก์ มาใช้ในการศึกษาปริจเฉทการท่องเที่ยว เนื่องจากในวาทกรรมจะมีมิติด้านภาษาที่ช่วยทำให้เข้าใจมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อประเทศเมียนมาร์ แต่ไม่ได้แสดงให้เห็นปัญหาทางสังคมหรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้น จึงทำให้งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาในระดับปริจเฉท

นอกจากการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างวาทกรรมกับสังคมดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยพบว่าฟาน ไคก์ ได้กล่าวถึงแนวคิดเรื่องอุดมการณ์ที่มีการนำเสนอผ่านตัวบท ที่ผู้พูดมีการนำเสนอตนเองและผู้อื่นด้วยมุมมองที่ต่างกัน กล่าวคือจะมีทั้งการนำเสนอตนเองในด้านบวก (Positive self - presentation) และการนำเสนอผู้อื่นในด้านลบ (Negative other - presentation) ดังปรากฏใน Ideology and discourse (2000) Discourse and Manipulation (2006) และ Critical Discourse Studies: A Sociocognitive Approach. In Methods of Critical Discourse Analysis (2009) โดยฟาน ไคก์ (van Dijk, 2000) ได้อธิบายลักษณะของการนำเสนอตนเองและผู้อื่นภายใต้กรอบอุดมการณ์ (Ideological square) ว่าจะทำให้เห็นอุดมการณ์ที่มีต่อการแบ่งแยกความเป็นกลุ่มเรา (US) และความเป็นกลุ่มอื่น (THEM) โดยกล่าวว่ามี 4 ลักษณะ ได้แก่ การให้ความสำคัญกับการกล่าวถึงตนเองในด้านบวก (Emphasize positive things about Us) การให้ความสำคัญกับการ

กล่าวถึงผู้อื่นในด้านลบ (Emphasize negative things about Them) การลดความสำคัญเมื่อต้องกล่าวถึงตนเองในด้านลบ (De-emphasize negative things about Us) และการลดความสำคัญเมื่อต้องกล่าวถึงผู้อื่นในด้านบวก (De-emphasize positive things about Them) และพบว่าในปี 2006 ฟาน ไดก์ (van Dijk. 2006: 373) ได้กล่าวถึงเนื้อหาภายในวาทกรรมว่ามีอิทธิพลครอบงำความคิดของผู้รับสารด้วยกัน ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน โดยกล่าวสอดคล้องกับสิ่งที่นำเสนอไว้ในปี 2000 เกี่ยวกับการแบ่งพวกของบุคคลด้วยกลวิธีการนำเสนอตนเองและกลวิธีการกล่าวถึงผู้อื่น โดยเรามักจะนำเสนอตัวเองในแง่บวกด้านบวก (Positive self - presentation or Say positive things about Us) และในขณะเดียวกันก็นำเสนอผู้อื่นในแง่ลบที่ตรงข้ามหรือในด้านลบ (Negative other - presentation or Say negative things about Them)

การศึกษาเกี่ยวกับการนำเสนอตนเองและผู้อื่นของฟาน ไดก์ เป็นการศึกษาเพื่อหาที่มาหรือต้นเหตุของปัญหาและความขัดแย้งที่เกิดขึ้น เช่น ความขัดแย้งเกี่ยวกับเชื้อชาติ ซึ่งฟาน ไดก์ กล่าวว่าความขัดแย้งดังกล่าว สามารถตีความผ่านทางกลวิธีทางภาษาได้ ดังที่ ฟาน ไดก์ (van- Dijk. 2000) กล่าวถึงรูปแบบการนำเสนอที่จะทำให้ทราบว่าผู้พูดมีวิธีการกล่าวถึงตนเองและผู้อื่นในรูปแบบใด ดังปรากฏให้เห็นในกลวิธีทางภาษาต่อไปนี้

1. กลวิธีหัวข้อ (Topics) คือ กลวิธีที่มีการกล่าวถึงใจความหรือข้อมูลที่สำคัญของ วาทกรรมให้อยู่ภายใต้หัวข้อ ซึ่งหัวข้อจะแสดงให้เห็นว่าวาทกรรมมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องใด ฟาน ไดก์ กล่าวว่าหากต้องการกล่าวเน้นย้ำถึงตนเองในทางที่ดี และกล่าวถึงผู้อื่นในทางที่ไม่ดีก็สามารถทำได้โดยการนำเสนอผ่านหัวข้อ โดยการใช้คำต่างๆ ดังตัวอย่าง “Difference” (ความแตกต่าง) “Transgression” (การกระทำผิด) “Threat” (การคุกคาม) (van Dijk. 2000: 45)

2. กลวิธีสภาวะเกิดก่อน (Presuppositions) คือกลวิธีที่มีการแสดงข้อมูลในตัวบทเพียงบางส่วน โดยข้อมูลบางอย่างจะขาดหายไป แต่สามารถถูกตีความได้จากความรู้เบื้องหลังทางสังคมและวัฒนธรรมที่คู่สนทนามีร่วมกัน โดยผู้ใช้ภาษามักจะไม่ใช้ถ้อยคำที่แสดงให้เห็นว่ากำลังนำเสนอตนเองในด้านบวก แต่จะละข้อมูลนั้นไว้เพื่อให้ผู้รับสารสามารถตีความต่อไป ในขณะเดียวกันหากต้องการนำเสนอฝ่ายตรงข้ามของตนเองในด้านลบ ผู้ใช้ภาษาจะแสดงข้อมูลที่เกี่ยวกับฝ่ายตรงข้ามอย่างชัดเจน ดังตัวอย่าง คำแถลงของเจ้าหน้าที่ตำรวจ “worry about the high crime rate of young immigrant boys” (กังวลเกี่ยวกับระดับอาชญากรรม ในระดับสูงของเด็กหนุ่ม

ผู้อพยพ) (van Dijk. 2000: 46) ซึ่งถ้อยคำดังกล่าวทำให้ผู้รับสารทราบได้ว่ากลุ่มเด็กผู้อพยพจะต้องมีการก่ออาชญากรรมในระดับสูง

3. กลวิธีคำไวพจน์ (Synonym) คือกลวิธีการใช้คำที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายกันกันเพื่อแสดงนัยยะต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามบริบท โดยผู้ใช้ภาษาจะเลือกใช้คำเหล่านั้นเพื่อนำเสนอตนเองในด้านบวก หรือนำเสนอผู้อื่นในด้านลบ ซึ่งอาจจะแสดงความหมายในระดับที่รุนแรงหรือน้อยกว่าดังตัวอย่าง วาทกรรมเกี่ยวกับการเหยียดชนชาติ พบว่าในประเทศยุโรปตะวันตกมีการใช้คำว่า “foreigners” (van Dijk. 2000: 48) ในการแสดงนัยยะต่อชนกลุ่มน้อย (ethnic-minorities) หรือผู้อพยพเข้าเมือง (immigrants)

4. กลวิธีเปรียบเทียบ (Comparison) คือกลวิธีที่กล่าวถึงความแตกต่าง ความขัดแย้ง การแข่งขันต่อสู้ ที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม โดยมักปรากฏการใช้คำเพื่อแสดงความเป็นพวกเรา (US) และคำที่แสดงความเป็นพวกเขา (THEM) ซึ่งเป็นการนำเสนอความเป็นคนนอกกลุ่มและคนในกลุ่มได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้จะมีการใช้ถ้อยคำที่แสดงให้เห็นความขัดแย้งหรือแสดงการเปรียบเทียบของทั้ง 2 กลุ่มด้วย ดังตัวอย่าง ถ้อยคำที่ปรากฏในวาทกรรมเกี่ยวกับการเหยียดชนชาติ “We work hard, They are lazy; They easily get jobs, and we do not.” (van Dijk. 2000: 49) ซึ่งเป็นการกล่าวถึงกลุ่มผู้อพยพว่าสามารถหางานได้ง่ายกว่าคนท้องถิ่น ทั้งที่คนท้องถิ่นมีความขยันมากกว่า

1. กลวิธีการยกตัวอย่าง (Examples) คือการยกตัวอย่างเรื่องเล่าที่เป็นการนำเสนอตนเองในด้านบวก และการนำเสนอผู้อื่นในด้านลบ โดยเรื่องเล่าที่นำมาใช้ยกตัวอย่างมีหน้าที่ในการสนับสนุนข้อความหรือการกล่าวอ้างที่มีอยู่แล้วก่อนหน้านี้ เพื่อให้ถ้อยคำที่ปรากฏอยู่ก่อนนั้นมีเหตุผลและดูมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ดังตัวอย่าง วาทกรรมเกี่ยวกับผู้ใช้แรงงาน “The Daily Mail today reports the case of a woman from Russia who has managed to stay in Britain for five years. **According to** the magistrates court yesterday, she has cost the British taxpayer £40,000. She was arrested, of course, for stealing.” (van Dijk. 2000: 70) โดยข้อความดังกล่าวจะกล่าวถึงหญิงชาวรัสเซียที่ต้องถูกควบคุมให้อยู่ในประเทศอังกฤษเป็นเวลา 5 ปี โดยมีการยกตัวอย่างเรื่องเล่าตามหลังคำแสดงการยกตัวอย่าง “According to” เพื่อแสดงเหตุผลในการถูกควบคุม ซึ่งหญิงสาวคนดังกล่าวถูกจับกุมในข้อหาลักทรัพย์ และมีการพิพากษาให้จำคุกเป็นมูลค่า 40,000 ปอนด์

2. กลวิธีข้อความปฏิเสธ (Disclaimers) คือการใช้ถ้อยคำเพื่อแสดงการปฏิเสธ โดยที่ในส่วน

แรกของผู้รับสารจะพบว่ามีการใช้รูปภาษาที่ตรงกันข้ามกับความรู้สึของผู้ใช้ภาษา ที่มีต่อฝ่ายตรงข้าม และในส่วนที่เหลือของข้อความทั้งหมดจะมีการกล่าวถึงฝ่ายตรงข้ามในทางลบ ซึ่ง การกล่าวที่ตรงกันข้ามกับความรู้สึของตนเองในตอนแรกเป็นไปเพื่อการรักษาหน้าของตนเอง และ เพื่อให้ผู้รับสารมีความรู้สึที่ดีต่อผู้ใช้ภาษา โดยมักปรากฏคำเชื่อมที่แสดงความขัดแย้ง หรือคำที่แสดง การปฏิเสธของผู้ใช้ภาษา ได้แก่ "They may be very smart, but..." "Excuse me, but..." (van Dijk. 2000: 50)

3. กลวิธีคำแสดงทัศนภาวะ (Modality) คือการใช้รูปภาษาเพื่อนำเสนอโลกหรือ เหตุการณ์ต่างๆ ตามความคิดของผู้ใช้ภาษา โดยกลวิธีนี้จะเป็นการสร้างถ้อยคำหรือข้อเสนอใหม่ จาก ถ้อยคำหรือข้อเสนอที่มีอยู่แล้วเพื่อแสดงระดับความแน่ใจของผู้ใช้ภาษาเอง ซึ่งมักปรากฏการใช้ ถ้อยคำที่แสดงระดับความมั่นใจของผู้ใช้ภาษา เช่น "It is known that..." "It is necessary that..." "It is possible that..." "It is probable that..." รวมอยู่ในถ้อยคำใหม่ด้วย ดังตัวอย่างที่กล่าวถึงผู้ลี้ภัย ชาวแอฟริกาที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยว่า "Many African refugees have arrived in the country" สามารถเปลี่ยนถ้อยคำเพื่อนำเสนอชาวแอฟริกาได้อีกรูปแบบหนึ่งเพื่อบ่งบอกความแน่ใจผู้ใช้ภาษา โดยการกล่าวว่า "It is well - known that Many African refugees have arrived in the country" (van Dijk. 2000: 51) โดยในภาษาไทยมักปรากฏคำศัพท์ดังต่อไปนี้ เช่น "อาจจะ" "น่าจะ" "เป็นไปได้ ว่า"

4. กลวิธีหลักฐาน (Evidentiality) คือกลวิธีที่ผู้ใช้ภาษากล่าวอธิบายความเชื่อของตนเอง ด้วยการพิสูจน์ว่าตนเองมีหลักฐานเพื่อเป็นการชี้แจงต่อผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับความเชื่อนั้นๆ โดยมักปรากฏ ชุดคำกริยาที่แสดงหลักฐานว่าผู้ใช้ภาษาเป็นผู้ที่ประสบกับเหตุการณ์ต่างๆ มาด้วยตนเอง ดังปรากฏใน ถ้อยคำต่อไปนี้ "I **have seen** it with my own eyes." "I have seen it on TV." "I read it on the newspaper." (van Dijk. 2000: 52) และในภาษาไทยจะพบได้จากการใช้คำศัพท์ ได้แก่ "ได้เห็น" "ได้ สัมผัส" "พบ"

5. กลวิธีรูปประโยค (Sentence syntax) คือ การใช้ประโยคในรูปแบบต่างๆ หรือการ เปลี่ยนโครงสร้างของประโยคเพื่อซ่อนความสำคัญของผู้กระทำ ในการนำเสนอตนเองในด้านบวกและ นำเสนอผู้อื่นในด้านลบเช่น ประโยคกรรตุวาทก ประโยคกรรมวาทก การเลือกใช้ลำดับของคำ การแปลงเป็นคำนาม ทั้งนี้คำบางคำอาจถูกนำมาวางไว้ข้างหน้าเรียกว่าเป็น "การทำให้เป็นแก่นความ"

(topicalization) หรืออาจลดระดับลงโดยการวางคำนั้นไว้ข้างหลังของวลีหรือประโยค ดังตัวอย่าง “The police arrested the demonstrators.” จากรูปประโยคดังกล่าวสามารถทำให้ผู้กระทำอย่าง Police มีความสำคัญน้อยลงได้โดยการย้ายคำว่า Police ไปไว้ข้างหลังประโยคซึ่งเป็นรูปแบบของประโยคกรรมวาจก เช่น “The demonstrators were arrested by the police.” หรือการใช้ประโยคเคลิฟต์ซึ่งเป็นการเน้นความสำคัญ เช่น “It was the demonstrators who the police arrested.” (van Dijk. 2000: 55)

6. กลวิธีทางวาทศิลป์ (Rhetoric) คือการใช้รูปภาษาทางวาทศิลป์ในการอธิบาย เช่น การใช้สัมผัสอักษร (Alliterations) การใช้อุปมาอุปไมย (Metaphors) การใช้อุปมา (Similes) การใช้คำที่แสดงอาการเหน็บแนม ถ้อยคำนัยผกผัน หรือประชด (Irony) การใช้คำรื่นหู (Euphemisms) การยืนยันด้วยการปฏิเสธ (Litotes) ไม่ว่าผู้ใช้กลวิธีทางวาทศิลป์จะเป็นกลุ่มคนใดก็ตาม เช่น กลุ่มแนวคิดซ้ายและขวา ผู้เหยียดสีผิวหรือ ผู้ต่อต้านการเหยียดสีผิว กลุ่มอุดมการณ์ซ้ายและหญิง บุคคลเหล่านี้ล้วนแต่ใช้กลวิธีทางวาทศิลป์ด้วยกันทั้งสิ้น กลวิธีนี้ยังได้เน้นย้ำเกี่ยวกับการเน้นย้ำการนำเสนอตนเองในด้านบวกและนำเสนอผู้อื่นในด้านลบด้วยเช่นกัน กลุ่มแนวคิดซ้ายและขวา ผู้เหยียดสีผิวหรือ ผู้ต่อต้านการเหยียดสีผิว ต่างก็มีการใช้อุปมาอุปไมยที่แตกต่างกัน เช่นกลุ่มนาซี ก็มีการใช้อุปมาอุปไมย “dirty animals” (van Dijk. 2000: 58) เพื่อเป็นการแสดงถึงคูปริภักษ์หรือศัตรูของกลุ่มตน ในขณะเดียวกัน เราก็สามารถนำเสนอตนเองในด้านลบ และนำเสนอผู้อื่นในด้านบวกได้ด้วยเช่นกัน ด้วยการใช้คำพูดที่กล่าวเกินจริง การใช้ภาษาที่สละสลวย

7. กลวิธีผู้กระทำ (Actor description) คือคำอธิบายที่มุ่งเน้นไปที่ผู้กระทำที่ปรากฏอยู่ในตัวบทของวาทกรรม โดยมักจะมีการกล่าวถึงผู้กระทำในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การเป็นสมาชิกของกลุ่ม ความเป็นปัจเจกบุคคล การเป็นสมาชิกของครอบครัว บทบาทหน้าที่ การกระทำ ความสัมพันธ์ที่มีกับบุคคลอื่น ซึ่งในการนำเสนอผู้กระทำที่เป็นกลุ่มอื่นหรือฝ่ายตรงข้าม (THEM) มักมีการนำเสนอด้วยมุมมองที่เป็นด้านลบ หรือแสดงการแบ่งแยกจากฝ่ายของตนเอง (US) อย่างชัดเจน ตัวอย่างคำที่ใช้กล่าวถึงผู้กระทำ เช่น “The Turks” (van Dijk. 2000: 51) เป็นคำที่ถูกนำมาใช้เพื่อนำเสนอความเป็นอื่นให้กับผู้อพยพชาวเติร์กที่ลี้ภัยเข้ามาในประเทศไทย โดยเมื่อผู้พูดจะใช้คำดังกล่าวเมื่อต้องการกล่าวถึงกลุ่มชนชาวเติร์กในด้านที่ไม่ดี ซึ่งเป็นการใช้คำเรียกชาวเติร์กอย่างเหมารวม แทนการเรียกชาวเติร์กแบบเจาะจงเป็นรายบุคคลด้วยคำว่า “The Turk”

8. กลวิธีคำค้านข้อเท็จจริง (Counterfactuals) คือการกล่าวสมมติเหตุการณ์ที่ไม่ได้เกิดขึ้นจริง และจะมีการแสดงให้เห็นผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากเหตุการณ์นั้นๆ โดยมักปรากฏถ้อยคำ เช่น “What would happen, if...” เพื่อกล่าวสมมติเหตุการณ์เมื่อต้องการนำเสนอมุมมองในด้านบวก และด้านลบ ทั้งของตนเองและผู้อื่น ดังตัวอย่าง “Even if we accepted the Government’s view -- which I do not – that only a tiny proportion of people who claim asylum are genuine refugees, we cannot defend a policy that leaves genuine refugees destitute (Gerrard, L).” (van Dijk. 2000: 66) ซึ่งเป็นการกล่าวสมมติเหตุการณ์ว่าถ้าหากมีการยอมรับความคิดของรัฐบาล เกี่ยวกับการเรียกร้องที่หลบภัยของกลุ่มผู้ลี้ภัย ก็จะทำให้ไม่มีข้อโต้แย้งต่อนโยบายเกี่ยวกับการลดปล่อยผู้ลี้ภัยที่ยากจน

9. กลวิธีอารมณ์ร่วม (Empathy) คือกลวิธีที่ผู้ใช้ภาษาจะใช้ถ้อยคำที่แสดงให้เห็นว่าตนเองมีอารมณ์และความรู้สึกร่วมกับผู้ฟัง เช่น คำกริยา โดยผู้ใช้ภาษาหรือผู้พูดจะกล่าวแสดงความรู้สึกที่ตนเองมีความเข้าใจต่อสิ่งต่างๆ ที่ผู้ฟังประสบอยู่เป็นอย่างดี ซึ่งจะทำให้ผู้ฟังรู้สึกประทับใจต่อผู้พูด ดังตัวอย่าง “So far as I am aware, on hon. Member has been woken up by the police at 4 am, taken into custody with no rights of access to a judicial system, and, with his or her family, forced to flee into exile for their own safety... (Corbyn, L).” (van Dijk. 2000: 68) ซึ่งเป็นคำกล่าวที่ผู้พูดกล่าวว่าตนเองมีความเข้าใจดีในเรื่องภาวะไร้สิทธิของผู้ต้องขัง ที่ไม่มีโอกาสได้เข้ารับการพิจารณาคดีตามกระบวนการ แต่กลับถูกบังคับให้เนรเทศออกไปจากประเทศ

14. กลวิธีทางศัพท์ (Lexicalization) คือการใช้คำศัพท์ประเภทต่างๆ ของผู้ใช้ภาษา เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้ใช้ภาษามีความคิดเห็น ทศนคติ และเป้าประสงค์ต่อสิ่งที่ต้องการนำเสนออย่างไร ทั้งในการนำเสนอตนเองในด้านบวกและการนำเสนอผู้อื่นในด้านลบ ดังตัวอย่างการใช้คำศัพท์เพื่อกล่าวถึงการปกครองระบอบเผด็จการในด้านลบ เช่น “oppression” (การขูดรีด) “torture” (การทรมาน) “abuse” (การข่มเหง) (van Dijk. 2000: 77)

15. กลวิธีความเป็นเหยื่อ (Victimization) คือกลวิธีที่ใช้ภาษากล่าวถึงการเป็นผู้ถูกกระทำหรือการเป็นผู้ถูกคุกคามจากฝ่ายตรงข้าม โดยผู้ใช้ภาษาจะใช้ถ้อยคำที่เป็นการนำเสนอให้เห็นว่าตนเองคือเหยื่อของการคุกคาม เพื่อเป็นการนำเสนอฝ่ายตรงข้ามในทางลบ ดังตัวอย่าง “Many of those people live in old-style housing association Peabody flats. They are no modest incomes.

Many of them are elderly, managing on their state pension and perhaps also a little pension from their work. They pay their full rent and for all their own expenses. Now they are **going to be asked to pay** £35 to able-bodied males who have come over here on a prolonged holiday and now claim that the British taxpayer should support them.” (van Dijk. 2000: 84) ซึ่งเป็นการกล่าวถึงผู้เสียภาษีที่เป็นผู้สูงอายุชาวอังกฤษ ที่ถูกขอให้ต้องจ่ายเงินจำนวน 35 ปอนด์ เพื่อสนับสนุนกลุ่มผู้ลี้ภัย โดยนับว่าการเสียเงินจำนวนดังกล่าวทำให้ผู้สูงอายุถูกมองว่าตกอยู่ในสภาวะของความเปราะบาง ที่ถูกคุกคามจากกลุ่มผู้ลี้ภัย

16. กลวิธีการแบ่งขั้ว (Polarization) คือกลวิธีจำแนกบุคคลให้เป็นคนในกลุ่ม (US) และคนนอกกลุ่ม (THEM) ซึ่งวิธีการนำเสนอความเป็นคนในกลุ่ม และนอกกลุ่ม ซึ่งการเลือกใช้คำจะทำให้เห็นว่าผู้ใช้ภาษามีทัศนคติหรืออุดมการณ์ต่อกลุ่มต่างๆ อย่างไร ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ดังตัวอย่างวาทกรรมเกี่ยวกับผู้ลี้ภัยที่กล่าวว่า “It is true that, in many cases, they have made careful provision for themselves in their old-age, have a small additional pension as well as their old-age pension and pay all their rent and their bills and ask for nothing from the state. They are proud and happy to do so. **Such people** should not be exploited by people who are exploiting system (Gorman, C).” (van Dijk. 2000: 80) ซึ่งเป็นการกล่าวถึงความภาคภูมิใจของคนในประเทศอังกฤษที่มีการจัดเตรียมเงินบำนาญไว้ใช้ในขณะที่เป็นผู้สูงอายุ โดยมีการใช้คำแสดงความเป็นคนในกลุ่มแทนชาวอังกฤษว่า “They” และ “Such people” และใช้คำแสดงความเป็นคนนอกกลุ่มเพื่อกล่าวถึงผู้ลี้ภัยที่เข้ามาทำลายระบบการจ่ายภาษีของชาวอังกฤษว่า “Who”

ต่อมาในปี 2006 และ 2009 ฟาน ไดก์ (van Dijk. 2006, 2009) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่ารูปแบบการนำเสนอตนเองและผู้อื่นนี้ มักปรากฏอยู่ในตัวบทของวาทกรรมผ่านความหลากหลายของกลวิธีทางภาษา โดยพบว่ามีกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในการศึกษาวาทกรรมเพิ่มเติมจากที่ได้นำเสนอในปี 2000 ซึ่งมีการปรับคำอธิบายใหม่ตามรูปแบบของตัวบท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลวิธีปฏิสัมพันธ์โดยรวม (Overall interaction strategies) คือ รูปแบบในการนำเสนอตนเองในด้านบวก และการนำเสนอผู้อื่นในด้านลบ
2. กลวิธีวัจนกรรมมหัพภาค (Macro speech act) คือ รูปแบบของวัจนกรรมที่แสดง

ให้เห็นหรือสื่อถึงเจตนาของผู้ใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองในด้านบวก และการนำเสนอผู้อื่น ในด้านลบ เพื่อให้ผู้รับสารได้รับทราบหรือปฏิบัติตาม เช่น วัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว ชี้นำ ผูกมัด แสดงความรู้สึก และแถลงการณ์

3. กลวิธีโครงสร้างทางความหมายมหัพภาค (Semantics macro structures) คือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ (topics) อย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากหัวข้อทำให้เกิดรายละเอียดต่างๆ ในวาทกรรม และส่งผลกระทบต่อความทรงจำของผู้ฟัง โดยความหมายของวาทกรรมไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เพียงแต่ในรูปของคำหรือประโยคเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงข้อความทั้งหมดที่สัมพันธ์กัน วาทกรรมยังมีหัวข้อที่บ่งบอกความหมายให้กับรายละเอียดของวาทกรรมอย่างครอบคลุม หัวข้อของวาทกรรมจะแสดงให้เห็นส่วนสำคัญและบอกเล่าได้ว่าวาทกรรมนั้นๆเกี่ยวข้องกับสิ่งใด ภายในหัวข้อของวาทกรรมจะมีการเน้นย้ำเกี่ยวกับการนำเสนอตนเองในด้านบวกและการนำเสนอผู้อื่นในด้านลบ ในทางกลับกันหัวข้อก็ยังสามารถแสดงออกถึงการนำเสนอตนเองในด้านลบและการนำเสนอผู้อื่นในด้านบวกได้ด้วยเช่นกัน

4. กลวิธีวัจนกรรมเฉพาะที่ (Local speech acts) คือ วัจนกรรมที่สนับสนุน ยืนยัน และทำให้วัจนกรรมหลักของตัวบทเกิดผล เช่น ถ้อยแถลงที่ช่วยพิสูจน์ข้อกล่าวหา

5. กลวิธีความหมายเฉพาะที่ (Local meaning) คือกลวิธีที่ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของคำ ที่มีความรู้ของผู้ใช้ภาษาและบริบทต่างๆ คอยควบคุม ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงระบบความคิดของผู้ใช้ภาษา โดยกลวิธีนี้จะมียุทธศาสตร์ประกอบอื่นร่วมด้วย เช่น การกล่าวถึงรายละเอียดมากหรือน้อย มีความหมายแบบทั่วไปหรือเฉพาะเจาะจง มีความคลุมเครือหรือแม่นยำ มีความหมายที่ชัดเจนหรือเป็นการแสดงนัยยะ

6. กลวิธีทางศัพท์ (Lexicon) คือ การเลือกใช้คำศัพท์ในเชิงบวกสำหรับตนเอง และคำศัพท์ในแง่ลบสำหรับผู้อื่น ซึ่งการใช้คำศัพท์จะเป็นการใช้คำเพื่อแสดงความใกล้เคียงต่อสิ่งที่ผู้พูดหรือผู้เขียนต้องการกล่าวถึงให้ได้มากที่สุด ทั้งนี้การเลือกใช้คำศัพท์จะเป็นการบ่งบอกถึงบุคลิกลักษณะในสังคม อารมณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ทศนคติ เป้าประสงค์ และความรู้ของทั้งผู้พูดและผู้เขียน

7. กลวิธีรูปประโยค (Local syntax) พบว่ามีคำอธิบายเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ในปี 2000 ที่กล่าวถึงการใช้ประโยคในรูปแบบต่างๆ เช่นประโยคกรรตุวาท ประโยคกรรมวาท การใช้ลำดับของคำ และการใช้ประโยคเคล็ฟต์ เพื่อเป็นการนำเสนอตนเองในด้านบวกและในด้านลบ โดยในปี 2006 ได้มีการเปลี่ยนคำเรียกกลวิธีเป็น Local syntax แทน Sentence - Syntax

8. กลวิธีทางวาทศิลป์ (Rhetorical figures) พบว่ามีคำอธิบายเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ในปี 2000 คือการใช้รูปแบบทางวาทศิลป์ เช่น การสัมผัสอักษร อุปลักษณ์ อุปมา ถ้อยคำ ผกผัน คำรี้นหู การยืนยันด้วยการปฏิเสธ เพื่อการนำเสนอตนเองในด้านบวกและนำเสนอผู้อื่นในด้านลบ

9. กลวิธีการใช้เสียงและภาพ (Expression: sounds and visuals) คือ การให้ความสำคัญหรือการเน้นเสียงเช่น เสียงดังหรือเสียงเบา การเลือกใช้ขนาดของตัวอักษร เช่น ตัวอักษรใหญ่หรือหนา การเรียงลำดับของภาพ เช่น อยู่ข้างหน้า อยู่ข้างหลัง อยู่ข้างบน หรืออยู่ข้างล่าง ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเกี่ยวข้องกับการนำเสนอตนเองทั้งด้านบวกและด้านลบ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลวิธีทางภาษาตามแนวคิดของ ฟาน ไดจ์ ข้างต้น ผู้วิจัยพบว่ามีการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ฟาน ไดจ์ (van Dijk. 2005: 65-91) ได้วิจัยเรื่อง War rhetoric of little alley political implicatures and Aznar's legitimatization of the war in Iraq โดยศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีทางภาษาที่มีการนำเสนอตนเองในด้านบวกและการนำเสนอผู้อื่นในด้านลบ ซึ่งเกี่ยวกับการปราศรัยของนายอาซานา นายกรัฐมนตรีสเปน ที่ได้ออกมากล่าวสนับสนุนประเทศสหรัฐอเมริกาในการต่อต้านประเทศอิรัก โดยพบว่าการปราศรัยของนายกรัฐมนตรีสเปนไม่ได้เป็นเพียงแค่การพูดไปตามตัวบทเท่านั้น แต่ยังแฝงไปด้วยแนวคิดต่างๆเกี่ยวกับการแบ่งพวกเขาและพวกเรา

1. กลวิธีการนำเสนอตนเองในด้านบวก

นายอาชานามีกลวิธีการใช้คำศัพท์ที่นำเสนอตนเองในด้านบวกหรือการเลือกใช้คำศัพท์ที่หลีกเลี่ยงการนำเสนอตนเองในด้านลบ ซึ่งนับเป็นกลวิธีด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมรูปแบบหนึ่ง และมีการให้คำมั่นที่แสดงออกถึงความจริงใจด้วย เช่น การกล่าวว่านโยบายของรัฐบาลนั้นเป็นสิ่งที่ดีต่อประเทศ ซึ่งนับว่ากลวิธีนี้เป็นการนำเสนอตนเองในด้านบวกของพรรคการเมืองอีกรูปแบบหนึ่ง ตัวอย่าง

ตัวอย่าง (1)

“El Gobierno, señorías, desea la paz y **está** trabajando activamente para asegurarla.”

ตัวอย่าง (2)

“España ha mantenido siempre una actitud constructiva en el conflicto de Oriente Medio”

จากตัวอย่าง (1) และ (2) แสดงให้เห็นรูปแบบของการนำเสนอตนเองในด้านบวกเพื่อการกล่าวถึงกลุ่มหรือองค์กรของตนเองโดยใช้คำเรียกแทนตนเอง ซึ่งในตัวอย่างที่ (1) มีการใช้คำว่า here (y está) และคำว่า government (El Gobierno) และตัวอย่าง (2) มีการใช้คำว่า Spain (España) ซึ่งคำต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นการใช้คำเพื่อนำเสนอและกล่าวสรรเสริญต่อองค์กรและประเทศของตนเองในทางบวกเกี่ยวกับการเมืองว่า ตนและประเทศของตนคือผู้ที่ต้องการความสงบสุข

2. กลวิธีการนำเสนอผู้อื่นในด้านลบ

กลวิธีการนำเสนอผู้อื่นในด้านลบมักปรากฏอยู่ร่วมกับกลวิธีการนำเสนอตนเองในด้านบวก โดยคำปราศรัยของนายกรัฐมนตรีมักแสดงให้เห็นแง่มุมของการแบ่งพวกเขาและพวกเราออกจากกัน โดยมักพบการใช้คำที่กล่าวเกินจริง (hyperbole) ประกอบอยู่เพื่อให้เกิดความหมายในทางลบและมีความหมายในแง่ของความหวาดกลัว ตัวอย่าง

ตัวอย่าง (3)

“El de Saddam es un régimen de **terror** que no ha dudado en emplear **armas de destrucción masiva** en las guerras que ha promovido contra sus países vecinos y contra su propio pueblo.”

จากการวิเคราะห์ตัวอย่างข้างต้น พบว่าภายในข้อความที่กล่าวถึง นายซัดดัม ฮุสเซน ผู้ก่อการร้ายชาวอิรัก จะมีการใช้อธิพจน์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลวิธีทางวาทศิลป์ เพื่อกล่าวเกินจริง อย่างสุดโต่ง ได้แก่ **terror** และ **armas de destrucción masiva** ซึ่งมีความหมายว่า ความหวาดกลัว และการทำลายล้างจากอาวุธ ที่ถูกนำมาใช้เพื่อนำเสนอและตอกย้ำเกี่ยวกับนายซัดดัม ฮุสเซน ซึ่งเป็นชาวอิรักที่ถูกต่อต้านจากประเทศสหรัฐอเมริกาว่าเป็นคนไม่ดี

นอกจากนี้ยังพบว่า ราชีอดี และ ซือแซนแดวา (Rashidi & Souzandehfar. 2010) ที่ศึกษาเรื่อง A critical discourse analysis of the debates between republicans and democrats over the continuation of war in Iraq ได้กล่าวถึงความเป็นจริงเกี่ยวกับสงครามที่ต่อเนื่องในประเทศอิรัก ที่เกิดขึ้นจากกองกำลังทหารของสหรัฐอเมริกา โดยความเป็นจริงดังกล่าวถูกแสดงผ่านสุนทรพจน์ของผู้สมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดีในปี 2008 จาก 2 พรรคการเมือง คือพรรครีพับลิกันและพรรคเดโมแครต โดย ราชีอดี และซือแซนแดวา ได้วิเคราะห์อุดมการณ์ที่แฝงอยู่ในสุนทรพจน์ และพบว่ามีการใช้กลวิธีทางภาษาในการนำเสนอตนเองในด้านบวก คือ กลวิธีทางศัพท์ กลวิธีทางวาทศิลป์ กลวิธีความหมายโดยนัย กลวิธีการแบ่งขั้ว กลวิธีการเปรียบเทียบ กลวิธีการหยั่งรู้ และกลวิธีสภาวะเกิดก่อน ส่วนกลวิธีทางภาษาที่ใช้เพื่อนำเสนอผู้อื่นในด้านลบ คือ กลวิธีทางศัพท์ กลวิธีทางวาทศิลป์ กลวิธีการแบ่งขั้ว กลวิธีสภาวะเกิดก่อน กลวิธีความหมายโดยนัย กลวิธีหลักฐาน กลวิธีข้อความปฏิเสธ กลวิธีเปรียบเทียบ กลวิธีอารมณ์ร่วม และกลวิธีด้านตัวเลข ดังตัวอย่าง

การนำเสนอตนเองในด้านบวก

ตัวอย่าง (1)

What I have said very clearly, all of us has said, we would end the war.

จากตัวอย่าง (1) พบว่าผู้สมัครจากพรรคเดโมแครตได้กล่าวนำเสนอตนเองในด้านบวกผ่านกลวิธีการแบ่งขั้ว โดยใช้คำสรรพนาม “we” ในถ้อยคำ “we would end the war.” เพื่อแสดงว่าความคิดที่จะยุติสงครามนี้เป็นความคิดที่มาจากพรรคของตนเอง

ตัวอย่าง (2)

I share the grief over the terrible losses we have suffered in its prosecution. There is no other candidate for this office who appreciates more than I do just how awful war is.

จากตัวอย่าง (2) เป็นสุนทรพจน์ที่กล่าวโดยผู้สมัครรับเลือกตั้งจากพรรครีพับลิกัน เพื่อนำเสนอตนเองในด้านบวก ด้วยการใช้กลวิธีอารมณ์ร่วม ผ่านถ้อยคำ “I share the grief over the terrible losses” เพื่อกล่าวว่าตนเองรับรู้ได้ถึงความเศร้าที่มาจากความสูญเสีย ซึ่งเป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่าตนเองมีความตระหนักในหลักมนุษยธรรม นอกจากนี้ผู้สมัครยังได้กล่าวเพิ่มเติมด้วยถ้อยคำที่ว่า “There is no other candidate for this office who appreciates more than I do just how awful war is.” เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเองเป็นเพียงคนเดียวที่รู้ว่าสงครามน่ากลัวเพียงใด

การนำเสนอผู้อื่นในด้านลบ

ตัวอย่าง (3)

If I picked something off the shelf of the store and I broke it, I bought it. I learned don't pick something off the shelf I can't afford to buy.

จากตัวอย่าง (3) พบว่ามีการใช้กลวิธีความหมายโดยนัยเพื่อกล่าวถึงพรรคเดโมแครตในด้านลบ ซึ่งจากรูปภาษามีความหมายว่า “หากว่าผมหยิบของออกจากชั้นวางแล้วทำแตก ผมก็จะซื้อมันมา ผมเรียนรู้ที่จะไม่จับต้องสิ่งที่ผมไม่มีเงินพอที่จะซื้อได้” ซึ่งเป็นการแสดงความหมายอย่างเป็นนัยยะว่า พรรคเดโมแครตควรรู้ดีว่าตนเองไม่มีความสามารถที่จะรับมือกับสงครามในประเทศอิรักได้

ตัวอย่าง (4)

Senator Clinton and Senator Obama will withdraw our forces from Iraq based on an arbitrary timetable designed for the sake of political expediency, and which recklessly ignore the profound human calamity and dire threats to our security that would ensue.

จากตัวอย่าง (4) พบว่ามีการใช้กลวิธีทางศัพท์เพื่อกล่าวถึงพรรคเดโมแครตในด้านลบ โดยใช้คำว่า “arbitrary timetable” เพื่อกล่าวถึงนโยบายการถอนกำลังทหารออกจากประเทศอิรักของพรรคเดโมแครต ว่าเป็นการกระทำที่ขาดการวางแผนที่ดีและเป็นการทำตามอำเภอใจเพื่อประโยชน์ทางการเมืองของตนเอง และมีการใช้กลวิธีทางวาทศิลป์ โดยการใช้อรรถาธิบาย คือ “profound human calamity” ในการกล่าวเกินความจริงเกี่ยวกับพรรคเดโมแครตว่าเพิกเฉยต่อเหตุเลวร้ายอย่างที่สุดของมนุษย์

ตัวอย่าง (5)

And in the meantime, we have spent billions of dollars, lost thousands of lives. Thousands more have been maimed and injured as a consequence and are going to have difficulty putting their lives back together again.

จากตัวอย่าง (5) พบว่ามีการใช้กลวิธีด้านตัวเลขของพรรคเดโมแครตเพื่อนำเสนอพรรครีพับลิกันในด้านลบ ได้แก่ “billions of dollars” “lost thousands of lives” และ “thousands more have been maimed and injured” เพื่อกล่าวถึงนโยบายการใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก โดยไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ของพรรครีพับลิกัน เกี่ยวกับสงครามต่อเนื่องในประเทศอิรักว่าเป็นภาระของประเทศสหรัฐอเมริกา

จากการวิเคราะห์สุนทรพจน์ของผู้สมัครจากทั้ง 2 พรรคการเมือง ราซิดี และ ชีอแซนแดว พบว่าผู้สมัครจากพรรครีพับลิกันมีแนวคิดที่ต่อต้านการถอนกองกำลังทหารออกจากประเทศอิรัก ในขณะที่ผู้สมัครจากพรรคเดโมแครตมีแนวคิดในทางตรงกันข้าม และเพื่อเป็นการแสดงเหตุผลที่เหมาะสมของตนเอง ผู้สมัครจากทั้ง 2 พรรค จึงได้ใช้กลวิธีทางภาษาในรูปแบบต่างๆ โดยพบว่ากลวิธีทางศัพท์ กลวิธีการแบ่งขั้ว และกลวิธีทางวาทศิลป์ เป็นกลวิธีที่ถูกนำมาใช้บ่อยที่สุดทั้งในการนำเสนอพรรคการเมืองของตนเองในด้านบวก และการนำเสนอพรรคการเมืองฝ่ายตรงข้ามในด้านลบ

แมติก (Matic. 2012) ได้ศึกษากลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในสุนทรพจน์ของผู้สมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาในปี 2008 เช่นเดียวกับ ราซิดี และ ซือแซนเดวา (Rashidi & Souzandehfar. 2010) และพบว่างานวิจัยทั้ง 2 งาน มีการใช้กลวิธีทางภาษาเกี่ยวกับการนำเสนอตนเองและผู้อื่นของทั้ง 2 พรรคการเมือง ในแนวทางที่คล้ายกัน แต่ผลการศึกษาของ แมติก พบกลวิธีทางภาษาที่แตกต่างไปจาก ราซิดี และ ซือแซนเดวา 1 กลวิธี คือ กลวิธีหัวข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

หัวข้อสุนทรพจน์จากพรรครีพับลิกัน

ตัวอย่าง (1)

The speaker will take America in a new direction.

จากตัวอย่าง (1) พบว่าผู้สมัครจากพรรครีพับลิกันได้กล่าวนำเสนอพรรคการเมืองของตนเองในด้านบวก โดยการใช้กลวิธีหัวข้อ เพื่อกล่าวว่าตนเองจะเป็นผู้นำพาประเทศสหรัฐอเมริกาให้ไปในทิศทางใหม่

ตัวอย่าง (2)

We're gonna change America and we're gonna clean up the mess, and we are gonna drain the swamp, my friend.

จากตัวอย่าง (2) พบว่าผู้สมัครจากพรรครีพับลิกันได้กล่าวแสดงมุมมองด้านบวกต่อตนเอง โดยการเริ่มต้นสุนทรพจน์ด้วยคำว่า “we” ซึ่งหมายถึงกลุ่มพรรคของตนเองที่จะเป็นผู้เข้ามาเปลี่ยนแปลงสหรัฐอเมริกา และใช้ถ้อยคำอุปลักษณเพื่อแสดงสภาวะเกิดก่อน คือ “the mess” เพื่อเปรียบเทียบไม่เป็นระเบียบในสังคมที่มีอยู่ก่อนหน้านี้ ว่าควรได้รับการสะสาง และใช้ถ้อยคำอุปลักษณ “the swamp” เพื่อเปรียบเทียบในสังคมว่าเป็นหนองน้ำที่เต็มไปด้วยสิ่งโสโครก ว่าควรถูกกำจัดให้หมดไป

ตัวอย่าง (3)

When I'm elected president I won't fine small business and families with children. Senator Obama will. He will force them and you into a new huge government run health care program, while he keeps the cost of fine a secret until he hits you with it.

จากตัวอย่าง (3) พบว่าผู้สมัครจากพรรครีพับลิกันมีทั้งการนำเสนอตนเองในด้านบวกและนำเสนอพรรคเดโมแครตในด้านลบ โดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อนำเสนอตนเองในด้านบวกเกี่ยวกับการให้สัญญาว่าจะไม่คิดค่าปรับกับธุรกิจขนาดเล็ก และคาดเดาการกระทำของพรรคเดโมแครตว่าจะมีทิศตรงข้ามกับตนเอง

หัวข้อสุนทรพจน์จากพรรคเดโมแครต

ตัวอย่าง (4)

America needs policies that grow the economy from the bottom – up so that every American has the chance to succeed.

จากตัวอย่าง (4) พบว่าผู้สมัครจากพรรคเดโมแครต ได้กล่าวนำเสนอตนเองในด้านบวกผ่านกลวิธีหัวข้อ โดยแสดงนัยยะว่านโยบายของตนเองจะทำให้ประชาชนชาวอเมริกามีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจ ถ้าหากประชาชนเลือกให้ตนเองชนะการเลือกตั้ง

ตัวอย่าง (5)

In just fourteen days you and I can begin to bring some badly-needed sunshine to Washington D.C.

จากตัวอย่าง (5) พบว่าผู้สมัครจากพรรคเดโมแครตนำเสนอตนเองในด้านบวกด้วยการกล่าวว่าตนเองคือ ผู้ถือคบไฟที่จะนำแสงสว่างมาสู่เมืองหลวงของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นการใช้กลวิธีสภาวะเกิดก่อนเพื่อกล่าวว่ก่อนหน้านี้สหรัฐอเมริกาอยู่ในความมืดมนที่ต้องการแสงไฟ หรือการเปลี่ยนแปลง

ตัวอย่าง (6)

Y'know, with, with, with Bush's policies, what we've had is lower wages, declining incomes, plummeting home values and rising unemployment. That's not growing the pie.

จากตัวอย่าง (6) พบว่าสุนทรพจน์ของผู้สมัครพรรคเดโมแครตได้กล่าวนำเสนอพรรคีพัลลิกันในด้านลบ โดยการใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อกล่าวถึงผลกระทบที่เคยเกิดจากการบริหารงานของนายบุช ว่าทำให้ประชาชนมีรายได้ลดลง ราคาสินค้าตกต่ำ และมีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น โดยเปรียบเทียบให้ผู้ฟังนึกได้ว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเคยเกิดขึ้นมาแล้ว และพรรคีพัลลิกันก็ได้มีนโยบายนี้มาเป็นนโยบายหลักของพรรคที่ใช้หาเสียง ซึ่งเป็นนโยบายที่ผู้สมัครจากพรรคเดโมแครตมองว่าไม่ช่วยให้เศรษฐกิจเติบโต

นอกจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับกลวิธีทางภาษาที่ใช้เพื่อการนำเสนอตนเองในด้านบวก และนำเสนอผู้อื่นในด้านลบที่ปรากฏในวาทกรรมต่างๆ ตามแนวคิดของ ฟาน ไคท์ แล้ว ผู้วิจัยพบว่ามีงานวิจัยอื่นๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีทางภาษา ซึ่งนอกเหนือไปจากกรอบแนวคิดของ ฟาน ไคท์ โดยเป็นการศึกษากลวิธีทางภาษาที่มักถูกนำมาใช้ในการท่องเที่ยว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลวิธีทางภาษาที่ถูกนำมาใช้ในการท่องเที่ยว พบว่ามิงงานวิจัยของ ราซุโซวา (Razusova. 2009) ได้ศึกษาเรื่อง “The Language of Tourism” และกล่าวว่าภาษาที่ถูกนำมาใช้ในการท่องเที่ยว มักพบว่ามีการใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นมุมมองเกี่ยวกับความเป็นของแท้ (Authenticity perspective) ของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ โดยพบการใช้คำศัพท์ เช่น “typical” “very” “actual” “original” “authentic” “real” “true” และมุมมองเกี่ยวกับความแปลกใหม่ (Strangeness perspective) ซึ่งเป็นมุมมองที่แสดงให้เห็นถึงความไม่คุ้นชินและความรู้สึกแปลกตากับสถานที่ต่างๆ โดยมักปรากฏคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นต่างประเทศ ต่างถิ่น เช่น “untouched by civilization” “remote and unspoiled” “colourful” “picturesque” “newly discovered” จะเห็นว่าคำศัพท์ดังกล่าว เป็นคำศัพท์ที่แสดงความเป็นสิ่งที่แท้จริงความแปลกใหม่ที่คุ้นชินในสายตาของนักท่องเที่ยว

งานวิจัยเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการท่องเที่ยว ยังพบในการศึกษาการวิเคราะห์วาทกรรม (Analyzing tourism discourse: ในแผ่นพับเชิญชวนการท่องเที่ยวในเกาะฮองกง

A case study of a Hong Kong travel brochure) ของ อีฟ (Ip. 2008) จากการวิจัยพบว่าในแผ่นพับมักจะใช้ภาษาเพื่อเป็นการโฆษณาเชิญชวนการท่องเที่ยว โดยมุ่งนำเสนอเพียงมุมมองที่ดีของการท่องเที่ยวในฮ่องกง ซึ่งกลวิธีทางภาษาที่ถูกนำมาใช้ในแผ่นพับต่าง ๆ นั้น พบกลวิธีทางภาษาดังนี้ 1. การใช้คำที่เกินจริง (hyperbole) เช่น “Magic” หรือ “Magical” 2. การใช้ภาษาที่แสดงความเป็นขั้นสุด (superlative adjective และ absolute adjective) เช่น “the best” “postcard – perfect” 3. การใช้อุปมาอุปไมย (Metaphor) เช่น “neon signs parade” ซึ่งเป็นกลวิธีทางภาษาเหล่านี้เป็นกลวิธีที่เพื่อทำให้เกิดเป็นภาพแทนที่ดีเกินความเป็นจริงของฮ่องกงโดยไม่มีสถานที่อื่นใดจะดีเทียบเท่าได้

จอร์เจนสัน (Jorgenson. 2004) ได้ศึกษาเรื่อง “An analysis of a destination's image and language of tourism” พบว่ากลวิธีการใช้ภาษาในแผ่นเชิญชวนการท่องเที่ยวสิ่งคิปรประกอบไปด้วยกลวิธี ดังนี้ การใช้อุปมาอุปไมย (Metaphor) เช่น “vibrant melting pot” การใช้ปฏิพจน์ (Antonyms) เช่น “A bridge between the East and the West for centuries” การใช้คำคุณศัพท์ (Adjective) เช่น “romantic” “stunning” “legendary” การใช้คำสำคัญ (Key words and keying) เช่น “discover” “chill out” “enriched” “recharged” “thrilling” การใช้ความเป็นตัวตนของนักท่องเที่ยว (Ego-targeting) เช่น “You'll also appreciate Singapore's top-notch facilities, excellent infrastructure and attentive staff.” และการใช้ภาพประกอบการอธิบาย (Visual strategies) เช่น องค์ประกอบของรูปภาพรวมถึงสีและขนาดของตัวหนังสือ นอกจากนี้จอร์เจนสันยังพบว่ารูปแบบการใช้ตัวอักษรในหน้าแรกของแผ่นเชิญชวนการท่องเที่ยวสิ่งคิปรยังมีการใช้รูปแบบของตัวอักษรที่แตกต่างกันซึ่งเป็นวิธีที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอีกด้วย

นอกจากการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีทางภาษาที่ใช้ในวาทกรรม ซึ่งเป็นการศึกษาที่ทำให้เห็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคม และการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีทางภาษาที่ถูกนำมาใช้ในการท่องเที่ยวแล้ว ผู้วิจัยพบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการเล่าเรื่องในปริจเฉท ที่มีการมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์โครงสร้างของปริจเฉท ดังตัวอย่างงานวิจัยของ มัญชุสา อังคะนาวิณ (2547) ได้ศึกษาเรื่องปริจเฉทการท่องเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. (Discourse of Travelogues in OR SOR THOR Magazine) จากการศึกษาพบว่ากลวิธีการเล่าเรื่องในปริจเฉทสารคดีท่องเที่ยว อ.ส.ท. ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบหลักคือ 1. บทนำ โดยพบว่าในบทนำจะมีการกล่าวโดยการพรรณนา รวมทั้งมีการนำคำกล่าวของผู้คนมาอ้างเพื่อขึ้นต้นบทนำ 2. เนื้อเรื่อง พบว่ามีกลวิธีการกล่าวให้รายละเอียด การแสดง

ความคิดเห็น และการอ้างอิงคำกล่าวของผู้อื่น 3. สรุป มักพบว่ามีการใช้กลวิธีการกล่าวแสดงความรู้สึกเพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าเรื่องราวที่นักท่องเที่ยวนั้นกำลังจะจบลง 4. บทส่งท้าย มักพบว่ามักใช้กลวิธีการกล่าวแสดงความคิดของนักท่องเที่ยวยุอยู่ในบทส่งท้ายซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยมุ่งวิเคราะห์ในระดับโครงสร้างผิว (Surface Structure) ซึ่งเป็นการพิจารณาเพียงรูปภาษาที่นักท่องเที่ยวนำใช้ในการเล่าเรื่อง ทั้งนี้ผู้วิจัยพบว่าการศึกษาปริศนาสารคดีการท่องเที่ยวของ อ.ส.ท. ในทุกปริศนาจะประกอบด้วยองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบครบถ้วนและมีการเรียงลำดับองค์ประกอบในรูปแบบเดียวกันคือ บทนำ เนื้อเรื่อง บทสรุป และบทส่งท้าย

2.2. มุมมองของคนไทยต่อประเทศเมียนมาร์

ประเทศเมียนมาร์ หรือที่คนไทยรู้จักกันว่าประเทศพม่า เป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์กับประเทศไทยมาเป็นเวลานาน นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปฏิเสธไม่ได้ว่าคนไทยจำนวนหนึ่งมีความรู้เกี่ยวกับประเทศเมียนมาร์เพียงแค่ประเทศที่มีพรมแดนติดกับประเทศไทยและเคยเป็นประเทศศัตรูมาตั้งแต่สมัยอยุธยา อันเนื่องจากการถูกปลุกฝังมาตั้งแต่วัยเด็กด้วยบทเรียนทางด้านประวัติศาสตร์ที่มีการนำเสนอประเทศเมียนมาร์ในแง่ลบของประเทศที่เป็นคู่ศัตรูกับประเทศไทยมาตลอดเวลา ซึ่งแนวคิดเช่นนี้มีความสอดคล้องกับที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของประเทศไทยที่มีต่อประเทศเมียนมาร์ ดังที่ ชาญวิทย์ เกษตรศิริและคณะ (2541) ได้กล่าวถึงมุมมองของคนไทยที่มีต่อประเทศเมียนมาร์ว่า ถึงแม้ประเทศไทยและประเทศเมียนมาร์จะมีพรมแดนที่ยาวติดกันกว่าสองพันกิโลเมตร ซึ่งนับว่าเป็นพรมแดนที่ยาวที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แต่ก็ไม่ได้ทำให้ประเทศไทยและประเทศเมียนมาร์มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากขึ้น หรือไม่ได้ช่วยให้คนไทยรู้จักประเทศเมียนมาร์ดีขึ้นแต่อย่างใด กล่าวอีกนัยหนึ่งคือคนไทยมีความรู้เกี่ยวกับประเทศเมียนมาร์ไม่มากนัก ความรู้ที่มีอยู่นี้ล้วนประกอบไปด้วยสิ่งที่เป็นอคติทั้งสิ้น ซึ่งเกิดขึ้นจากการที่คนไทยมีมุมมองต่อตนเองในด้านบวกหรือด้านที่ดี และมีมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ในด้านลบมาตลอด ชาญวิทย์กล่าวต่อว่าคำว่า “คนไทย” ที่มองประเทศเมียนมาร์นั้นต้องคำนึงอยู่เสมอว่าคนไทยเหล่านั้นเป็นคนไทยกลุ่มใด เช่น ไทยกรุงเทพฯ ไทยภูธร (ต่างจังหวัด) ข้าราชการไทย นักธุรกิจไทย หรือวงการบันเทิงไทย ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากละครโทรทัศน์ ทั้งนี้ทั้งนั้นไทยมองพม่าควรต้องแบ่งเป็น 2 ยุคคือ ยุครัฐชาติและลัทธิชาตินิยม ยุคโลกาภิวัตน์แบบไทย-ไทย

ในยุคแรกสามารถมองได้จากงานพระนิพนธ์ของกรมพระยาดำรงราชานุภาพในหนังสือเรื่อง “เที่ยวเมืองพม่า” ซึ่งเป็นการมองในบริบททางประวัติศาสตร์จากชนชั้นปกครอง โดยมีการวิเคราะห์ประวัติศาสตร์พม่าในช่วงเวลาดังกล่าวว่ามีเมียนมาร์ต้องสูญเสียเอกราชของประเทศ ก็เพราะผู้นำที่ไม่

มีความสามารถ โดยในมุมมองของไทยที่มีต่อเมียนมาร์ในช่วงนี้สามารถกล่าวได้ว่าเป็นมุมมองจากชนชั้นนำที่มองเมียนมาร์ในอดีตในแง่ลบของความล้มเหลว ความอ่อนแอ เป็นเหตุให้ต้องเสียเอกราช ซึ่งตอกย้ำการมองตนเองในด้านบวกของคนไทยในแง่ของการไม่ต้องตกเป็นเมืองขึ้นของอาณานิคมด้วย

ยุคที่สองของไทยมองเมียนมาร์เป็นการมองในยุคโลกาภิวัตน์ โดยเป็นการมองประเทศเมียนมาร์ในบริบทด้านเศรษฐกิจผ่านมุมมองด้านทุนนิยม เนื่องจากประเทศไทยก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจแบบทุนนิยม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ “ไทย” มองพม่าสามารถวิเคราะห์ได้หลายแง่มุม ทั้งในด้านของธุรกิจการค้า กลุ่มชนชั้นกลางของสังคม กลุ่มนักวิชาการ ซึ่งหากมองในมุมของกลุ่มธุรกิจการค้าจะพบว่าไทยมองเมียนมาร์ว่าเป็นแหล่งทรัพยากรรายใหญ่และมีผลประโยชน์ในสายตาของนักธุรกิจ ทั้งยังมีแรงงานราคาถูกทั้งกรรมกรและแรงงานเด็ก ซึ่งคนไทยกลุ่มนี้จะมองเมียนมาร์ในด้านผลประโยชน์มากกว่าการมองว่าเมียนมาร์เป็นศัตรูดังที่เป็นในอดีต ตามมุมมองของชนชั้นกลางในสังคมไทยจะมองเมียนมาร์ในแง่ลบของการโยกย้ายที่ดี ทำให้มองเห็นว่าคนไทยมองประเทศเมียนมาร์ว่าเป็นเหมือนกับโลกใบเก่าที่คนไทยได้สูญเสียไปแล้ว ซึ่งพบว่าชนชั้นกลางไทยจำนวนมากเดินทางท่องเที่ยวไปยังประเทศเมียนมาร์แทนที่จะไปประเทศที่เป็นที่นิยมอย่างในทวีปยุโรปหรืออเมริกา การเดินทางไปประเทศเมียนมาร์เปรียบได้ว่าเป็นการหลีกหนีประเภทหนึ่ง ซึ่งเป็นการหลีกหนีจากสิ่งที่ต้องพบเจออยู่เป็นประจำทั้งอากาศเสีย มลพิษ การจราจรติดขัด ไปสู่สิ่งทีอาจจะเคยมีหรือไม่มีอยู่ในสังคมไทยก็ได้ อีกหนึ่งรูปแบบที่สำคัญของไทยมองเมียนมาร์ก็คือการมองผ่านสื่อละครโทรทัศน์ ซึ่งเป็นการมองประเทศเมียนมาร์ในบริบทความบันเทิงผ่านมุมมองทางด้านประวัติศาสตร์และความเป็นชาตินิยม โดยมักมีการนำเอาเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์มาผลิตเป็นละคร เช่นละครขุนศึก ละครศึกสายเลือด ซึ่งมีการนำเสนอความร้ายกาจของประเทศเมียนมาร์ในบทละครที่สมจริงเนื่องด้วยเทคนิคทางการถ่ายทำที่มีประสิทธิภาพ จึงเป็นการตอกย้ำความเป็นศัตรูกันระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมาร์ในอดีตให้ชัดเจนเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน ในทำนองเดียวกัน สุเนตร ชุตินธรานนท์ ได้ให้สัมภาษณ์ในสารคดี (วันชัย ตันติวิทยาพิทักษ์. 2554: 106) เกี่ยวกับประเทศไทยและประเทศเมียนมาร์ในแง่ลบที่สอดคล้องกับชาวนววิทย์ ว่าไทยกับเมียนมาร์มีความสัมพันธ์กันมาเป็นเวลาหลายร้อยปี แต่ความสัมพันธ์อันยาวนานกับการเป็นเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนอยู่ติดกันนั้น ไม่ได้ทำให้คนไทยรู้จักประเทศเมียนมาร์เพิ่มขึ้นเลย นอกจากการมองว่าเมียนมาร์คือประเทศศัตรูมากกว่าประเทศมิตร สุเนตร ยังกล่าวอีกว่าทุกวันนี้คนไทยจำนวนไม่น้อยที่ยังมีความคิดเกี่ยวกับเมียนมาร์ว่าเป็นพวกชอบทำลายบ้านเมืองอย่างเช่นในอดีต

สุเนตร ชุตินธรานนท์ (2557: 82-115) ได้กล่าวถึงทัศนคติของคนไทยต่อประเทศเมียนมาร์ในหนังสือชาตินิยมในแบบเรียนไทยว่าคนไทยในปัจจุบันยังมักเผลอมองเมียนมาร์ว่าเป็นศัตรูอย่างที่เคยเป็นมาในอดีตตั้งแต่สมัยอยุธยา ซึ่งเป็นการแสดงมุมมองทางด้านประวัติศาสตร์โดยรัฐบาล

โดยสาเหตุของความคิดที่ว่าเมียนมาร์คือศัตรูของไทยนั้นเป็นเหตุ มาจากหลายปัจจัย เช่น พงศาวดาร พระนิพนธ์ไทยรบพม่า และแบบเรียน แต่อย่างไรก็ดีปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีขึ้นเพื่อสร้างความรู้ ที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน โดยในพงศาวดารมีการระบุเกี่ยวกับประเทศเมียน มาร์ในอดีตว่าเป็นผู้ที่โหดร้าย เป็นผู้รุกราน และไม่มีคุณธรรม ดังข้อความที่ปรากฏ

...ในเวลากลางคืนเมื่อ ณ วัน ๓ ๙ ๕ ค่ำ จุลศักราช ๑๑๒๘ ได้ฆ่าฟันผู้คนล้มตายลง เป็นอย่างมาก เอาไฟเผาโรงร้านบ้านเรือนภายในพระนครศรีอยุธยาเสียเป็นอันมาก ขณะนั้น พระเจ้ากรุงศรีอยุธยาและพระมเหสีพระราชโอรสธิดากับพระราชวงศานุวงศ์ ก็หนีกระจัด กระจายกันไป พระเจ้ากรุงศรีอยุธยา เสด็จหนีไปซุ่มซ่อนอยู่ประมาณสิบเอ็ดสิบสองวัน ก็ เสด็จสวรรคต พวกพม่าก็ตามจับได้พระมเหสีและพระราชโอรสธิดา พระราชวงศานุวงศ์ แล้ว ให้นำตัวคนผู้คนช้างม้า เก็บบริวารแหวนเงินทองไปยังกรุงอังวะเป็นอันมาก...¹

นอกจากนี้ความโหดร้ายของเมียนมาร์ในอดีตก็ถูกตอกย้ำด้วยหลักฐานที่มีอยู่ใน ช่วงเวลาเดียวกันของบาทหลวงชาวฝรั่งเศสที่ได้กล่าวถึงการกระทำของประเทศเมียนมาร์ ในอดีต ดังปรากฏ

...เมื่อพม่าเข้ากรุงได้แล้วนั้นพม่าได้เอาไฟเผาบ้านเรือนทำลายข้าวของต่างๆ อยู่ ๑๕ วัน แล้วได้ฆ่าฟันผู้คนไม่เลือกว่าคนมีเงินหรือไม่มีเงินก็ฆ่าเสียสิ้น แต่พวกพม่าพยายาม ฆ่าพระสงฆ์มากกว่า และได้ฆ่าเสียนับจำนวนไม่ถ้วน ข้าพเจ้าเองได้เห็นพม่าฆ่าพระสงฆ์ใน ตอนเช้าเวลาเดียวเท่านั้นกว่า ๒๐ องค์...²

มุมมองที่ปรากฏอยู่ในพงศาวดารดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นได้ส่งผลกระทบต่องานด้านประวัติศาสตร์ และงานวรรณกรรมต่างๆ รวมทั้ง “ไทยรบพม่า” ของกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ซึ่งทำให้เกิดการ เรียนรู้เกี่ยวกับเมียนมาร์ในวงกว้างมากขึ้น จนเมื่อมีการก่อตั้งโรงเรียน พระตำหนักสวนกุหลาบ ซึ่งเป็นโรงเรียนหลวงแห่งแรกจึงได้มีการนำเอาพระราชพงศาวดารย่อเข้ามา

¹ สุนทร ชุตติรานนท์ และคณะ. (2557). *ชาตินิยมในแบบเรียนไทย*. 85

² สุนทร ชุตติรานนท์ และคณะ. (2557). *ชาตินิยมในแบบเรียนไทย*. 86

เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาและพัฒนาขยายวงชั้นของผู้ศึกษาเรื่อยมาจวบจนปัจจุบันที่ถูกนำมาเป็นส่วนหนึ่งของวิชาสังคมศึกษา จึงทำให้อธิบายได้ถึงสาเหตุที่ว่าทำไมคนไทยจึงยังคงมองประเทศเมียนมาร์ไม่ต่างไปจากที่เคยเป็นมา คือการมองว่าเมียนมาร์เป็นชาติศัตรู และมองว่าเมียนมาร์ด้อยกว่าอยู่เสมอ สิ่งสำคัญคือคำอธิบายหรือสิ่งที่ปรากฏอยู่ในพงศาวดาร ได้ถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบแบบแผนเดียวกันทั่วประเทศ จึงทำให้ความคิดว่าเมียนมาร์คือศัตรูนั้นสามารถเผยแพร่ไปได้อย่างรวดเร็ว และกลายเป็นความคิดที่ฝังรากลึกสำหรับคนไทยมาโดยตลอด

อย่างไรก็ดีจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับมุมมองของคนไทยต่อประเทศเมียนมาร์ของชาญวิทย์ (2541) และสุนทร (2557) พบว่าคนไทยมีมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นศัตรูและการเป็นคู่สงคราม และจากการศึกษาเรื่องเล่าการเดินทางในประเทศเมียนมาร์ ผู้วิจัยพบว่ามุมมองของคนไทยที่มีต่อประเทศเมียนมาร์มีความแตกต่างไปจากมุมมองแบบเดิมที่เคยมีอยู่ในบทเรียนหรือในสื่อบันเทิงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และมีความหลากหลายมากขึ้น เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับบริบทการท่องเที่ยว ซึ่งจะทำให้เห็นอุดมการณ์ที่แตกต่างไปจากบริบททางประวัติศาสตร์ และยังเป็นมุมมองที่มีความเป็นปัจเจกบุคคลมากขึ้น โดยเรื่องเล่าของนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศเมียนมาร์ได้สะท้อนเห็นภาพของประเทศเมียนมาร์ในรูปแบบที่แตกต่างจากในอดีต เช่น ความงดงามทางด้านศาสนา วิถีชีวิต อาหาร ภูมิประเทศ แต่ก็ยังคงมีแง่มุมบางอย่างที่ยังเป็นลักษณะไม่พึงประสงค์ในสายตาของนักท่องเที่ยวชาวไทยอยู่ด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นประเด็นที่ผู้วิจัยพบว่ายังไม่เคยมีผู้ใดศึกษามาก่อน งานวิจัยนี้จึงสนใจศึกษามุมมองของคนไทยที่มีต่อประเทศเมียนมาร์

2.3. ภาษาและมุมมอง

แนวคิดเกี่ยวกับภาษาและมุมมองเป็นแนวคิดที่ซิมป์สัน (Simpson. 1993: 1-2) ได้กล่าวในลักษณะเปรียบเทียบไว้ว่าภาษามีลักษณะที่คล้ายคลึงกับการวาดภาพ กล่าวคือการวาดภาพของจิตรกรเป็นสิ่งที่สะท้อนมุมมองของจิตรกรที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งจิตรกรสามารถเลือกสรรการวาดภาพได้หลายรูปแบบ เช่น การวาดภาพจากต้นแบบอย่างตรงไปตรงมา การวาดภาพจากต้นแบบโดยลบดำหนิที่ไม่พึงประสงค์ออกไป และการวาดภาพที่มีดำหนิของต้นแบบให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นโดยการเพิ่มองค์ประกอบบางประการเข้าไป ซึ่งซิมป์สันกล่าวว่าการวาดภาพรูปแบบสุดท้ายตามแง่มุมทางภาษา ก็คือสิ่งต่างๆ ถูกสร้างเพื่อให้เห็น (Things are made to look) โดยมุมมองก็คือภาษาที่เป็นภาพแทน ที่ถูกออกแบบตามทัศนคติและสมมติฐานของผู้เขียนเพื่อการสื่อสารใน

สถานการณ์ใดๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเป็นการใช้ภาษาเพื่อแสดงมุมมองต่างๆ เรียกอีกอย่างว่า “มุมมองในภาษา” ซึ่งมักปรากฏอยู่ในโฆษณา นวนิยาย หรือหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ซีมพ์ซัน (1993: 11-12) ยังได้กล่าวถึงประเภทของมุมมองออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. มุมมองเกี่ยวกับระยะ (Spatial point of view) เป็นมุมมองที่กำหนดโดยผู้เล่าเรื่องเกี่ยวกับตำแหน่งของการมอง ซึ่งอาจมีคำบ่งชี้จำพวก here หรือ there ซึ่งเป็นคำบอกระยะทางปรากฏอยู่
2. มุมมองเกี่ยวกับเวลา (Temporal point of view) เป็นมุมมองที่กำหนดโดยผู้เล่าเรื่องเกี่ยวกับการแสดงเวลาในการกล่าวถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจมีคำบ่งชี้จำพวก then หรือ now ซึ่งเป็นคำแสดงระยะเวลาปรากฏอยู่
3. มุมมองระดับจิตวิทยา (Point of view on the psychological plane) เป็นมุมมองที่กล่าวถึงเหตุการณ์ต่างๆ ของเรื่องเล่าอันเกิดจากการรับรู้ของผู้ที่เล่าเรื่อง ซึ่งต้องการเล่าถึงสิ่งต่างๆ ให้มีความหมายตามที่ตนต้องการ
4. มุมมองระดับอุดมการณ์ (Point of view on the ideological plane) เป็นมุมมองที่เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทั้งในรูปแบบของการพูดและการคิด มุมมองในระดับอุดมการณ์นี้ หรือที่ซีมพ์ซันเรียกว่า language ideology เป็นมุมมองที่เกิดขึ้นจากสมมติฐาน ความเชื่อ และระบบคุณค่าที่มีร่วมกันของคนในสังคมผ่านทางภาษา โดยภาษาก็ไม่อาจเลียงจากหน้าที่ทางสังคมนี้ได้ กล่าวคือ ภาษาถูกนำมาใช้ในบริบทที่เต็มไปด้วยอุดมการณ์ของสังคมและองค์กร ทั้งเป็นสิ่งที่สะท้อนและสร้างอุดมการณ์ของสังคมด้วยเช่นกัน

ซีมพ์ซันยังได้กล่าวถึงกลวิธีทางภาษาในเรื่องเล่าว่ามักปรากฏคำแสดงทัศนภาวะอยู่ในเรื่องเล่า ซึ่งคำแสดงทัศนภาวะก็คือรูปแบบของความคิดและทัศนคติอย่างกว้างๆ ของผู้พูด โดยในภาษาอังกฤษมักมีคำแสดงทัศนภาวะหลากหลายที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์ทางภาษา ได้แก่ กริยาช่วย (may, should, must) คำคุณศัพท์ที่แสดงการประเมินค่า (possible necessary) คำแสดงการรับรู้ (obvious apparent) นอกจากนี้ยังพบว่ามักมีกลวิธีการให้ความหมายโดยนัย

ซึ่งก็คือความหมายแท้จริงของสิ่งที่ผู้พูดต้องการพูดอาจถูกละเอาไว้ ทว่าในการพูดครั้งนั้น จะยังคงมีความหมายบางอย่างที่เชื่อมโยงกับความหมายแท้จริงอยู่ด้วย เช่น “It’s hot here.” ซึ่งเมื่อผู้พูดได้พูดออกไปอาจทำให้ผู้ฟังแสดงการตอบสนองด้วยการเปิดหน้าต่างนั่นเอง แต่อย่างไรก็ดีผู้พูดอาจไม่ได้ตระหนักว่าตนได้สื่อความหมายดังกล่าวออกไปด้วยเช่นกัน ชิมพ์สัน ยังกล่าวว่ากลวิธีด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์ก็เป็นอีกหนึ่งกลวิธีที่มักปรากฏอยู่ในเรื่องเล่า โดยกลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างความหมายของภาษาในบริบทการใช้ ซึ่งนำไปสู่การขยายความในภาษา โดยการขยายความใดๆในประโยคจะสามารถอนุมานได้จากบริบทของการใช้ในขณะนั้น กล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าความหมายที่ขยายออกไปจากประโยคก็คือองค์ประกอบที่แท้จริงทางความหมายของประโยคนั้นๆ เช่น “Martha is a woman.” จากประโยคนี้ย่อมมีการขยายความออกไปดังนี้ Martha must be a female, adult and human.

จากการศึกษางานวิจัยและบทความต่างๆ ผู้วิจัยพบว่าม้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาและ มุมมองปรากฏอยู่หลายรูปแบบซึ่งมีทั้งการศึกษาภาษาและมุมมองในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ โดยผู้วิจัยจะแยกงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็นประเด็นต่างๆดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ภาษาและมุมมองทางด้านศาสนา

งานวิจัยของ สุนทรี โชติติลล (2555) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอุดมการณ์ในวารสาร “อยู่ในบุญ” สุขที่พึงประสงค์ สุขได้ด้วยบุญ เป็นการวิเคราะห์อุดมการณ์เกี่ยวกับความสุขที่ปรากฏอยู่ในวารสารอยู่ในบุญ และวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ใช้สื่ออุดมการณ์เกี่ยวกับความสุขที่ปรากฏอยู่ในวารสารอยู่ในบุญ โดยพบว่ากลวิธีทางภาษาที่ปรากฏอยู่ในวารสารมีอยู่ด้วยกันทั้งสิ้น 8 กลวิธีคือ การเลือกใช้คำศัพท์ การใช้คำแสดงทัศนภาวะ การอ้างส่วนใหญ่ การใช้ประโยคแสดงเหตุผล การใช้ อุปลักษณ์ การใช้ความเชื่อที่มีอยู่ก่อน การใช้สหพ และการใช้กระสวนประโยค ที่มุ่งโน้มน้าวให้ผู้อ่าน เกิดความศรัทธาต่อการทำบุญอันเชื่อว่าจะนำมาซึ่งความสุขและความร่ำรวย

งานวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีทางภาษาข้างต้น มีรูปแบบของกลวิธีทางภาษาที่สอดคล้องกับงานวิจัย ของกาญจนา เจริญเกียรติบวร (2543) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับมุมมองในข่าววัด พระธรรมกายที่เสนอในหนังสือพิมพ์ไทย จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์มีกลวิธี ทางภาษาที่สื่อประเด็นลบต่อวัดพระธรรมกายทั้งสิ้น 8 กลวิธี คือ การให้สมญา การใช้ความเชื่อ เบื้องต้นเป็นเครื่องมือ การใช้อุปลักษณ์ การเลือกใช้คำศัพท์ การประเมินความเชื่อมั่น

การตีความ การอ้างคำกล่าวบุคคลอื่น การใส่เครื่องหมายและขนาดตัวอักษร โดย 4 กลวิธีแรกนับเป็น กลวิธีทางความหมาย และ 4 กลวิธีหลังคือกลวิธีทางปริเฉทโดยเกิดจากการใช้ภาษา ในระดับเหนืออนุภาค ซึ่งเป็นการแสดงความเห็น ความรู้สึก และมุมมองในด้านลบ ผู้วิจัย ยังพบว่ากลวิธีทั้ง 8 กลวิธีได้สื่อให้เห็นประเด็นลบต่อวัดพระธรรมกายด้วยกัน 7 ประเด็น คือ การขโมย การมีเล่ห์เหลี่ยม การเป็นกลุ่ม ความเชื่ออย่างอื่นที่เป็นภัยต่อพุทธศาสนา การทำทนายประมุขสงฆ์ การทำทนายอานาจรัฐ การทำทนายพระมหากษัตริย์ เรื่องขู่สาว โดยหนังสือพิมพ์มีความคิดเห็นว่าวัดพระธรรมกายเป็นอันตรายต่อสังคมและศาสนา โดยทำลายคำสอนเดิมและทำลายสถาบัน

ประเด็นที่สอง ภาษาและมุมมองด้านการท่องเที่ยว

กันยารัตน์ ผ่องสุข (2553) ได้ศึกษาเรื่องเนื้อหาและกลวิธีทางภาษาในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยวของนักเขียน ซึ่งเป็่นนักเขียนที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยการแสดงทรรศนะของตนเองสอดแทรกไว้ด้วยกัน โดยงานวิจัยนี้มุ่งศึกษากลวิธีทางภาษาที่อยู่ในหนังสือของนักเขียนทั้ง 6 เรื่องคือ โตเกียวไม่มีชา กัมพูชาปริศนาเดียว เนปาลประมาณสะดิศ สมอไหในฮ่องกง นั่งรถไฟไป ตู๋เยิน ลอนดอนไดอารี่ 1.1 “พอจะมีเวลาให้ความสุขบ้างไหม” จากข้อมูล ผู้วิจัยพบว่านักเขียนได้จำแนก ประเด็นต่างๆในงานเขียนไว้คือ 1. ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลโดยทั่วไปเกี่ยวกับ สถานที่ต่างๆ คำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง ความรู้เพิ่มเติมทั่วไป 2. เนื้อหาอันเกี่ยวข้องกับ ทรรศนะของนักเขียนที่มีต่อสิ่งที่พบเห็น ประกอบด้วย ทรรศนะที่เกี่ยวกับโลก และทรรศนะที่เกี่ยวกับ ชีวิต ซึ่งในประเด็นต่างๆก็มีการใช้กลวิธีทางภาษาที่หลากหลายประกอบกัน คือ 1. การเน้น (Emphasis) 2. การเล่นคำ 3. การละเมิดการเกิดคู่กัน 4. การใช้ความเปรียบ 5. การใช้คำถามเชิง วาทศิลป์ 6. การสรุปด้วยคำถาม 7. การกล่าวอ้างข้อความ (Quotation) 8. การใช้บทสนทนา (Dialogue) ซึ่งกลวิธีทางภาษาต่างๆเหล่านี้ได้สื่อให้เห็นทรรศนะเกี่ยวกับโลกและชีวิตในหลายประเด็น ได้แก่ 1. โลกคือการเรียนรู้ 2. โลกและสิ่งมีชีวิตที่อยู่บนโลกล้วนต้องพึ่งพาอาศัยกัน 3. โลกและ สิ่งแวดล้อมต่างถูกทำลายลงด้วยฝีมือของมนุษย์ 4. โลกคือสถานที่ของคนวัยหนุ่มสาว 5. มนุษย์ควร ต้องเข้าใจการใช้ชีวิต 6. มนุษย์ควรใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

เทรเกอร์ (Traiger. 2008) ศึกษาเรื่อง Tourist's English expectations: Discourse analysis of attitude towards language and culture on travel websites ได้กล่าวถึงความไม่เชี่ยวชาญในการ ใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานโรงแรมและเจ้าของร้านค้าในประเทศต่างๆ ที่ใช้ภาษาอื่นเป็นภาษา

ประจำชาติ ด้วยการวิเคราะห์ทัศนคติของนักท่องเที่ยวผู้ใช้ภาษาอังกฤษในสื่อสังคมออนไลน์การท่องเที่ยว www.TripAdvisor.com โดยพบว่าทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษในสถานที่ท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆล้วนเป็นแง่ลบแทบทั้งสิ้น สังเกตได้จากการใช้ภาษาที่ปรากฏอยู่ในการแสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อพนักงานโรงแรมตามสถานที่ต่างๆ ตัวอย่าง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับพนักงานโรงแรมในประเทศสเปน

“The staff we dealt with were not strongly proficient in English, but **skilled enough** to direct us where to find what we were looking for.”

จากตัวอย่างข้างต้น นักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานโรงแรมว่ายังคงมีข้อจำกัดเพียงแค่ว่าพอจะสื่อสารได้เท่านั้น ด้วยการใช้คำว่า “skilled -enough”

ความคิดเห็นเกี่ยวกับพนักงานโรงแรมในฮ่องกง

“The staff are also very friendly and even though **handicapped** with the english language, they will try to communicate with their clients.”

จากตัวอย่างข้างต้น นักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงทัศนคติในทางลบเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานโรงแรมชาวฮ่องกงที่ยังไม่ดีมากเท่าที่ควร ด้วยการใช้คำศัพท์ “handicapped” (พิการ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับพนักงานโรงแรมในปักกิ่ง

“Now the negatives. There is a definite language barrier. Concierge and front desk speak a little english but **far from fluent**.”

จากตัวอย่างข้างต้น นักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานโรงแรมในเมืองปักกิ่งว่าไม่มีความคล่องแคล่วมากนัก ด้วยการใช้คำว่า “far from fluent” ในการบอกเล่าทัศนคติของตนที่มีความคาดหวังอย่างสูงต่อการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงาน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับพนักงานโรงแรมในภูเก็ต

“The personnel/thai people doesn't speak English like you would expect

in one of the most popular places in the world”

จากตัวอย่างข้างต้น นักท่องเที่ยวได้แสดงทัศนคติในด้านลบต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของพนักงานโรงแรมในภูเก็ตว่าไม่ดีเท่ากับที่นักท่องเที่ยวคาดหวังไว้ว่าจะได้พบเจอในสถานที่ท่องเที่ยวระดับโลก ด้วยการใช้คำว่า “like you would expect”

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้นเห็นได้ว่า กลวิธีการใช้ภาษาในตัวบท จะทำให้เห็นมุมมองต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไปทั้งในด้านศาสนาหรือการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามจากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาผู้วิจัยพบว่าแม้จะมีการศึกษากลวิธีทางภาษาที่แสดงมุมมองในด้านการท่องเที่ยวอยู่บ้างแต่ก็ปรากฏเพียงทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษและยังไม่ปรากฏการศึกษามุมมองด้านการท่องเที่ยวต่อประเทศแถบเพื่อนบ้านของไทย ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากลวิธีทางภาษาที่แสดงมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ ซึ่งยังไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อน อันจะเป็นการสะท้อนประเด็นเกี่ยวกับมุมมองในประเทศเมียนมาร์ที่จะทำให้เกิดความตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับมุมมอง และทำให้ผู้ที่สนใจมีความรู้และความเข้าใจต่อประเทศเพื่อนบ้านประเทศนี้มากขึ้น

2.4. การใช้ภาษาในอินเทอร์เน็ต

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาบริบทที่ปรากฏในกระทู้การท่องเที่ยวเว็บไซต์พันทิป ซึ่งเป็นรูปแบบของการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตรูปแบบหนึ่ง ผู้วิจัยพบว่า คริสตัล (Crystal: 2001) ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาเพื่อการสนทนาในอินเทอร์เน็ตว่ามีความแตกต่างจากการใช้ภาษาในการสนทนาทั่วไป กล่าวคือผู้ใช้ภาษาเพื่อการสนทนาในอินเทอร์เน็ตจะเขียนข้อความต่างๆ ให้เหมือนกับการพูด (write as they talk) หรือเขียนข้อความต่างๆ ตามภาษาพูด โดยมักปรากฏรูปภาษาที่แสดงการแสดงอารมณ์เป็นสำคัญ เช่น การใช้ระดับและโทนของเสียง การเน้นเสียง ระดับความเร็ว จังหวะ และการหยุดนิ่ง หรือในข้อความบางอย่าง ที่ค่อนข้างมีความรุนแรงก็จะปรากฏการใช้รูปภาษาที่เกินความเป็นจริงผ่านรูปแบบของการสะกดคำ การวรรณ การใช้อักษรหมายวรรคตอน การใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ และการใช้สัญลักษณ์พิเศษเพื่อเน้นย้ำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. การซ้ำตัวอักษร เช่น “aaaahhhhhh” “hiiii” “oops” “soooo”
2. การซ้ำเครื่องหมายวรรคตอน ได้แก่ “no more!!!!” “whohe????” “hey!!!!!!!!”

“see what you started????????????????”

3. การใช้ตัวอักษรเพื่อแสดงการเน้นย้ำ ได้แก่ “I SAID NO” (ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ เพื่อแสดงการตะโกน)

4. ใช้การวรรคตอนเพื่อแสดงความดังและความชัดเจนของคำพูด เช่น “W H Y N O T , w h y n o t”

จากข้อมูลดังกล่าว คริสตัลกล่าวว่า จำนวนของเครื่องหมาย เช่น เครื่องหมายคำถาม เครื่องหมายอัศเจรีย์ เป็นสิ่งที่แสดงการเน้นย้ำว่าสิ่งที่กล่าวถึงนั้นมีความสำคัญ

คริสตัลกล่าวว่า เนื่องจากการใช้ภาษาในอินเทอร์เน็ตเป็นรูปแบบการสื่อสารที่ไม่สามารถเห็นได้ว่าผู้ส่งสาร มีอารมณ์ทางสีหน้า หรือลักษณะท่าทาง เป็นอย่างไร ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการแสดงความคิดและทัศนคติของผู้ส่งสาร ทำให้เกิดการใช้สัญลักษณ์เพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึก โดยเป็นการนำอักขระต่างๆ ที่ปรากฏในแป้นพิมพ์มาสร้างสัญลักษณ์เพื่อการแสดงออกทางสีหน้า (Emotional facial expression) ด้วยการพิมพ์ให้อักขระเหล่านั้นอยู่ในบรรทัดเดียวกัน และแปลความหมายของสัญลักษณ์นั้นในแนวนอน (sideways) สัญลักษณ์สามารถจำแนกโดยการแสดงออกทางทัศนคติพื้นฐานได้สองประเภท คือ การแสดงออกด้วยทัศนคติทางด้านบวก และการแสดงออกด้วยทัศนคติทางด้านลบ ดังตัวอย่าง

สัญลักษณ์ที่แสดงอารมณ์ทางด้านบวก

:-)	หมายถึง	ความพึงพอใจ ความตลกขบขัน เป็นต้น
8-)	หมายถึง	การยิ้ม
8-)	หมายถึง	การยิ้ม

สัญลักษณ์ที่แสดงอารมณ์ทางด้านลบ

:-)	หมายถึง	ความเสียใจ ความไม่พอใจ เป็นต้น
;-)	หมายถึง	การเขม่น (ตามความหมายของข้อความที่ปรากฏอยู่)
;-)	หมายถึง	การร้องไห้
;-o	หมายถึง	ความตื่นเต้น ตกใจ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ (Emoticon expression) ผู้วิจัยพบว่า โทมิก; แมทิก; และเวอร์แบนแอค (Tomic.; Martinez.; & Vrbanec. 2013) ได้กล่าวถึงการใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ โดยกล่าวว่าชาวตะวันตกและชาวเอเชียตะวันออกมีวิธีการใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์แตกต่างกัน โดยสัญลักษณ์ของชาวตะวันตกจะถูกเขียนจากด้านซ้ายไปด้านขวา ซึ่งสอดคล้องกับวัฒนธรรมการอ่านและการเขียนของชาติตะวันตก โดยสัญลักษณ์ของชาวตะวันตกจะเริ่มต้นจากดวงตาอยู่ที่ด้านซ้าย และตามด้วยจมูกและปาก ดังนั้นหากต้องการทำความเข้าใจสัญลักษณ์ของชาวตะวันตก ผู้รับสารอาจต้องตะแคงศีรษะเพื่อทำความเข้าใจสัญลักษณ์นั้นๆ ดังตัวอย่าง

: (- หมายถึง ความเสียใจและการร้องไห้
: D หมายถึง การยิ้มให้เห็นฟัน

ส่วนการใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ของชาวเอเชียตะวันออก มีรูปแบบที่แตกต่างไปจากชาวตะวันตก โดยชาวเอเชียจะสามารถทำความเข้าใจสัญลักษณ์ได้โดยไม่ต้องเอียงศีรษะของตน เนื่องจากชาวเอเชียตะวันออกจะแสดงอารมณ์ของตนเองด้วยสายตา ผ่านการทำให้เป็นสัญลักษณ์ต่างๆ ซึ่งต่างไปจากชาวตะวันตกที่สื่ออารมณ์ของตนเองด้วยการเน้นที่ตำแหน่งริมฝีปาก ดังตัวอย่าง

T T หมายถึง การร้องไห้
X_X หมายถึง ความเครียด

โทมิก; แมทิก; และเวอร์แบนแอค กล่าวสรุปในทางที่สอดคล้องกับแนวคิดของคริสตัล (Crystal. 2001) ว่าการส่งข้อความในปัจจุบันมักมีการใช้สัญลักษณ์อารมณ์อยู่ตลอดเวลา เพื่อเป็นการแสดงความรู้สึกทางสีหน้าของผู้ส่งข้อความ และยังช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายที่แท้จริงของข้อความที่ถูส่งมามากกว่าการส่งข้อความที่มีเพียงตัวหนังสืออย่างเดียว

นอกจากการศึกษางานวิจัยข้างต้น ผู้ยังวิจัยยังพบว่า เคลลี (Kelly. 2015) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจและการแปลความหมายของการใช้สัญลักษณ์อารมณ์ ว่าสัญลักษณ์แสดงอารมณ์ต่างๆ ไม่ได้มีความหมายในตัวเอง แต่ยังสามารถเปลี่ยนความหมายได้หลากหลาย ขึ้นอยู่กับอารมณ์ของผู้ส่ง

ข้อความและสถานการณ์ที่สัญญาณนั้นถูกนำมาใช้ และถ้าหากสัญญาณแสดงอารมณ์ถูกนำมาวางไว้ที่ท้ายประโยคหรือข้อความ สัญญาณนั้นก็คือสัญญาณที่แสดงอารมณ์ของผู้ที่ส่งข้อความที่ต้องการสื่อไปถึงผู้อ่านหรือผู้รับ ดังตัวอย่างสถานการณ์ที่ผู้ส่งข้อความกำลังรู้สึกโกรธผู้รับข้อความ และส่งข้อความไปว่า “You are late_____.” เคลลี่กล่าวว่าเพียงแค่ว่าข้อความธรรมดา ดังที่ได้แสดงในข้างต้น จะไม่สามารถทำให้ผู้รับข้อความรับรู้อารมณ์ของผู้ส่งข้อความได้อย่างชัดเจน แต่ถ้าผู้ส่งข้อความเพิ่มสัญญาณแสดงอารมณ์ไว้ในตอนท้ายของประโยคที่มีการเว้นว่างไว้ด้วยสัญญาณแสดงอารมณ์โกรธ ก็จะทำให้ผู้รับข้อความรู้ได้ทันทีว่าผู้ส่งข้อความมีความรู้สึกอย่างไร เคลลี่ยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่าสัญญาณที่ผู้ส่งข้อความนำมาใช้ เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งข้อความและผู้รับด้วยเช่นกัน

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ปรับใช้กรอบแนวคิดของฟาน ไดก์ (van Dijk. 2000, 2006, 2009) เพื่อเป็นการศึกษามุมมองของนักท่องเที่ยวไทยที่มีต่อประเทศเมียนมาร์ ผ่านการใช้กลวิธีทางภาษารูปแบบต่างๆ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
3. สรุปและอภิปรายผล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่นำมาใช้ในงานวิจัยคือกระทู้การท่องเที่ยวประเทศเมียนมาร์ที่ปรากฏในเว็บไซต์พันทิป ห้อง Blue Planet ซึ่งเขียนขึ้นโดยนักท่องเที่ยวชาวไทย ในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2557 โดยเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ได้เดินทางไปประเทศเมียนมาร์ด้วยตนเอง และไม่ได้เป็นนักวิชาการหรือผู้ที่อยู่สถานประกอบการท่องเที่ยวใดๆ ผู้วิจัยสืบค้นข้อมูลด้วยคำว่า “เที่ยวพม่า” เนื่องจากเห็นว่าคนไทยมีความคุ้นเคยกับการเรียกประเทศเมียนมาร์ว่า “ประเทศพม่า” มากกว่า และพบว่ามีกระทู้ลักษณะดังกล่าวจำนวน 552 กระทู้

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ คือกระทู้การท่องเที่ยวประเทศเมียนมาร์จำนวน 92 กระทู้ และมีเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. เลือกศึกษาเฉพาะกระทู้ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการเล่าประสบการณ์การเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย การอธิบายแผนการเดินทาง รูปแบบและวิธีการเดินทาง หลักปฏิบัติตนในการเข้าชมสถานที่ ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่ต้องการเดินทางไปประเทศเมียนมาร์ เรื่องเล่าเกี่ยวกับวิถีชีวิตโดยทั่วไปของชาวเมียนมาร์

2. ไม่ศึกษากระทู้ที่มีเนื้อหาไม่เกี่ยวข้อง แม้จะมีคำว่า “เที่ยวพม่า” ปรากฏอยู่ที่หัวข้อกระทู้ หรือข้อเสนอแนะของผู้อ่านก็ตาม ได้แก่

2.1 กระทู้ขอความช่วยเหลือและขอคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเดินทาง กระทู้ดังกล่าวเป็นกระทู้ที่สร้างขึ้นเพื่อขอความช่วยเหลือ หรือสอบถามความคิดเห็นว่าแผนการท่องเที่ยวที่ตนเองได้วางไว้มีความเหมาะสมหรือไม่ หรือกระทู้ที่สร้างขึ้นเพื่อขอคำแนะนำเรื่องที่พัก แต่ไม่มีการกล่าวถึงการท่องเที่ยว ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (1)

“พอดีผมกับเพื่อน รวมสี่คนจะไปเที่ยวพม่ากันประมาณ 6-7 วันช่วงปลายเดือนเมษายน อยากรู้ว่าหาตารางเดินรถระหว่างเมืองได้จากไหนบ้างครับ...”

ตัวอย่าง (2)

“อยากเที่ยวพม่าต้องเตรียมอะไรบ้าง”

ตัวอย่าง (3)

“รบกวนแนะนำไกด์เที่ยวพม่าต้นเดือนเมษายนี้ค่ะ”

2.2 กระทู้ที่เป็นการอ้างถึงเหตุการณ์ โดยกระทู้ดังกล่าวเป็นกระทู้ที่นักท่องเที่ยวหรือผู้อ่านใช้คำว่า “เที่ยวพม่า” เพื่อการอ้างถึงเหตุการณ์ที่ตนเองได้พบเจอมาแล้วหรือเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต ซึ่งไม่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในประเทศเมียนมาร์แต่อย่างใด ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (4)

“จากการใช้กระเป๋ายีนส์ไปเที่ยวพม่าเลยชักติดใจ ใบเล็ก ๆ คล่องตัวดี คิดเอาเองว่าน่ารักเลยอยากทำเพิ่มอีกซักใบ สโลแกนคือ เก็บของเหลือๆมาประดิษฐ์ เช่นเคย..”

ตัวอย่าง (5)

“พอดี จขกท มีคนรู้จักไปเที่ยวพม่าเลยซื้อแป้งทานาคามาฝาก เป็นกระปุกสีเขียวๆ กลิ่นมะนาว คั้นแกล้งเอามาใช้ดูตื่นมาตอนเช้า หน้าเนียนนุ่ม”

3. ไม่ศึกษากระทู้ที่นักท่องเที่ยวไม่ได้มีเจตนาที่จะนำเรื่องราวการเดินทางมาถ่ายทอดเป็น ตัวอักษร แต่เป็นการสื่อสารกับผู้อ่านด้วยรูปภาพเท่านั้น

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยมีเกณฑ์ในการจัดกระทำและวิเคราะห์ ข้อมูลดังนี้

1. เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างมาแล้วผู้วิจัยจะทำการคัดลอกข้อมูลการท่องเที่ยวทั้ง 92 กระทู้ จากห้อง Blue Planet เว็บไซต์พันทิปลงโปรแกรม Microsoft Word
2. วิเคราะห์กลวิธีทางภาษาและมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ปรากฏอยู่ในบริบทการท่องเที่ยว
3. วิเคราะห์และแยกแยะมุมมองของนักท่องเที่ยวที่มีต่อประเทศเมียนมาร์ ทั้งมุมมองที่เกี่ยวกับบุคคลและมุมมองที่เกี่ยวกับสถานที่ในประเทศเมียนมาร์

ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล

ในลำดับแรก ผู้วิจัยจะวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ปรากฏอยู่ในบริบทการท่องเที่ยว เว็บไซต์ พันทิป ซึ่งกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏจะเป็นกลวิธีที่แสดงให้เห็นมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีต่อประเทศเมียนมาร์ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (1)

“ถึงแม้ว่าจะมีเวลาแค่วันเดียวที่จะสัมผัสบรรยากาศชีวิตที่แสนเรียบง่ายของพม่า เมืองที่เปรียบเสมือนเมืองที่ถูกย้อนเวลากลับไปหลายสิบปี แต่ผมก็มีความสุขมากที่ได้มาเยี่ยมชมประเทศแห่งนี้ **ความเรียบง่าย ความจริงใจ** และพุทธศาสนาทำให้พม่าเป็นประเทศที่น่ารักมากครับ”

(23 กรกฎาคม 2557)

ตัวอย่าง (2)

“บอกได้เพียงว่า “งดงาม” มันสวยมาก รูปนี้อาจจะบรรยายความงามของพื้นที่นี้ไม่หมด แต่ค่อนข้างที่สาดส่องผ่านเจดีย์แล้ว เจดีย์เล่า เจาสะท้อนบอกเล่าเรื่องราวอารยธรรมในที่แห่งนี้ได้เป็นอย่างดี ความยิ่งใหญ่และมหาศรัทธาของอาณาจักรในอดีต อยากให้ทุกคนได้ไปเห็นด้วยตาตัวเอง ไปสัมผัสบรรยากาศพร้อมกับคนที่เฝ้ารออีกหลายสิบ แล้วจะรู้ว่าพุทกามนี้มีมนต์ขลังอย่างไม่น่าเชื่อ”

(31 มีนาคม 2557)

จากตัวอย่าง (1) – (2) พบว่านักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นผู้เล่าเรื่องการเดินทาง เลือกใช้กลวิธีทางภาษาที่เป็นกลวิธีทางศัพท์ ซึ่งจากตัวอย่างข้างต้น พบการใช้นามวลี ได้แก่ “ความเรียบง่าย” และ “ความจริงใจ” ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่แสดงให้เห็นคุณลักษณะของชาวเมียนมาร์ในทางที่ดี เกี่ยวกับรูปแบบของการดำเนินชีวิตและความศรัทธาในพุทธศาสนา นอกจากนี้ยังปรากฏว่ามีการใช้คำที่แสดงสภาพ ได้แก่ “งดงาม” “สวย” และ “ความงาม” เพื่อกล่าวถึงความสวยงามของทิวทัศน์ในสถานที่ท่องเที่ยวของประเทศเมียนมาร์อีกด้วย

ตัวอย่าง (3)

“ผมว่าประเทศพม่าความที่ยังไม่เปิดประเทศมาก ความเจริญยังไม่มี ชาวพม่าจึงไม่ได้มีชีวิตรับเร่งเหมือนบ้านเรา แทนที่จะตื่นเข้ามาทำบุญเข้าวัดเข้าวา กลับว่าต้องรีบตื่นมาหาอยู่หากิน ปากกัดตีนถีบ หาเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว”

(29 มกราคม 2557)

ตัวอย่าง (4)

“ห้องน้ำตามวัดยิ่งแล้วใหญ่ (ยกเว้นชเวดากองที่ห้องน้ำดีมาก) เราต้องถอดรองเท้าเข้าครับ ซึ่งอ้อหือออออออออออออออออออออออออออออออออออออ ต่างคนต่างพูดไม่ออก ได้แต่ มองตาเท่านั้นนนน 55555 ห้องน้ำสนามบินก็ไม่ค่อยดีครับ คหสต.นะครับ”

(23 กรกฎาคม 2557)

จากตัวอย่าง (3) – (4) พบว่านักท่องเที่ยวได้เลือกใช้กลวิธีทางภาษา ได้แก่ กลวิธีการปฏิเสธ โดยคำว่า “ไม่” ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงการโต้แย้งเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของชาวเมียนมาร์ ที่ไม่ได้มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบเร่งรีบ และมีการใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ โดยปรากฏคำที่แสดงความแตกต่างของรูปแบบการดำเนินชีวิตของชาวไทยและเมียนมาร์ คือ “เหมือน” โดยในตัวอย่าง (3) แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวกล่าวถึงการดำเนินชีวิตของชาวเมียนมาร์ว่าไม่ต้องใช้ชีวิตที่เร่งรีบ เหมือนกับชาวไทย นอกจากนี้ยังมีการใช้กลวิธีสัญลักษณ์ ดังปรากฏในตัวอย่าง (4) ซึ่งจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวมีการซ้ำตัวอักษรที่พยัญชนะตัวสะกดของถ้อยคำ คือ “อ้อหือออ” และ “ต่างคนต่างพูดไม่ออก ได้แต่มองตาเท่านั้นน” ซึ่งการซ้ำตัวสะกดในถ้อยคำดังกล่าวเป็นการกล่าวถึงความสับสนของนักท่องเที่ยวในประเทศเมียนมาร์ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังใช้สัญลักษณ์ “55555” ซึ่งเป็นเสียงหัวเราะที่ถูกนำมาใช้เพื่อลดความรุนแรงของการกล่าวถึงความสับสนของนักท่องเที่ยวในประเทศเมียนมาร์ด้วย

ลำดับต่อไป ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวความคิดของ van Dijk ในปี 2006 และ 2009 เรื่อง Semantics macro structure ซึ่งกล่าวถึงหัวข้ออันเป็นส่วนสำคัญที่ปรากฏอยู่ในตัวบท เพื่อหาหน่วยทางความหมายและโครงสร้างในการเล่าเรื่องที่เป็นรายละเอียดเชิงลึก เพื่อให้ทราบว่าตัวบทนั้นๆ มีความเกี่ยวข้อง หรือมีหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องใด โดยจะแยกเป็นประเด็นต่างๆ ตามที่ปรากฏในบริบทของการท่องเที่ยวจากเว็บไซต์พันทิป เพื่อให้เห็นว่ามุมมองต่างๆ ถูกแสดงผ่านกลวิธีทางภาษากลวิธีใด

จากตัวอย่าง (1) - (4) เมื่อวิเคราะห์ความหมายของรูปภาษาแล้ว พบว่ามุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อประเทศเมียนมาร์ สามารถแยกเป็นประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ความหมายต่างๆ ออกเป็นมุมมองที่เกี่ยวกับบุคคลและมุมมองที่เกี่ยวกับสถานที่ โดยมุมมองที่เกี่ยวกับบุคคลจากตัวอย่างข้างต้น พบว่ามีประเด็นที่เกี่ยวกับวิถีชีวิต และศาสนา ซึ่งเป็นการกล่าวถึงรูปแบบการดำเนินชีวิต อุปนิสัย และความศรัทธาในพุทธศาสนาของชาวเมียนมาร์ ส่วนของมุมมองเกี่ยวกับสถานที่ พบว่าเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับสุขอนามัย โดยเป็นการกล่าวแสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับความสับสนของนักท่องเที่ยวในประเทศเมียนมาร์ที่มีลักษณะไม่พึงประสงค์

สรุปและอภิปรายผล

ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาทั้งหมด และนำมาสรุป รวมทั้งอภิปรายผลในลำดับต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง “มุมมองของนักท่องเที่ยวไทยต่อประเทศเมียนมาร์จากบล็อกการท่องเที่ยว” ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกระทู้ในเว็บไซต์พันทิปจำนวนทั้งสิ้น 92 กระทู้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ถ้อยคำทางภาษาตามกรอบแนวคิดของฟาน ไดก์ (van Dijk. 2000, 2006, 2009) ซึ่งได้กล่าวถึงถ้อยคำทางภาษารูปแบบต่างๆ ที่มักปรากฏอยู่ในตัวบท โดยถ้อยคำเหล่านั้นเป็นถ้อยคำที่ใช้เพื่อนำเสนอตนเองในด้านบวก (positive self - presentation) และนำเสนอผู้อื่นในด้านลบ (negative other - presentation)

เมื่อผู้วิจัยศึกษาข้อมูลที่พบทั้งหมด และใช้ถ้อยคำโครงสร้างทางความหมายมหัพภาค (Semantics macro structures) ของฟาน ไดก์ ในปี 2006 และ 2009 (van Dijk. 2006, 2009) ซึ่งเป็นถ้อยคำที่กล่าวถึงหัวข้อ (topics) ของตัวบทว่าตัวบทต่างๆ มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งใด และมีเนื้อหาที่เป็นใจความสำคัญครอบคลุมเรื่องใดบ้าง พบว่าตัวบทที่นำมาวิเคราะห์สามารถจำแนกเป็นประเด็นหลัก ที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมีมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ทั้งสิ้น 2 ประเด็น ได้แก่ มุมมองเกี่ยวกับบุคคล โดยจะปรากฏประเด็นต่างๆ ได้แก่ วิถีชีวิต การประกอบอาชีพ ศาสนา และการแต่งกาย มุมมองเกี่ยวกับสถานที่ ปรากฏประเด็นเกี่ยวกับ ภูมิประเทศ อาหาร ที่พักอาศัยและอาคารสถานที่ การเดินทางและการคมนาคม เทคโนโลยี ความปลอดภัย และสุขอนามัย

จากการวิเคราะห์โดยใช้ถ้อยคำโครงสร้างทางความหมายมหัพภาค (Semantics macro structures) ทำให้เห็นว่าประเด็นการท่องเที่ยวในเว็บไซต์พันทิปมีโครงสร้างทางความหมายเชิงลึกซึ่งสามารถแยกเป็นประเด็นใหญ่ได้ 2 ประเด็น คือ มุมมองเกี่ยวกับบุคคล และมุมมองเกี่ยวกับสถานที่

1. มุมมองเกี่ยวกับบุคคล เป็นมุมมองที่นักท่องเที่ยวกล่าวแสดงความคิดเห็นต่อตัวบุคคล โดยปรากฏว่ามีทั้งการกล่าวถึงตนเอง และการกล่าวถึงชาวเมียนมาร์ โดยแบ่งเป็นประเด็นย่อยได้ดังนี้

1.1 วิถีชีวิต คือประเด็นที่สะท้อนให้เห็นความรู้สึกรักของตัวนักท่องเที่ยวเอง ทั้งที่ประทับใจและไม่ประทับใจต่อการดำเนินชีวิตของชาวเมียนมาร์ รวมถึงการกล่าวถึงรูปแบบการดำรงชีวิตในแง่มุมต่างๆ ของประชาชนในประเทศเมียนมาร์ว่ามีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย มีทั้งรอยยิ้ม

มิตรภาพ และความมีน้ำใจ ซึ่งล้วนเป็นอุปนิสัยของชาวเมียนมาร์ที่แสดงให้เห็นผ่านการดำเนินชีวิต รวมถึงการกล่าวว่าชาวเมียนมาร์บางกลุ่มไม่ได้มีอัธยาศัยที่ดี บ้างก็มีการใช้ชีวิตที่วุ่นวาย

1.2 การประกอบอาชีพ คือประเด็นที่แสดงให้เห็นแง่มุมต่างๆ ทั้งมุมมองส่วนตัวของนักท่องเที่ยวที่มีต่อชาวเมียนมาร์ และการกล่าวถึงลักษณะของผู้ประกอบอาชีพของชาวเมียนมาร์ ได้แก่ บริกร คนขับรถแท็กซี่ พนักงานต้อนรับในโรงแรม มัคคุเทศก์ พ่อค้าแม่ค้า

1.3 ศาสนา คือประเด็นที่นักท่องเที่ยวชาวไทยต่างแสดงมุมมองส่วนตัวของตนเองต่อพุทธศาสนิกชนชาวเมียนมาร์ และยังคงกล่าวบรรยายถึงพุทธศาสนิกชนชาวเมียนมาร์ในเรื่องของความศรัทธา ความเคารพในพุทธศาสนา ความนิยมในการเข้าวัดทำบุญ การสวดมนต์ การให้ทาน การร่วมใจกันสวดมนต์ การร่วมแรงร่วมใจกันทำนุบำรุงวัด

1.4 การแต่งกาย คือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบแต่งกายของชาวเมียนมาร์ เนื่องจากชาวเมียนมาร์นิยมแต่งกายด้วยชุดพื้นเมืองในชีวิตประจำวัน ทั้งผู้ชาย ผู้หญิง เด็ก และผู้ใหญ่ โดยมีทั้งการแสดงมุมมองส่วนตัวของนักท่องเที่ยว และการกล่าวถึงสภาพโดยทั่วไปในการแต่งกายของชาวเมียนมาร์

2. มุมมองเกี่ยวกับสถานที่ เป็นมุมมองที่นักท่องเที่ยวก้าวถึงสถานที่หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศเมียนมาร์ แบ่งเป็นประเด็นย่อยได้ดังนี้

2.1 ภูมิประเทศ คือประเด็นที่แสดงให้เห็นถึงแง่มุมเกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศของประเทศเมียนมาร์ในด้านต่างๆ ได้แก่ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว โบราณสถาน หรือแม้กระทั่งความแห้งแล้งและความทุรกันดารของประเทศเมียนมาร์

2.2 อาหาร คือประเด็นที่สะท้อนให้เห็นมุมมองเกี่ยวกับรสชาติ และคุณภาพของอาหารในประเทศเมียนมาร์ ที่วางจำหน่ายตามสถานที่ต่างๆ ให้นักท่องเที่ยวได้รับประทาน

2.3 ที่พักอาศัยและอาคารสถานที่ คือประเด็นที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบและลักษณะของที่พักอาศัยและอาคารสถานที่ต่างๆ ในประเทศเมียนมาร์ ได้แก่ โรงแรม รีสอร์ท อาคารสนามบิน

บ้านเรือน โดยกล่าวถึง ความสะอาด ความสะดวกสบาย ความสวยงาม ความสกปรก ความทันสมัย และราคาของที่พัก

2.4 การเดินทางและการคมนาคม คือประเด็นที่แสดงให้เห็นถึงเรื่องราวเกี่ยวกับการมุ่งหน้าไปสู่จุดหมายในสถานที่ต่างๆ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเมียนมาร์ด้วยการใช้บริการรถรับส่งที่มีให้บริการตามสถานที่ต่างๆ และเรื่องราวเกี่ยวกับระบบการคมนาคม ถนนหนทางและรูปแบบการจราจรของประเทศเมียนมาร์

2.5 เทคโนโลยี คือประเด็นที่แสดงให้เห็นเกี่ยวกับแง่มุมเกี่ยวกับความทันสมัยในประเทศเมียนมาร์ ได้แก่ เรื่องสัญญาณโทรศัพท์ สัญญาณอินเทอร์เน็ต และระบบไฟฟ้า

2.6 ความปลอดภัย คือประเด็นที่นักท่องเที่ยวชาวไทยแสดงความรู้สึกกังวลต่ออันตรายจากสถานที่ต่างๆ เนื่องจากประเทศเมียนมาร์ยังเป็นประเทศที่เพิ่งเปิดรับนักท่องเที่ยวให้ได้มีโอกาสเดินทางเข้าไป จึงทำให้นักท่องเที่ยวบางส่วนยังคงกังวล และหวาดกลัวต่ออันตรายต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในประเทศเมียนมาร์ ทั้งความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยวและการถูกหลอกลวง

2.7 สุขอนามัย คือประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสกปรกที่มักปรากฏอยู่ตามสถานที่ต่างๆ ในประเทศเมียนมาร์ ได้แก่ ห้องน้ำสาธารณะ ทางเดินบนท้องถนน หรือตามสถานที่ต่างๆ

ต่อจากนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอการวิเคราะห์โดยแบ่งเป็นหัวข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 กลวิธีทางภาษาที่ใช้แสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวไทยต่อประเทศเมียนมาร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น มุมมองเกี่ยวกับบุคคล และมุมมองเกี่ยวกับสถานที่

4.2 มุมมองที่นักท่องเที่ยวไทยมีต่อประเทศเมียนมาร์

4.1 กลวิธีทางภาษาที่ใช้แสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวไทยต่อประเทศเมียนมาร์

จากการศึกษาข้อมูลทั้งหมด ผู้วิจัยพบว่าข้อมูลในปริจเฉทการท่องเที่ยวประเทศเมียนมาร์จากเว็บไซต์พันทิป มีการใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อนำเสนอมุมมองของนักท่องเที่ยวไทยต่อประเทศเมียนมาร์ทั้งสิ้น 9 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีทางศัพท์ (Lexicon) กลวิธีการอ้างถึง (Referencing) กลวิธีการขยายความ (Modification) กลวิธีสภาวะเกิดก่อน (Presupposition) กลวิธีการปฏิเสธ

(Negation) กลวิธีกลบเกลื่อน (Hedging) กลวิธีสหพท (Intertextuality) กลวิธีการเปรียบเทียบ (Comparison) และกลวิธีสัญลักษณ์แสดงอารมณ์ (Emoticon expression)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าในแต่ละประเด็นจะมีการใช้กลวิธีทางภาษารูปแบบต่างๆ ที่แสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวไทยต่อประเทศเมียนมาร์ 2 มุมมอง ได้แก่ ทั้งมุมมองเกี่ยวกับบุคคล และมุมมองเกี่ยวกับสถานที่ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1. กลวิธีทางศัพท์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยจะเลือกใช้ศัพท์เพื่อสื่อให้เห็นมุมมองที่นักท่องเที่ยวมีต่อประเทศเมียนมาร์ ทั้งที่เกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ โดยพบว่านักท่องเที่ยวมีการเลือกใช้ศัพท์เพื่อแสดงมุมมองหลายวิธี ได้แก่ กริยาและนามแสดงความรู้สึก กริยาและนามแสดงการประสบ กริยาและคุณศัพท์แสดงสภาพ กริยาและนามแสดงการกระทำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1.1. กริยาและนามแสดงความรู้สึก

การใช้กริยาและนามแสดงความรู้สึก เป็นกลวิธีที่นักท่องเที่ยวใช้เพื่อแสดงหรือกล่าวถึงความรู้สึกของตนเองที่มีต่อประเทศเมียนมาร์ทั้งในด้านบุคคลและสถานที่ ทั้งในด้านที่ดีและไม่ดี โดยรูปภาพที่ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงความรู้สึกที่ปรากฏในบริเจตหมักปรากฏในรูปของคำกริยาแสดงความรู้สึก กริยาวลีแสดงความรู้สึก และนามวลีแสดงความรู้สึก โดยรูปภาพเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์กับหน่วยนามที่เป็นประธานของประโยค ที่ชี้ให้เห็นว่าประธานของประโยคคือนักท่องเที่ยวที่เป็นผู้กล่าวแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นของตนเองต่อประเทศเมียนมาร์ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (1)

“ผมจะชอบมากๆ เลยที่เห็นเค้ากินกัน มันแบบว่า เฮ้ยเจ๋งดีอะ วิธีชีวิตที่สูญหายของบ้านเรา แต่บ้านเค้ายังอยู่ดีเลย สังเกตดู ร้านหรือเพิงขายหมากแบบนี้มีมากกว่า 7-11 ที่บ้านเราอีก มีเยอะม๊วากกกกกก”

(19 พฤศจิกายน 2557)

ตัวอย่าง (2)

“**ประทับใจ**ในความเป็นมิตรและความมีน้ำใจของคนพม่ามากครับ ด้วยความที่ไม่ได้เตรียมอะไรเลย ไปแบบลุย ใช้เงินผิดๆ ถูกๆ ก็ไม่โดนโกง ขึ้นรถเมล์ไม่เป็นก็มีแต่คนช่วย กุ๊กจือพาขึ้นรถหลงทางก็มีคนช่วยพาไปส่ง ทำบุญไม่เป็นก็มีพาทำให้อยู่เป็นตัวอย่าง”

(25 พฤษภาคม 2557)

ตัวอย่าง (3)

“**มีความยินดี**จะเรียนให้ทราบค่ะว่าคนพม่าที่อยู่ตามโรงแรม ร้านอาหาร คนขับรถ มีทักษะภาษาอังกฤษใช้ได้ค่ะ และมีความกระตือรือร้นที่จะพูดคุยและช่วยเหลือดีมาก เด็กๆ ทำทางวิ่งที่มาทำงานตามโรงแรมเนี่ย สัม**ปลื้ม**มากค่ะ พวกน้องๆ เค้ามักจะออกตัวเสมอๆ ว่าภาษาไม่ค่อยดี แต่ขอบอกว่าไม่จริงนะคะ น้องๆ เค้าสื่อสารได้ดีมากแถมกระตือรือร้นมากๆ ที่จะพูดคุย ช่วยเหลือและพัฒนาตัวเอง ถ้าเทียบเด็กวัยเดียวกันกับ เด็กของเรา ที่ต้องทำงาน ต้องบอกว่าเราต้องพัฒนาตัวเองก่อนที่จะสายเกินไป”

(8 เมษายน 2557)

ตัวอย่าง (4)

“มีการให้ยืมหมอนและผ้าห่มนอนที่ลานนี้ด้วยแต่เราก็ไม่เอา **รู้สึกเฟล**มาก และกลับไม่ได้แล้ว TT จนแล้วจนรอดโกศของเรา ก็ไปหาห้องพักรายวันแบบตามรายการซึ่งราคาโหดมาก ห้องที่นอนนั้นคือ 60,000 ks. ต่อคืน”

(14 มกราคม 2557)

จากตัวอย่าง (1) – (3) จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวได้เลือกใช้คำกริยาแสดงความรู้สึก ได้แก่ “ชอบ” “ประทับใจ” และ “ปลื้ม” ในการกล่าวถึงความประทับใจที่มีต่อชาวเมียนมาร์ในเรื่องรูปแบบการดำรงชีวิตและอุปนิสัย นอกจากนี้ ยังมีการใช้นามวลี “มีความยินดี” ดังปรากฏในตัวอย่าง (3) ที่ถึงแม้จะมีการละประธานของประโยคไว้ แต่ก็ทำให้ทราบได้ว่าเป็นการกล่าวแสดงความชื่นชมของนักท่องเที่ยวชาวเมียนมาร์เกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับที่ดี และในตัวอย่าง (4) พบว่ามีการใช้กริยาวลีแสดงความรู้สึก คือ “รู้สึกเฟล” เพื่อกล่าวถึงความรู้สึกที่ไม่ประทับใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพของที่พักในประเทศเมียนมาร์

4.1.1.2. กริยาแสดงการประสบ

กริยาแสดงการประสบ เป็นกลวิธีที่นักท่องเที่ยวใช้รูปภาพที่เป็นคำกริยา และกริยาวลีที่แสดงประสบการณ์ หรือแสดงหลักฐานเชิงประจักษ์ ที่ทำให้ทราบว่านักท่องเที่ยวดำเนินการพบเห็นเหตุการณ์ต่างๆ ในประเทศเมียนมาร์มาด้วยตนเอง ทั้งประสบการณ์ในด้านที่ดีและไม่ดีเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (5)

“พระธาตุมูเตามีขนาดใหญ่โตจริงๆ เราทิ้งในพลังศรัทธาของคนพม่ามาก เรามองเห็นครอบครัวชาวพม่าพาลูกหลานมาปิกนิกที่วัดกัน น่ารักดี ประชาชนเค้าใกล้ชิดศาสนาดีนะคะ”

(19 กันยายน 2557)

ตัวอย่าง (6)

“หลายๆ เหตุการณ์ที่เราได้สัมผัส จะเห็นได้ว่า ชาวพม่าที่ จชกท.ได้เจอทุกคน ช่างสุภาพ มีน้ำใจ และให้การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวอย่างเราเป็นอย่างดีค่ะ”

(27 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (7)

“แม้ว่าพม่าจะเริ่มพัฒนาเมืองให้เจริญเหมือนเพื่อนบ้าน แต่เราก็ยังได้เห็นวัฒนธรรมการกินหมากของหนุ่มน้อยและหนุ่มใหญ่เป็นปกติอยู่ และผู้คนก็ยังหิ้วปืนโตไปทำงาน (คือหิ้วปืนโตเป็นเถา ๆ เลยนะ ไม่มีการใส่กระเป๋าก็เลยด้วย เราว่าไมเมนตึ้นน่ารักดี)”

(19 เมษายน 2557)

ตัวอย่าง (8)

“ระหว่างทางเจอขบวนรถไฟ ไม่รู้ไปไหน แต่มันวิ่งได้ช้ากว่าซีจรรย์ยานชะอีก”

(24 เมษายน 2557)

ตัวอย่าง (9)

“หากจะคิดใช้การขนส่งสาธารณะ ต้องบอกไว้เลยครับว่าค่อนข้างลำบากมาก เนื่องจากตัวเลขรถเมล์ที่นี่ เป็นเลขพม่า และอัดกันอย่างกะปลาปองเลยทีเดียว ไม่ได้ถ่ายรูปให้ดู พอดีไม่ได้มีประสบการณ์ตรง แค่เห็นในระหว่างการเดินทางครับ ^^”

(30 มีนาคม 2557)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า นักท่องเที่ยวมีการใช้คำกริยา และกริยาวลี เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเองได้มีโอกาสพบเจอกับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ในประเทศเมียนมาร์มาด้วยตนเอง ดังตัวอย่าง (5) จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวใช้กริยา “มองเห็น” เพื่อสื่อว่าตนเองได้มีโอกาสเห็นพลังศรัทธาของชาวเมียนมาร์มาด้วยตนเอง ตัวอย่าง (8) และ (9) มีการใช้กริยา “เจอ” และ “พบ” เพื่อกล่าวว่าตนเองได้พบเห็นว่ารูปแบบการคมนาคมในประเทศเมียนมาร์ยังไม่สะดวกสบายมากเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังปรากฏการใช้กริยาวลี ในตัวอย่าง (6) (7) ได้แก่ “ได้สัมผัส” และ “ได้เห็น” เพื่อแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวได้มีโอกาสพบเห็นรูปเห็นรูปแบบการดำเนินชีวิตและอุปนิสัยที่ดีของชาวเมียนมาร์มาด้วยตนเอง

4.1.1.3. กริยาและคุณศัพท์แสดงสภาพ

กริยาและคุณศัพท์แสดงสภาพ เป็นกลวิธีที่นักท่องเที่ยวใช้รูปภาพต่างๆ ตั้งแต่ระดับของคำจนถึงวลี เพื่อกล่าวถึงลักษณะของประเทศเมียนมาร์ทั้งในด้านของบุคคล ได้แก่ อุปนิสัยหรือลักษณะภายนอกโดยทั่วไปของชาวเมียนมาร์ และสถานที่ ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของสถานที่หรือเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งปรากฏให้เห็นทั้งมุมมองในด้านที่ดีและไม่ดี ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (10)

“หลังจาก 2 ชม. ผ่านไป เราก็ถึงเมืองหงสาวดีแล้วครับ สัมผัสแรกที่เรามาถึงบอกได้เลยว่าเมืองนี้โคตรวุ่นวาย!! คือทั้งเสียงแตรรถ ทั้งการจราจรที่คับคั่ง บอกได้เลยว่าในตัวเมืองหงสาวดีแล้วไม่น่าอยู่เลยครับ”

(20 มกราคม 2557)

ตัวอย่าง (11)

“ชุดผู้ชายเสื้อเชิ้ตกับลองจี้ ก็เท่ดีดูแปลกตา ผู้หญิงก็ใส่เสื้อเข้าชุดเป็นสีๆ สวยดี”

(25 ตุลาคม 2557)

ตัวอย่าง (12)

“บอกได้เพียงว่า “งดงาม” มันสวยมาก รูปนี้อาจจะบรรยายความงามของพื้นที่นี้ไม่หมด แต่ก่อนๆที่สาดส่องผ่านเจดีย์แล้ว เจดีย์เล่า เงาสะท้อนบอกเล่าเรื่องราวอารยธรรมในที่แห่งนี้ได้เป็นอย่างดี ความยิ่งใหญ่และมหาศรัทธาของอาณาจักรในอดีต อยากให้ทุกคนได้ไปเห็นด้วยตาตัวเอง ไปสัมผัสบรรยากาศร่วมกับคนที่ไฝว้อีกหลายสิบ แล้วจะรู้ว่าพุกามนี้มีมนต์ขลังอย่างไม่น่าเชื่อ”

(31 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (13)

“อาหารพื้นเมือง (ตำหรับบ้านไม้ไผ่มอญ) รสชาติมันแปลกๆ เริ่มจากซุบถั่วสี่เหลืองตรงกลาง มันเหมือนกินถั่วเหลืองปั่นหยาบๆ ออกเค็มๆ มันๆถั่ว ดัดตรงมีกลิ่นหืนของถั่วนี้แหละ ส่วนข้าวก็แข็งๆ ถัดเป็นสีดําๆ เป็นผักดอง รสชาติมันชวนพะอืดพะอมมาก กลิ่นแรง ทำเอาพี่สาวหน้าบอญญไม่รับเลยทีเดียว”

(22 กุมภาพันธ์ 2557)

ตัวอย่าง (14)

“สภาพสนามบินชิตตู่ยังดูบ้านๆ อยู่ครับ”

(27 กันยายน 2557)

ตัวอย่าง (15)

“สถานีรถไฟย่างกุ้งอยู่ในเมืองนะคะ สะดวกต่อการเดินทางออกไปนอกเมืองมากๆ และที่สำคัญรถไฟที่นี่เป็นระบบรางคู่ ตรงเวลา ไม่มีดีเลย์ค่ะ บอกเวลาเป็นนาที มาถึงเป๊ะตามกำหนด เซอร์ไพรส์มาก 555”

(27 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (16)

“และสำหรับสาวกโซเซียลมีเดียทั้งหลาย ชเวดากองมีจุดที่เปิดให้บริการฟรี Wifi หลายจุดค่ะ เชิญหาที่นั่งเหมาะๆ Connct Wifi (คอนเน็ค ไวไฟ), Up Status (อัป สเตตัส) กันได้สบายๆ สัญญาณ Wifi ที่นี้**แรงกว่า**ที่โรงแรมมากโข อธิ”

(24 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (17)

“ไวไฟที่สนามบินพม่าตัดทุก 15 นาที ไฟฟ้าที่นี้ดับบ่อยมาก วันสุดท้ายดับทุกชั่วโมง อินเทอร์เน็ตโรงแรมก็**เน่าตาม**”

(7 เมษายน 2557)

ตัวอย่าง (18)

“อีกเรื่องหนึ่งที่พม่า คือ เรื่องการสื่อสาร ... internet **ไม่เสถียร**อย่างแรง ถึงแม้โรงแรมจะมี wifi แต่ว่าเล่นแทบไม่ได้เลย รวมถึงสัญญาณโรมมิ่ง ก็ไม่มีในพุกามด้วยค่ะ เล่นเอาแม่เรากลังไปเลย เพราะว่าติดต่อเราไม่ได้ T_T”

(16 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (19)

“ประมาณเที่ยงแะให้ทานข้าว เข้าห้องน้ำ ห้องน้ำอย่าให้พูด ลืมถ่ายมา เจอลาวที่ว่าแยแล้ว มาเจอพมานี้ทั้ง**เหม็นทั้งสกปรก** น้ำไม่กลั้ดักเลย ทิชชูเปียกช่วยคุณได้ 555+”

(14 ตุลาคม 2557)

จากตัวอย่างข้างต้น พบว่านักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงลักษณะของประเทศเมียนมาร์ ผ่านการใช้คำกริยาและคำคุณศัพท์แสดงสภาพ โดยคำกริยาที่ใช้เพื่อบอกสภาพของประเทศเมียนมาร์ ตามที่ปรากฏในบริเฉทพบว่ามีการใช้คำดังต่อไปนี้ เช่น “แปลกๆ” “ตรงเวลา” “แรง” “เน่า” และในส่วนของคำคุณศัพท์ที่แสดงสภาพของประเทศเมียนมาร์ พบว่ามีการใช้คำดังต่อไปนี้ เช่น “คับคั่ง” “เท” “งดงาม” “สวย” “บ้านๆ” “เหม็น” “สกปรก”

4.1.1.4. กริยาแสดงการกระทำ

กริยาและวลีที่แสดงการกระทำ เป็นการใช้รูปกริยาที่เป็นคำหรือวลี ที่แสดงให้เห็นรูปแบบของการเดินทาง การท่องเที่ยว หรือการเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เกิดขึ้นในระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศเมียนมาร์ ดังปรากฏในตัวอย่างบริเฉท ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง (20)

“แค่เริ่มออกเดินทางก็เจอเรื่องราวดีๆ เราสะกิดให้พี่ผู้ชายคนหนึ่งที่กำลังหารวบรวมข้าวมัดเป็นข้อเล็กๆที่กำลังข้ามถนนมาจุดที่เราสองคนยืนอยู่ เราก็ถามพี่ไปว่าสงสัยมั๊ยว่าทำไมที่อย่างถึงถึงมีนกพิราบเต็มไปหมด พี่ก็ถามกลับมาว่า อืมทำไมละ เราก็ตอบว่าเพราะมีคนแบบผู้ชายคนนั้นแหละ เขาเอารวบรวมข้าวมาขายข้อละไม่กี่จ๊ิตหรืออก คนที่นี้ใจดีซื้อข้าวไปแขวนไว้ตามต้นไม้ให้นกได้มาจิกกิน นกก็เลยเยอะ บนทางเดินถึงมีแต่นกพิราบ พอคนเดินผ่านที่ก็กระพือปีกแหวกทางที่ แล้วความใจดีของคนพม่าก็ไม่ได้มีแค่รวงข้าวของนก ยังมีโถ่งดินเผาใบกำลังดีใส่น้ำไว้ให้คนได้ดื่มน้ำได้ดื่ม ไม่ก็กรอกใส่ขวดแบ่งไปกิน”

(22 กุมภาพันธ์ 2557)

ตัวอย่าง (21)

“เราต้องผาดองเด็กขอทานซึ่งให้อารมณ์ The walking dead มากๆ วิธีการไล่เด็กพวกนี้ไปมีทั้ง 4 ขั้นตอน 1. ห้ามสบตา 2. ทำสีหน้าดุดัน 3. พูดว่า No 4. แล้วเดินจากไป เพียงเท่านั้นคุณก็จะรอดตาย”

(13 สิงหาคม 2557)

ตัวอย่าง (22)

“ตรงแถวนั้นจะมีตลาด พวกเราก็ไปเดินเล่น ซื้อของกิน ไม่รู้จะกินอะไรดี เห็นอันนี้แหละหน้าตาคุ้นๆ เลยนั่งกิน เคี้ยวจะมีซอสมะเขือเทศมาให้จิ้มด้วย เราก็เทซอสไว้ข้างๆ จาน ประมาณเวลาไปกินแมค แล้วเทซอสไว้จิ้มเฟรนช์ฟราย พวกเรากินแป็บเดียว คนก็มากันเต็มร้านเลย แต่พม่า 3 คนนี้เลือกที่จะนั่งกินที่ร้านแบบพวกเรา ตอนแรก เราก็ไม่อะไร แต่ดันตาดีหันไปเห็นจะจะ ไอ้กระปุกซอสมะเขือ ที่เราเทข้างๆ คนพม่าเค้าจุ่มเลย ถ้าเค้าจุ่มรอบเดียวก็พอรับได้นะ ของยังไม่ได้เข้าปาก แต่พี่หม่องเล่นจุ่มแล้วเอาเข้าปาก แล้วก็จุ่มอีกรอบเราวางटकกันกระเจิงเลย ไอ้ที่กินไปตะกี้หมายความว่า

(17 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (23)

“ทริปถัดมาของวันนี้คือตะลุยกเมืองหงสาวดี หลังจากเดินถ่ายรูปรพระธาตุเสร็จเราก็รีบแย่ง!!!! ต้องใช้คำนี้เนื่องจากไม่มีความเป็นระบบและระเบียบเลยสักนิด ป็นกันขึ้นจากข้างรถบ้าง อื่นกันไป แต่คิดแล้วว่าถ้าไม่ป็นคงไม่ได้กลับแน่ๆ”

(8 สิงหาคม 2557)

ตัวอย่าง (24)

บริเวณหน้าวัด Botahtaung พอไปถึงบริเวณริมฝั่งแม่น้ำย่างกุ้งผมก็พบเรือลำหนึ่งจอดอยู่ Mr.so so บอกว่า " เรือนี้เป็นขายสินค้าล่องเรือมาจากเมืองมัณฑะเลย์ และแะเมืองข้างเคียง ชื่อมาขายไปเรื่อย ๆ ใช้เวลานับเดือนกว่าจะถึงย่างกุ้งซึ่งพวกคุณนับว่าโชคดีมากที่ได้พบ" เมื่อทราบจึงขอเข้าไปแะชมสักครึ่งชั่วโมง ส่วนตัวแล้วชาวของไม่มีอะไรมาแต่ถูก และได้อารมณ์มากครับ

(17 เมษายน 2557)

จากตัวอย่างบริเฉทข้างต้น จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวชาวไทย มีการเลือกใช้กริยาวลี ได้แก่ “ออกเดินทาง” “ผ่าดง” “เดินเล่น” “แะ” และ “แะชม” เพื่อกล่าวถึงรูปแบบเยี่ยมชมสถานที่และการเดินทางของตนเองที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ต่างๆ ระหว่างที่ท่องเที่ยวอยู่ในประเทศเมียนมาร์ ซึ่งรูปแบบของการใช้ศัพท์ที่แสดงการกระทำ ทำให้เห็นมุมมองของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในด้านที่ดีและไม่ดี ดังในตัวอย่าง (21) นักท่องเที่ยวใช้กริยาวลี “ผ่าดง” ซึ่งสื่อความหมายให้เห็นว่ากลุ่มเด็กขอทานที่นักท่องเที่ยวกำลังพบเจออยู่นั้นคืออุปสรรคหรือปัญหาที่นักท่องเที่ยวต้องผ่านไปให้ได้ และในตัวอย่าง (23) มีการใช้คำว่า “ตะลุยก” “แย่ง” “ป็น” ซึ่งในตัวอย่างบริเฉท พบว่าเป็นการใช้คำที่แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่ต้องพบเจอกับความลำบากในการใช้บริการรถขนส่ง

4.1.2. กลวิธีการอ้างอิง

กลวิธีการอ้างอิงในบริเฉทการท่องเที่ยว เป็นกลวิธีที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้รูปภาษา เพื่ออ้างถึงตัวบุคคลและสถานที่ โดยพบว่าในการอ้างถึงตัวบุคคลจะมีการใช้รูปภาษาเพื่ออ้างถึงชาวเมียนมาร์ และตัวของนักท่องเที่ยวเอง ซึ่งปรากฏการใช้คำสรรพนาม คำเรียกญาติ และคำนามแทนบุคคล

ในส่วนการอ้างถึงสถานที่ พบว่าเป็นการใช้รูปภาษาเพื่อกล่าวถึงประเทศเมียนมาร์ในแง่มุมต่างๆ ได้แก่ ศาสนา และสถานที่ท่องเที่ยว โดยปรากฏการใช้คำนาม และนามวลี ในการเรียกแทนสถานที่หรือเหตุการณ์ต่างๆ ดังตัวอย่างประจักษ์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง (25)

“และที่น่าประทับใจอีกอย่างคือผู้คนครับ อย่างแม่ค้าขายมาลัยครับ เค้าอัธยาศัยดีมาก ๆ ไม่ซื่อก็ไม่วุ่นวาย ไม่ยึดเยื้อดให้เรา คนพม่าจริงๆ น่ารัก น่าคุยด้วยครับ”

(29 มกราคม 2557)

ตัวอย่าง (26)

“ผมชอบมากๆ เลยที่เห็นเค้ากินกัน มันแบบว่า เฮ้ยเจ๋งดีอะ วิถีชีวิตที่สูญหายของบ้านเรา แต่บ้านเค้ายังอยู่ดีเลย สังเกตดู ร้านหรือเพิงขายหมากแบบนี้มีมากกว่า 7-11 ที่บ้านเราอีก มีเยอะมว้ากกกกกก”

(19 พฤศจิกายน 2557)

ตัวอย่าง (27)

“หลังจากอิมท้องพืหม่องมารับเราที่หน้าร้านอาหารเพื่อพาเรากลับโรงแรม พอรถมาถึงหน้าโรงแรม เราก็จ่ายเงินให้แก 13,000 kyat สำหรับค่าเช่ารถ พืหม่องส่ายหน้า "NO NO...Twenty-three Thousand.." พวกเรางงๆ ว่าพืหม่องหมายความว่าอย่างไร "Half day 23,000 kyat" พืหม่องย้า "เฮ้ย!!! ที่คุยกันไว้ไม่ใช่ราคานี้" เราสวนออกไปอย่าง งงๆ แต่พืหม่องก็ยังย้าคำเดิม "Twenty-three Thousand" ซึ่งขัดกับท่าทางแกที่สุภาพมากๆ เงยงันอยู่นาน แต่ด้วยความเหนื่อยล้าและอยากพักเต็มที่ พืหม่องเลยตัดบท"TwentyThousand" พร้อมกับเสียงก่นๆ เล็กน้อย พืหม่องพยักหน้ารับ "OK OK" แกรับเงินไปพร้อมกับยื่นนามบัตรกลับมาให้เรา ด้วยรอยยิ้ม (แหมมม ยังมีหน้ายื่นนามบัตรให้อีกนะ) พวกเราเลยเสียความรู้สึกกันไปเล็กน้อย จะว่าไปถ้าไม่ติดเรื่องนี้ เราทั้งสี่ประทับใจกับการบริการของแกมาก เอาใจใส่พวกเราดีมาก ไม่น่าเลยนะพืหม่อง”

(28 พฤศจิกายน 2557)

ตัวอย่าง (28)

“มีความยินดีจะเรียนให้ทราบค่ะว่า คนพม่า ที่อยู่ตามโรงแรม ร้านอาหาร คนขับรถ มีทักษะภาษาอังกฤษใช้ได้ค่ะ และมีความกระตือรือร้นที่จะพูดคุยและช่วยเหลือดีมาก เด็กๆ ทำทางวิ่งที่มาทำงานตามโรงแรมเนี่ย สัมผัสดีมากค่ะ พวกน้องๆ เค้ามักจะออกตัวเสมอว่าภาษาไม่ค่อยดี แต่ขอบอกว่าไม่จริงนะคะ น้องๆ เค้าสื่อสารได้ดีมากแถมกระตือรือร้นมากๆ ที่จะพูดคุย ช่วยเหลือและพัฒนาตัวเอง ถ้าเทียบเด็กวัยเดียวกันกับ เด็กของเรา ที่ต้องทำงาน ต้องบอกว่า เรา ต้องพัฒนาตัวเองก่อนที่จะสายเกินไป”

(8 เมษายน 2557)

ตัวอย่าง (29)

“ประทับใจ ชาวพม่า มากๆ เลยค่ะ ทุกคนที่ จขกท. เจอ สุภาพ ยินดีช่วยเหลือและมีน้ำใจ ทุกคนแต่งกายด้วยชุดพื้นเมือง แทบไม่เห็น ผู้หญิง ใส่กางเกงนะคะ ยิ่งชาลันนี่ไม่เจอเลย แม้กระทั่ง ผู้ชาย น้อยมากๆ ที่ใส่กางเกง ชาวพม่า ให้ความเคารพศาสนสถานเป็นอย่างดี ดูได้จากการแต่งกาย”

(27 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (30)

“ทันทีที่มาถึงก็พบกับ ชาวบ้าน นับร้อยต่างพร้อมใจกันมาราบไหว้พระมหาหมัมนี่กันอย่างหนาตา... ..แทบไม่น่าเชื่อทั้งที่สำหรับหลายๆ คนนั้นคือช่วงเวลาแห่งการนอนหลับการพักผ่อน แต่กับ ผู้ที่มีความศรัทธา นั้นต่างพร้อมใจกันพนมมือไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่เบื้องหน้าสมชื่อที่เป็น ดินแดนแห่งความศรัทธา จริงๆ”

(29 มิถุนายน 2557)

ตัวอย่าง (31)

“ชาวพม่า ให้ความเคารพศาสนสถานและพระภิกษุกันเป็นอย่างมาก ศาสนสถานทุกแห่งที่เราได้ไปสัมผัส ชาวเมือง จะแต่งกายด้วยชุดประจำชาติ สุภาพเรียบร้อย จูงลูกเล็กเด็กแดงมาเข้าวัด ดึกดื่นค้ำมิดยั้งหลังไหลมาสวดมนต์ นั่งสมาธิกันอยู่เลยคะ ดังนั้น จขกท. จึงรู้สึกว่ที่นี่เป็น เมืองแห่งศรัทธา เมืองแห่งพระพุทธศาสนา สมดังคำร่ำลืออย่างแท้จริงค่ะ”

(27 มีนาคม 2557)

จากตัวอย่างข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าในบริบทการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวไทย มีการใช้คำศัพท์ประเภทต่างๆ เพื่ออ้างถึงบุคคลและสถานที่ในประเทศเมียนมาร์ โดยพบว่ามีการใช้คำอ้างถึงในแง่ลบที่เกี่ยวกับศาสนา รูปแบบของการแต่งกาย และการประกอบอาชีพของชาวเมียนมาร์ ทั้งในด้านที่ดีและไม่ดี ดังรายละเอียดของชุดคำต่อไปนี้

คำสรรพนามเพื่ออ้างถึงชาวเมียนมาร์ ได้แก่ “เค้า” “แก”
 คำเรียกญาติเพื่ออ้างถึงชาวเมียนมาร์ ได้แก่ “น้องๆ” “พวกน้องๆ” “พี่หม่อง”
 คำนามแทนบุคคลเพื่ออ้างถึงชาวเมียนมาร์แบบเจาะจง ได้แก่ “คนพม่า” “ชาวพม่า”
 คำนามแทนบุคคลเพื่ออ้างถึงชาวเมียนมาร์โดยทั่วไป ได้แก่ “บุคคล” “แม่ค้า” “ผู้หญิง” “ผู้ชาย”
 “ชาวบ้าน”
 นามวลีเพื่ออ้างถึงชาวเมียนมาร์ ได้แก่ “ผู้ที่มีความศรัทธา” “ชาวเมือง”
 สรรพนามเพื่ออ้างถึงนักท่องเที่ยวหรือชาวไทย ได้แก่ “เรา”
 นามวลีเพื่ออ้างถึงนักท่องเที่ยวหรือชาวไทย ได้แก่ “เด็กของเรา” “บ้านเรา”
 คำนามแทนบุคคลเพื่ออ้างถึงนักท่องเที่ยวหรือชาวไทย ได้แก่ “จขกท. (เจ้าของกระทู้)”
 คำนามแทนสถานที่ ได้แก่ “ดินแดนแห่งความศรัทธา” “เมืองแห่งศรัทธา” “เมืองแห่งพุทธศาสนา”

4.1.3 กลวิธีการขยายความ

กลวิธีการขยายความ เป็นกลวิธีที่นักท่องเที่ยวได้ยกตัวอย่างของถ้อยคำ วลี หรือเรื่องเล่า มาขยายความต่อจากการอ้างถึงประเทศเมียนมาร์ ทั้งที่เกี่ยวกับบุคคลและเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อเป็นการเน้นย้ำให้สิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการกล่าวถึงเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวกับประเทศเมียนมาร์มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เช่นการขยายความเพื่อกล่าวถึงอุปนิสัยที่ดีของชาวเมียนมาร์ ความเคร่งครัดในศาสนา รูปแบบของการแต่งกายที่สวยงาม หรือรูปแบบของรถบริการสาธารณะภายในประเทศที่ยังไม่มีความทันสมัย ดังปรากฏในตัวอย่างบริบทต่อไปนี้

ตัวอย่าง (32)

“คนพม่า น่ารักกว่าที่คิด (หมายถึงนิสัยใจคอนะครับ แต่ถ้าให้พูดถึงหน้าตา ก็หน้าตาดีกว่าที่คิดเยอะเหมือนกัน) ^^”

(30 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (33)

“ผมมาบริจาคเงินให้วัดเพื่อเช่าพระพุทธรูป-พระมหามัณเฑียร เพื่อนำกลับมาบูชาบ้าง บริจาคเงินให้วัดในพม่านี้ เงินไม่รั่วไหลครับ คนพม่าเคร่งครัดเรื่องนี้มาก ไม่มีวัดครั้งหนึ่งกรรมการครั้งหนึ่ง ถ้าทำแบบนั้นคนพม่าเชื่อว่าลงนรกแน่นอน และไม่มีใครกล้าทำด้วยครับ”

(2 ตุลาคม 2557)

ตัวอย่าง (34)

“ประทับใจชาวพม่ามากๆเลยคะ ทุกคนที่ จขกท. เจอ สุภาพ ยินดีช่วยเหลือและมีน้ำใจ ทุกคนแต่งกายด้วยชุดพื้นเมือง แทบไม่เห็นผู้หญิงใส่กางเกงนะคะ ยิ่งชาสนี้ไม่เจอเลย แม้กระทั่งผู้ชายน้อยมากๆที่ใส่กางเกง ชาวพม่าให้ความเคารพศาสนสถานเป็นอย่างดี ดูได้จากการแต่งกาย”

(27 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (35)

“อ้อ รถเมล์ไม่มีแอร์นะคะ อารมณ์เหมือนนั่งรถเมล์ 7.50 บ้านเรา แต่ของเขาเก่ากว่ามาก และไซเฟอร์ทุกคนที่ขึ้นรถมันมากมาย สายแปดบ้านเรา ที่ว่าแน่นๆแล้ว น่าจะดูสุภาพไปเลย 555”

(27 มีนาคม 2557)

4.1.4 กลวิธีสภาวะเกิดก่อน

กลวิธีสภาวะเกิดก่อนเป็นกลวิธีที่นักท่องเที่ยวใช้ถ้อยคำที่ทำให้ผู้อ่านสามารถตีความและเข้าใจความหมายของถ้อยคำนั้นได้โดยนัย ว่าก่อนหน้านี้นักท่องเที่ยวมิไม่ได้มีความคิดในทางที่ดีเกี่ยวกับประเทศเมียนมาร์ ทั้งลักษณะของผู้คน รูปแบบของอาหาร ความสะอาดสบายของโรงแรม คุณภาพของสัญญาณอินเทอร์เน็ต รวมถึงความปลอดภัยตามแหล่งท่องเที่ยว ดังปรากฏให้เห็นในตัวอย่างบริเฉท ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง (36)

“คนพม่า น่ารักกว่าที่คิด (หมายถึงนิสัยใจคอนะครับ แต่ถ้าให้พูดถึงหน้าตา ก็หน้าตาดีกว่าที่คิดเยอะเหมือนกัน) ^^”

(30 มีนาคม 2557)

จากตัวอย่าง (36) นักท่องเที่ยวได้แสดงมุมมองในด้านที่ดีของตนเองต่อชาวเมียนมาร์โดยการเลือกใช้ถ้อยคำ “...กว่าที่คิด” เพื่อแสดงนัยยะว่าก่อนหน้านี้ตนเองไม่ได้มีความคิดเกี่ยวกับอุปนิสัย และหน้าตาของชาวเมียนมาร์ของชาวเมียนมาร์ในด้านที่ดีมากนัก

นอกจากการใช้กลวิธีสภาวะเกิดก่อนเพื่อกล่าวถึงชาวเมียนมาร์แล้ว ผู้วิจัยยังพบว่ากลวิธีดังกล่าวถูกนำมาใช้เพื่อกล่าวถึงชุดความคิดที่มีอยู่ก่อนของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อเหตุการณ์หรือเรื่องราวๆ ต่างๆ เกี่ยวกับประเทศเมียนมาร์ด้วยเช่นกัน ดังปรากฏในตัวอย่างบริจเฉดต่อไปนี้

ตัวอย่าง (37)

“น้ำอ้อยหน้าวัด เพื่อนถามว่า แกไม่กลัวต้องเสียหรือ อิมม ก็ไม่กลัวนะ กลัวไม่ได้กินมากกว่า มันอร่อยมากกกกอ่าแก”

(14 กันยายน 2557)

ตัวอย่าง (38)

“สองพี่น้องจัดการข้าวของล้างมือล้างเท้าเสร็จ ก็พุ่งใส่เตียง แอร์ก็เย็นน้ำ สวรรค์ เท่านั้นยังไม่พอ! มีรหัส wi – fi ด้วยคร่า สวรรค์กำลังสอง สองนางรีบเชื่อมต่อส่งข่าวบอกคนที่เมืองไทยว่าเราสบายดี ขอนอนเอาแรงก่อน ตอนเย็นค่อยว่ากัน”

(12 กุมภาพันธ์ 2557)

ตัวอย่าง (39)

“ห้องพักดีกว่าที่คิดเอาไว้มากจริงๆครับ ทุกอย่างยังอยู่ในสภาพที่ดี ห้องน้ำถึงจะเก่าไปนิด แต่ก็มีอ่างเล็กๆให้แช่น้ำด้วยนะครับ บอกเลยว่าคืนนั้นหลับเป็นตาย”

(13 พฤศจิกายน 2557)

ตัวอย่าง (40)

“ดูพุกามเหมือนเมืองทูกันดาร์ แต่เรื่องที่พุกาก็มีแบบดี ๆ ระดับ 4-5 ดาวเหมือนกันนะครับ เราพักกันที่ Bagan Lodge รีสอร์ทเปิดใหม่ของเมืองครับ โรงแรมเหนือความคาดหมายมาก ๆ มีสระว่ายน้ำอารมณ์เห็นตอนแรกอยากแก้ผ้ากระโดดลงไปเลยจริงๆ”

(13 พฤศจิกายน 2557)

ตัวอย่าง (41)

“ห้องพักที่นี่ **สภาพแยกว่าที่คิด**ไว้เล็กน้อย ราคา 3,700 บาท แต่คุณภาพสู้ 450 บาท บ้านเราไม่ได้เลย แต่อยู่ได้ค่ะ สบายมาก ไม่ได้ดีที่ไม่ดีนะ เรากินง่ายนอนง่าย แต่ดีที่มันแพงเกินคุณภาพอะ คิดที่ไร น้ำตาจากร่วง”

(22 พฤษภาคม 2557)

ตัวอย่าง (42)

“แม้จะอ่านมาบ้างว่าเน็ตพม่าแย่มากๆ แต่ก็อยากจะลอง ที่พม่ามีเครือข่ายโทรศัพท์ที่เห็น 2 ยี่ห้อ คือ telenor และ ooredoo เราลองซื้อของ ooredoo มาใช้ ค่า Sim card 1,500 Ks เติมเงินใบละ 3,000 ks ใช้เน็ตได้เท่าไรไม่แน่ใจเพราะสื่อสารกันไม่ค่อยเข้าใจ พวกเราเติมเงินมา 6,000 Ks ความเร็วเน็ตในพม่า**ดีกว่าที่คิด**นะคะถือว่าพอใช้ได้ค่ะ”

(3 พฤศจิกายน 2557)

ตัวอย่าง (43)

“ทางไปคราวนี้ผ่านบ้านคนเยอะขึ้น แต่ทางโหดมากขึ้น กระเด็นกระดอนสุดๆ เกาะเบาะมอเตอร์ไซด์แน่นเลย ชักพิกมีผ่านกองขยะเบ้อเริ่มเต็ม เข้าใจว่าเป็นจุดทำลายขยะของเมือง เอ็มม **นี่เส้นทางไปสถานที่ท่องเที่ยวจริงหรือ** เค้าวจะหลอกพาไปไหนรึป่าวเนี่ย ถ้าหนุหนุไปแม่จะมาตามหนุเจอมั้ย ความมโนในทางลบเริ่มออก”

(27 พฤษภาคม 2557)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ดังในตัวอย่าง (37) พบว่านักท่องเที่ยวมีการใช้ถ้อยคำ “แกไม่กลัวท้องเสียหรือ” ซึ่งเป็นถ้อยคำที่แสดงให้เห็นมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยเกี่ยวกับอาหารในประเทศเมียนมาร์ว่าไม่สะอาดและดูไม่น่าวางใจ ในตัวอย่างที่ (38) ปรากฏถ้อยคำ ได้แก่ “มีรหัส wi-fi ด้วยคร่า” ซึ่งเป็นถ้อยคำที่แสดงให้เห็นความคิดที่มีอยู่ก่อนของตนเองเกี่ยวกับที่พักในประเทศเมียนมาร์ว่าอาจไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างสัญญาณ wi-fi ไว้คอยให้บริการนักท่องเที่ยวได้มากนัก ในตัวอย่าง (39) – (42) มีการใช้คำว่า “...กว่า...” และ “...ยัง...” ซึ่งเป็นการแสดงนัยยะว่าก่อนหน้านี้นักท่องเที่ยวไม่ได้มีความคิดเกี่ยวกับห้องพัก และสัญญาณอินเทอร์เน็ตในประเทศเมียนมาร์ว่าจะดีมากนัก และถ้อยคำ “เหนือ...” ก็เป็นถ้อยคำที่แสดงนัยยะให้เห็นว่าก่อนหน้านี้นักท่องเที่ยวไม่ได้มีความคาดหวังเกี่ยวกับที่พักในเมืองพุกามในด้านที่ดีมากนัก แต่ในสถานการณ์จริง เมื่อนักท่องเที่ยวได้

เดินทางมาถึงประเทศเมียนมาร์ก็ต้องพบว่าสิ่งที่ตนเองได้พบเจอกลับมีความแตกต่างไปจากสิ่งที่เคยคิดไว้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอาหาร สภาพของที่พักทั้งที่อยู่ในสภาพที่ดีและแย่กว่าที่ตนเองเคยคิดไว้

ในตัวอย่างที่ (43) พบว่านักท่องเที่ยวมีการใช้ถ้อยคำ “นี่เส้นทางไปสถานที่ท่องเที่ยวจริงหรือ” ซึ่งถ้อยคำดังกล่าวเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นความคิดที่มีอยู่เบื้องต้นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวว่าควรจะต้องมีความสวยงาม มีความน่าเชื่อถือ และไม่มีกองขยะอยู่ในเส้นทางที่มุ่งไปสู่สถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งสิ่งที่นักท่องเที่ยวได้พบเห็นในสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศเมียนมาร์ คือความไม่คุ้นชินของตนเอง อันเป็นสาเหตุของความหวาดกลัว นอกจากนี้ ถ้อยคำที่ว่า “เห็นอันนี้แหละ หน้าตาคุ้นๆ เลยนั่งกิน”

4.1.5. กลวิธีการปฏิเสธ

กลวิธีการปฏิเสธ เป็นกลวิธีที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้ถ้อยคำหรือรูปภาพเพื่อแสดงการปฏิเสธหรือแสดงข้อขัดแย้งกับชุดของความคิดที่เคยปรากฏขึ้นก่อน ซึ่งอาจเป็นความคิดของนักท่องเที่ยวเองหรืออาจเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวได้รับรู้มาก่อนหน้า ซึ่งในบริบทการท่องเที่ยวพบว่านักท่องเที่ยวมีการใช้กลวิธีการปฏิเสธเพื่อนำเสนอประเทศเมียนมาร์ในด้านต่างๆ ดังตัวอย่างบริเฉตต่อไปนี้

ตัวอย่าง (44)

“แม้ว่าผมจะเริ่มพัฒนาเมืองให้เจริญเหมือนเพื่อนบ้าน แต่เราก็ยังได้เห็นวัฒนธรรมการกินหมากของหนุ่มน้อยและหนุ่มใหญ่เป็นปกติอยู่ และผู้คนก็ยังหิ้วปืนโตไปทำงาน (คือหิ้วปืนโตเป็นเถา ๆ เลยนะ ไม่มีการใส่กระเป๋าก็เลยด้วย เราว่าไมเมนตึ้นน้ำรักดี)”

(19 เมษายน 2557)

ตัวอย่าง (45)

“ผมมาบริจาคเงินให้วัดเพื่อเช่าพระพุทธรูป-พระมหามัณเฑียร เพื่อนำกลับมาบูชาบ้าง บริจาคเงินให้วัดในพม่านี้ เงินไม่รั่วไหลครับ คนพม่าเคร่งครัดเรื่องนี้มาก ไม่มีวัดครึ่งหนึ่งกรรมการครึ่งหนึ่ง ถ้าทำแบบนั้นคนพม่าเชื่อว่าลงนรกแน่นอน และไม่มีใครกล้าทำด้วยครับ”

(2 ตุลาคม 2557)

ตัวอย่าง (46)

“และที่น่าประทับใจอีกอย่างคือผู้คนครับ อย่างแม่ค้าขายมาลัยครับ แด้าธยายาศัยดีมาก ๆ ไม่ซื้อก็ไม่่วนวาย ไม่ยัดเยียดให้เรา คนพม่าจริงๆ น่ารัก น่าคุยด้วยครับ”

(29 มกราคม 2557)

ตัวอย่าง (47)

“คนพม่าจะมาวัดกันทุกเย็นหลังเลิกงานหรือหลังจากเรียนหนังสือ แด้าจะใช้วัดเป็นสถานที่พบปะพูดคุย และที่น่าตกใจยิ่งกว่า สถานบันเทิง อาทิเช่น ผับ บาร์หรือร้านนั่งชิล จะมีน้อยมากจนแทบจะรู้สึกเหมือนว่าไม่มีเลยและคนพม่าจะไม่นิยมเข้าสถานที่แบบนี้ ส่วนใหญ่จะมีแต่นักท่องเที่ยวเท่านั้นที่เข้าไปใช้บริการ ผิดกับบ้านเราโดยสิ้นเชิง - -”

(13 สิงหาคม 2557)

จากตัวอย่างข้อมูลข้างต้น ดังตัวอย่างที่ (44) พบว่านักท่องเที่ยวใช้ถ้อยคำ “ไม่มีการใส่กระเป๋าก็ที่เลยด้วย” ซึ่งเป็นถ้อยคำแสดงการปฏิเสธที่แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวเคยได้พบเห็นรูปแบบของการหิ้วปิ่นโตของชาวไทยที่มักนำปิ่นโตอาหารมาใส่ลงในกระเป๋าก่อนแล้วจึงออกเดินทางไปทำงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับการถือปิ่นโตไปทำงานของชาวเมียนมาร์ ในตัวอย่าง (45) พบว่ามีการใช้ถ้อยคำ “ไม่มีวัดครึ่งหนึ่งกรรมการครึ่งหนึ่ง” เพื่อกล่าวแสดงความขัดแย้งกับชุดความคิดที่มีอยู่ก่อนของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเงินของวัดในประเทศไทย ที่มักมีการแบ่งสัดส่วนของเงินระหว่างวัดและกรรมการวัด ในตัวอย่าง (46) มีการใช้ถ้อยคำ “ไม่่วนวาย” “ไม่ยัดเยียด” ซึ่งเป็นถ้อยคำที่แสดงให้เห็นว่าก่อนหน้านี้ นักท่องเที่ยวมีความคิดหรือประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีการซื้อขายสินค้าที่ผู้ค้าขายมักยัดเยียดสินค้าของตนเองให้กับนักท่องเที่ยว แต่เหตุการณ์ดังกล่าวก็ไม่ได้เกิดขึ้นให้นักท่องเที่ยวพบเห็นในประเทศเมียนมาร์ และในตัวอย่าง (47) พบว่ามีการใช้ถ้อยคำ “ไม่นิยม” ซึ่งเป็นการปฏิเสธที่แสดงให้เห็นว่าก่อนหน้านี้ นักท่องเที่ยวมีความคิดเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวยามค่ำคืน เช่น ผับ บาร์ ว่าจะต้องเป็นสถานที่ที่มีผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก ดังที่ปรากฏในประเทศไทย แต่นักท่องเที่ยวก็ไม่ได้พบเห็นเหตุการณ์ดังกล่าวในประเทศเมียนมาร์

4.1.6. กลวิธีกลบเกลื่อน

กลวิธีการกลบเกลื่อนเป็นกลวิธีที่นักทอ่งเทียวได้กล่าวถึงเหตุการณ์บางเหตุการณ์ด้วยความคลุมเครือ โดยไม่ได้แสดงความชัดเจนต่อเหตุการณ์ใดๆ ซึ่งในบริจเนทการทอ่งเทียวพบว่ามีการใช้กลวิธีการกลบเกลื่อนเพื่อกล่าวถึงประเทศเมียนมาร์ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (48)

“คนพม่า**ส่วนใหญ่**อัธยาศัยดีนะครับ ยิ้มแย้มแจ่มใส เห็นพวกเราถือกล้องถ่ายรูปกันเค้าก็มองแปลกๆ แต่พอยกกล้องจะถ่ายรูปเดินหนีกันหมด ฮ่าๆฯ ตลกดี”

(12 พฤศจิกายน 2557)

ตัวอย่าง (49)

“แม้ว่าพม่าจะเริ่มพัฒนาเมืองให้เจริญเหมือนเพื่อนบ้าน แต่เราก็มองไม่เห็นวัฒนธรรมการกินหมากของหนุ่มน้อยและหนุ่มใหญ่เป็นปกติอยู่ และผู้คนก็ยังหิ้วปืนโตไปทำงาน (คือหิ้วปืนโตเป็นเถา ๆ เลยนะ ไม่มีการใส่กระเป๋าก็เลยด้วย เราว่าโมเมนต์นี้น่ารักดี)”

(19 เมษายน 2557)

จากตัวอย่าง (48) – (49) ผู้วิจัยพบว่า จากผลการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่านักทองเที่ยวเลือกใช้คำ และโครงสร้างทางภาษาที่แสดงความคลุมเครือและไม่ชัดเจนไปในทางใดทางหนึ่ง เกี่ยวกับชาว เมียนมาร์ เกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต โดยมีการใช้คำว่า “ส่วนใหญ่” เพื่อนำเสนอว่าชาวเมียนมาร์ มีอัยยาศัยที่ดี แต่ในขณะเดียวกันก็แสดงให้เห็นว่าชาวเมียนมาร์ไม่ได้อัยยาศัยดีทุกคน ซึ่งการใช้คำว่า “ส่วนใหญ่” แสดงให้เห็นว่ายังคงมีบางส่วนที่ไม่ได้ถูกกล่าวถึง และมีการใช้โครงสร้างทางภาษา “แม้ว่า ...แต่...” เพื่อนำเสนอให้เห็นมุมมองที่นักทองเที่ยวมีต่อชาวเมียนมาร์ ว่ายังคงมีรูปแบบการดำเนินชีวิต แบบดั้งเดิม ถึงแม้ว่าจะมีการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญทางด้านวัตถุเหมือนกับประเทศเพื่อนบ้าน แล้วก็ตาม

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าเป็นการใช้กลวิธีกลบเกลื่อนเพื่อนำเสนอเกี่ยวกับรูปแบบวิถีชีวิตและอุปนิสัยของชาวเมียนมาร์ แต่ผู้วิจัยยังพบว่ามีการใช้กลวิธีกลบเกลื่อนในการนำเสนอเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ในประเทศเมียนมาร์ด้วยเช่นกัน ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับอาหารและรูปแบบของการคมนาคม ดังปรากฏในตัวอย่างประจักษ์

ตัวอย่าง (50)

“ในที่สุด เราก็ได้ไปกินอาหารกลางวันกัน มื้อนี้ ไกด์เรียกว่า เป็น “อาหารธรรมชาติ” ... เพราะว่าเป็นไก่บ้าน กินกับข้าวในห่อใบตอง ไก่จะเหนียว เนื้อแน่น ตามสไตล์ไก่บ้านค่ะ ข้าวห่อใหญ่ มากกกก ... แต่บางคนก็หิวจนกินหมดนะ อี้หิ ที่อร่อยคือเครื่องเคียงที่เสิร์ฟมา ได้แก่ น้ำพริกแห้งๆ ใส่หอมเจียว อันนี้เผ็ดมาก แต่อร่อยดี และแกงคล้ายๆ มัสมั่น อร่อยเหมือนกัน และไม่เผ็ด”

(15 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (51)

“ถัดมาก็เป็นผัดถั่วงอก อันนี้ปกติดี สุดท้ายคือผัดเผ็ดปลา มันเผ็ดมากอีกแล้ว รสชาติ **มันไม่กลมกล่อมแต่ก็พอกินได้**”

(22 กุมภาพันธ์ 2557)

ตัวอย่าง (52)

“วันสุดท้ายที่เราต้องลาเมืองมัณฑะเลย์เพื่อมุ่งหน้าสู่นิปปอดอร์เพื่อเดินทางกลับประเทศไทย ในตอนเย็น ผมตื่นแต่เช้าทานอาหารและบอกลารีเซพชั่นสาวสวยเรียบร้อย ขึ้นรถเดินทางไปเที่ยวต่อที่นิปปอดอร์ทันที **การจราจรที่นี่แลดูวุ่นวายแต่น่ารัก**”

(7 เมษายน 2557)

จากตัวอย่างประจักษ์ข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าในตัวอย่าง (50) - (51) พบว่า นักท่องเที่ยวเลือกใช้ถ้อยคำ “อันนี้เผ็ดมาก แต่อร่อยดี” และ “มันไม่กลมกล่อมแต่ก็พอกินได้” เพื่อกล่าวถึงรสชาติของอาหาร โดยในตัวอย่างที่ (50) จะเห็นได้ว่าในส่วนแรกของถ้อยคำมีการกล่าวถึงรสชาติของน้ำพริกว่ามีรสเผ็ด และในถ้อยคำส่วนหลังพบว่ามีนักท่องเที่ยวกล่าวแสดงมุมมองที่ดี ว่าน้ำพริกมีรสชาติอร่อย ในตัวอย่าง (51) พบว่าในส่วนแรกของถ้อยคำนักท่องเที่ยวได้กล่าวแสดงมุมมองในด้านที่ไม่ดีต่อรสชาติของผัดเผ็ดปลาว่าไม่กลมกล่อม แต่ในภายหลังนักท่องเที่ยวเลือกที่จะแสดงมุมมองในด้าน

ที่ได้ออกมาด้วย ซึ่งถ้อยคำทั้ง 2 ทำให้เห็นว่านักท่องเที่ยวยังไม่ได้ต้องการแสดงมุมมองที่ชัดเจนต่อรสชาติของอาหารในด้านใดด้านหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่ยังต้องการแสดงมุมมองในด้านอื่นร่วมด้วย ทั้งมุมมองในด้านที่ดีและไม่ดี และในตัวอย่าง (52) พบว่าส่วนแรกของถ้อยคำ นักท่องเที่ยวได้แสดงมุมมองในด้านที่ไม่ดีต่อการจรรยาที่วุ่นวายในประเทศเมียนมาร์ และเพื่อที่จะไม่แสดงมุมมองที่ชัดเจนเกี่ยวกับความวุ่นวายดังกล่าวมากจนเกินไป นักท่องเที่ยวจึงได้แสดงมุมมองที่ได้ออกมาด้วยเช่นกันว่าเป็นความวุ่นวายที่ดูน่ารัก

4.1.7. กลวิธีสหพท

กลวิธีสหพทเป็นกลวิธีที่แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวยังมีการอ้างอิงถึงตัวบท หรือการนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ที่เคยปรากฏขึ้นแล้วในตัวบทอื่นมาใช้ในการอ้างอิงหรือบรรยายเหตุการณ์ต่างๆ ในบริบทการท่องเที่ยว ซึ่งลักษณะของภาษาที่ใช้ในกลวิธีสหพทอาจจะเป็นรูปของภาษาที่แสดงสภาวะเกิดก่อน เพื่อทำให้เห็นว่าตัวบทที่เคยเกิดปรากฏขึ้นก่อนมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งใด อย่างไรก็ตามกลวิธีสหพทจะช่วยทำให้เห็นมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีต่อชาวเมียนมาร์ในประเด็นต่างๆ ได้แก่ การประกอบอาชีพ และศาสนา ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (53)

“เราต้องฝ่าตงเด็กขอทานซึ่งให้อารมณ์ The walking dead มากๆ วิธีการไล่เด็กพวกนี้ไปมีทั้ง 4 ขั้นตอน 1. ห้ามสบตา 2. ทำสีหน้าดูดัน 3. พูดว่า No 4. แล้วเดินจากไป เพียงเท่านั้นคุณก็จะรอดตาย”

(13 สิงหาคม 2557)

ตัวอย่าง (54)

“ทันทีที่มาถึงก็พบกับชาวบ้านนับร้อยต่างพร้อมใจกันมากราบไหว้พระมหามัณเฑียรกันอย่างหนาตา... ..แทบไม่น่าเชื่อทั้งที่สำหรับหลาย ๆ คนนั้นคือช่วงเวลาแห่งการนอนหลับการพักผ่อน แต่กับผู้ที่มีความศรัทธาที่ต่างพร้อมใจกันพนมมือไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่เบื้องหน้า สมชื่อที่เป็นดินแดนแห่งความศรัทธาจริงๆ”

(29 มิถุนายน 2557)

ตัวอย่าง (55)

“ชาวพม่าให้ความเคารพศาสนสถานและพระภิกษุกันเป็นอย่างมาก ศาสนสถานทุกแห่งที่เราได้ไปสัมผัส ชาวเมืองจะแต่งกายด้วยชุดประจำชาติ สุภาพเรียบร้อย จูงลูกเล็กเด็กแดงมาเข้าวัด ดึกคืนค่ำมีดยั้งหลังไหลมาสวดมนต์ นั่งสมาธิกันอยู่เลยคะ ดังนั้น จขกท. จึงรู้สึกว่ที่นี่เป็นเมืองแห่งศรัทธา เมืองแห่งพระพุทธศาสนา สมดังคำรำลืออย่างแท้จริงคะ”

(27 มีนาคม 2557)

จากตัวอย่างปริเฉทการท่องเที่ยวข้างต้น จะเห็นได้ว่าในตัวอย่าง (53) นักท่องเที่ยวได้เลือกใช้ถ้อยคำ “The walking dead¹” ซึ่งเป็นถ้อยคำที่อ้างอิงถึงละครชุดที่เกี่ยวกับผีดิบ โดยนักท่องเที่ยวได้นำชื่อเรื่องของละครดังกล่าวมาใช้ ซึ่งเป็นถ้อยคำนั้นเป็นถ้อยคำที่เคยปรากฏอยู่ในตัวบทอื่นมาแล้ว และเมื่อนักท่องเที่ยวนำถ้อยคำดังกล่าวมาใช้อ้างอิงถึงเด็กขอทานชาวเมียนมาร์ในปริเฉทการท่องเที่ยว จึงเป็นการตอกย้ำให้เห็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพของเด็กขอทานที่เข้ามาเรียไรเงิน และในตัวอย่าง (54) – (55) พบว่านักท่องเที่ยวนำการใช้ถ้อยคำ “สมชื่อที่เป็นดินแดนแห่งความศรัทธาจริงๆ” และ “สมคำรำลือ” ซึ่งถ้อยคำทั้ง 2 นี้ แสดงให้เห็นการอ้างอิงที่มาจากตัวบทอื่นโดยไม่ปรากฏที่มา ที่มีการกล่าวถึงประเทศเมียนมาร์ว่าเป็นประเทศที่เต็มไปด้วยศรัทธาของพุทธศาสนิกชน ซึ่งนักท่องเที่ยวก็นำถ้อยคำดังกล่าวมาอ้างอิงในปริเฉท เพื่อแสดงการตอกย้ำให้ผู้อ่านได้เห็นถึงพลังศรัทธาของพุทธศาสนิกชนชาวเมียนมาร์

ตัวอย่าง (56)

“อ้อ รถเมล์ไม่มีแอร์นะคะ อารมณ์เหมือนนั่งรถเมล์ 7.50 บ้านเรา แต่ของเขาเก่ากว่ามาก และไซเฟอร์ทุกคนที่ขึ้นขั้บรถมันมากมาย สายแปดบ้านเรา ที่ว่าแน่นๆแล้ว น่าจะดูสภาพไปเลย 555”

(27 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (57)

¹ ละครชุดชื่อดังจากประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีตัวละครเป็นผีดิบที่ออกมาล่าเหยื่อ

“แม้จะอ่านมาบ้างว่าเน็ตพม่าแย่มาก ๆ แต่ก็อยากจะลอง ที่พม่ามีเครือข่ายโทรศัพท์ที่เห็น 2 ยี่ห้อ คือ telenor และ ooredoo เราลองซื้อของ ooredoo มาใช้ ค่า Sim card 1,500 Ks เติมเงินไป ละ 3,000 ks ใช้เน็ตได้เท่าไรไม่แน่ใจเพราะสื่อสารกันไม่ค่อยเข้าใจ พวกเราเติมเงินมา 6,000 Ks ความเร็วเน็ตในพม่าดีกว่าที่คิดนะคะถือว่าพอใช้ได้คะ”

(3 พฤศจิกายน 2557)

ตัวอย่าง (58)

“ตรงแถวนั้นจะมีตลาด พวกเราก็ไปเดินเล่น ซื้อของกิน ไม่รู้จะกินอะไรดี เห็นอันนี้แหละ หน้าตาคุ้น ๆ เลยนั่งกิน เค้าจะมีซอสมะเขือเทศมาให้จิ้มด้วย เราก็เทซอสไว้ข้าง ๆ จาน ประมาณเวลา ไปกินแมค แล้วเทซอสไว้จิ้มเฟรนช์ฟราย พวกเรากินแป๊บเดียว คนก็มากันเต็มร้านเลย แต่พม่า 3 คนนี้ เลือกที่จะนั่งกินที่ร้านแบบพวกเรา ตอนแรก เราก็ไม่อะไร แต่ดันตาดีหันไปเห็นจะจะ ไข่กระปุก ซอสมะเขือ ที่เราซื้อมา ๆ คนพม่าเค้าจุ่มเลย ถ้าเค้าจุ่มรอบเดียวก็พอรับได้นะ ของยังไม่ได้เข้าปาก แต่พี่ หม่อมเล่นจุ่มแล้วเอาเข้าปาก แล้วก็จุ่มอีกรอบเราวางटकกันกระเจิงเลย ไข่ที่กินไปตะกี้หมายความว่า ไง”

(17 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (59)

“ห้องน้ำตามวัดยิ่งแล้วใหญ่ (ยกเว้นชเวดากองที่ห้องน้ำดีมาก) เราต้องถอดรองเท้าเข้าครับ ซึ่งข้อหือออออออออออออออออออออออออออออออออ ต่างคนต่างพูดไม่ออก ได้แต่มองตา เท่านั้นนนน 5555 ห้องน้ำสนามบินก็ไม่ค่อยดีครับ คหสต.นะครับ”

(23 กรกฎาคม 2557)

จากการวิเคราะห์ตัวอย่างบริเฉทการท่องเที่ยวทั้ง 4 ตัวอย่างข้างต้น ผู้วิจัยพบว่านักท่องเที่ยวได้มีการอ้างอิงตัวบทหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เคยเกิดขึ้นมาก่อน และนำมาอ้างอิงเพื่อกล่าวถึงประเทศเมียนมาร์ในบริเฉทการท่องเที่ยว ซึ่งจากตัวอย่าง (56) พบว่านักท่องเที่ยวได้แสดงมุมมองในด้านที่ไม่ดีต่อรูปแบบการให้บริการรถสาธารณะในประเทศเมียนมาร์ผ่านตัวบท ได้แก่ “อารมณ์เหมือนนั่งรถเมล์ 7.50 บ้านเรา” ซึ่งเป็นการนำเสนอที่ทำให้เห็นว่านักท่องเที่ยวได้มีการอ้างถึงรถโดยสารประจำทางในประเทศไทย โดยคำว่า “บ้านเรา” เป็นคำที่แสดงให้เห็นประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้รถโดยสารที่มีการเก็บค่าโดยสารในราคา 7.50 บาท มักเป็นรถที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศและมีสภาพที่เก่า

โดยนักท่องเที่ยวได้กล่าวเพิ่มเติมว่ารถโดยสารในประเทศเมียนมาร์ที่ตนเองได้เห็นมานั้น มีสภาพที่เก่กว่ารถโดยสารแบบเดียวกันในประเทศไทย นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังแสดงมุมมองต่อวิธีการขับรถของคนขับรถโดยสารชาวเมียนมาร์ที่ขับรถด้วยความเร็วสูง โดยการอ้างตัวบท “สายแปดบ้านเราที่ว่าแน่นๆ แล้ว น่าจะดูสภาพไปเลย” ซึ่งการอ้างดังกล่าวเป็นการอ้างเหตุการณ์ในประเทศไทยที่รถโดยสารเส้นทางหมายเลข 8 มักจะขับรถด้วยความเร็วสูง และเมื่อตัวบทดังกล่าวถูกนำมาอ้างอิงในบริบทการท่องเที่ยว จึงเป็นสิ่งที่ตอกย้ำให้เห็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรถโดยสารสาธารณะในประเทศเมียนมาร์ตามที่นักท่องเที่ยวกล่าวถึง ในตัวอย่างที่ (57) จะเห็นได้ว่าการอ้างอิงตัวบท “แม้จะอ่านมาบ้างว่าเนตพม่าแย่มากๆ” ซึ่งคำว่า “อ่าน” เป็นคำที่ทำให้รู้่านักท่องเที่ยวเคยได้อ่านเจอว่าสัญญาณอินเทอร์เน็ตในประเทศเมียนมาร์มีคุณภาพที่ไม่ดี จึงทำให้นักท่องเที่ยวมีความคิดที่คล้อยตามกับตัวบทนั้น ซึ่งจากบริบทข้างต้นพบว่าการอ้างอิงตัวบทดังกล่าวได้แสดงให้เห็นข้อขัดแย้งกับสถานการณ์จริงที่นักท่องเที่ยวพบว่าสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีให้บริการในประเทศเมียนมาร์มีคุณภาพที่ดีกว่าที่นักท่องเที่ยวคิดไว้

นอกจากนี้ ในตัวอย่างที่ (58) พบว่าการอ้างอิงตัวบท “ประมาณเวลาไปกินแมค แล้วเทซอสไว้จิ้มเฟรนช์ฟราย” ซึ่งการอ้างตัวบทดังกล่าว เป็นการอ้างจากประสบการณ์ตรงของนักท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในประเทศไทย โดยเป็นการมองว่ารูปแบบการรับประทานอาหารของตนเองมีความเหมาะสม ดังนั้นเมื่อนักท่องเที่ยวได้พบกับวิธีการรับประทานอาหารของชาวเมียนมาร์ที่แตกต่างไป จึงทำให้นักท่องเที่ยวมองว่าวิธีการดังกล่าวเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม และในตัวอย่างที่ (59) พบว่านักท่องเที่ยวได้ใช้ตัวบท “ต่างคนต่างพูดไม่ออก ได้แต่มองตาเท่านั้นน่น²” ซึ่งเป็นตัวบทที่อ้างอิงมาจากบทเพลงที่เคยเป็นที่นิยมในประเทศไทย เพื่อนำมาใช้อ้างอิงถึงความสกปรกของห้องน้ำในประเทศเมียนมาร์ ซึ่งการนำตัวบทดังกล่าวมาอ้างอิงในบริบทการท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงความสกปรกของห้องน้ำอย่างตรงไปตรงมา และเป็นการสื่อให้เห็นว่าไม่จำเป็นต้องพูดคำใดออกมา แค่มองตาก็คือรู้ได้ว่าห้องน้ำมีความสกปรกเพียงใด

4.1.8. กลวิธีการเปรียบเทียบ

² ส่วนหนึ่งของเนื้อเพลงโลกทั้งใบให้นายคนเดียว

กลวิธีการเปรียบเทียบเป็นกลวิธีที่นักท่องเที่ยวใช้เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างชาวเมียนมาร์ และชาวไทย โดยนักท่องเที่ยวจะกล่าวเปรียบเทียบ เพื่อแสดงให้เห็นว่าคนทั้ง 2 ประเทศมีความแตกต่างกัน ในด้านต่างๆ โดยจะพบว่ามีการใช้คำที่แสดงความขัดแย้ง หรือคำที่แยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างประเทศไทยและประเทศเมียนมาร์ ได้แก่ คำแสดงการเปรียบเทียบชั้นกว่า คำแสดงการเปรียบเทียบเหมือน และรูปประโยคที่แสดงความแตกต่าง นอกจากนี้ยังพบว่าการใช้กลวิธีปฏิเสธในการปฏิเสธความเหมือนหรือความคล้ายคลึงกันเพื่อชี้ให้เห็นข้อแตกต่างที่มีอยู่ และจากบริบทการท่องเที่ยวประเทศเมียนมาร์ พบว่ามีการเปรียบเทียบประเทศไทยและเมียนมาร์ทั้งในด้านบุคคลและเหตุการณ์ต่างๆ ดังปรากฏในตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง (60)

“ผมประทับใจสาว ๆ พม่ามากคือวัฒนธรรมการแต่งกายที่ยังคงใส่ผ้าซิ่นกันแทบทั้งนั้นเดินไปมาในเมืองนี้หาสาว ๆ ใส่กางเกงยาวกว่าผ้าซิ่นเยอะเลย อยากให้บ้านเรารักที่จะใส่ชุดไทยกันบ้างจริง ๆ ครับ ไม่ต้องใส่ทุกวันอย่างแค้ก็ได้ แต่เทศกาลพิเศษเช่น สงกรานต์ วันชาติ ไร่แบบนี้อยากให้มันทั่วไปจ้ะเนอะ รัฐบาลไหนน่าจะทำเรื่องนี้สำเร็จบ้าง”

(29 มกราคม 2557)

ตัวอย่าง (61)

“ผมชอบมากๆ เลยที่เห็นเค้ากินกัน มันแบบว่า เฮ้ยเจ๋งดีอะ วิถีชีวิตที่สูญหายของบ้านเรา แต่บ้านเค้ายังอยู่ดีเลย สังเกตดู ร้านหรือเพิงขายหมากแบบนี้มีมากกว่า 7-11 ที่บ้านเราอีกมีเยอะมว้ากกกกกก”

(19 พฤศจิกายน 2557)

ตัวอย่าง (62)

“ผมว่าประเทศพม่าความที่ยังไม่เปิดประเทศมาก ความเจริญยังไม่มี ชาวพม่าจึงไม่ได้มีชีวิต รีบเร่งเหมือนบ้านเรา แทนที่จะตื่นเช้ามาทำบุญเข้าวัดเข้าวา กลับว่าต้องรีบตื่นมาหาอยู่หากินปากกัดตีนถีบ หาเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว”

(29 มกราคม 2557)

ตัวอย่าง (63)

“มีความยินดีจะเรียนให้ทราบค่ะว่าคนพม่าที่อยู่ตามโรงแรม ร้านอาหาร คนขับรถ มีทักษะภาษาอังกฤษใช้ได้ค่ะ และมีความกระตือรือร้นที่จะพูดคุยและช่วยเหลือดีมาก เด็กๆ ทำทางวิ่งที่มาทำงานตามโรงแรมเนี่ย สัมผัสดีมากค่ะ พวกน้องๆ เค้ามักจะออกตัวเสมอๆว่าภาษาไม่ค่อยดี แต่ขอบอกว่าไม่จริงนะค่ะ น้องๆ เค้าสื่อสารได้ดีมากแถมกระตือรือร้นมากๆที่จะพูดคุย ช่วยเหลือและพัฒนาตัวเอง ถ้าเทียบเด็กวัยเดียวกันกับ เด็กของเรา ที่ต้องทำงาน ต้องบอกว่าเราต้องพัฒนาตัวเองก่อนที่จะสายเกินไป”

(8 เมษายน 2557)

ตัวอย่าง (64)

“หลังจากที่ได้ไปสัมผัสมา กล้าพูดได้อย่างเต็มปากเลยว่า **คนพม่ามีความศรัทธาต่อพุทธศาสนาไม่แพ้หรือบางทีอาจจะมากกว่าคนไทยอย่างเราๆ ด้วยซ้ำ...ด้วยความที่ประเทศนี้ยังเป็นสังคมปิด อาจจะได้มีห้างร้าน สวนสนุกให้ไปเดินมากนัก**”

(16 กรกฎาคม 2557)

ตัวอย่าง (65)

“คนพม่าจะมาวัดกันทุกเย็นหลังเลิกงานหรือหลังจากเรียนหนังสือ เค้าจะใช้วัดเป็นสถานที่พบปะพูดคุย และที่น่าตกใจยิ่งกว่า สถานบันเทิง อาทิเช่น ผับ บาร์หรือร้านนั่งชิล จะมีน้อยมากจนแทบจะรู้สึกเหมือนว่าไม่มีเลยและคนพม่าจะไม่นิยมเข้าสถานที่แบบนี้ **ส่วนใหญ่จะมีแต่นักท่องเที่ยวเท่านั้นที่เข้าไปใช้บริการ ผิดกับบ้านเราโดยสิ้นเชิง --”**

(13 สิงหาคม 2557)

ตัวอย่าง (66)

“บรรยากาศรอบๆระหว่างพิธี คนที่นี้ตั้งใจและมุ่งมั่นกับการเจริญภาวนาและสวดมนต์มากครับ มากจนอดเปรียบเทียบกับบ้านเราไม่ได้ **มันต่างกันสุดขีดจริงๆ**”

(7 เมษายน 2557)

ตัวอย่าง (67)

“อยากบอกว่าคุณภาพข้าวขาวที่หุงขายตามร้านข้าวแกงที่นี่ **ค่อนข้างดีกว่า**ข้าวที่ขายตามร้านข้าวแกงและร้านอาหารตามสั่งบ้านเราค่ะ”

(24 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (68)

“อ้อ รถเมล์ไม่มีแอร์นะคะ อารมณ์เหมือนนั่งรถเมล์ 7.50 บ้านเรา แต่ของเขาเก่ากว่ามาก และไซเฟอร์ทุกคนที่นี้ขับรถมันมากมาย สายแปดบ้านเรา ที่ว่าแน่ๆแล้ว น่าจะดูสภาพไปเลย 555”

(27 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (69)

“ระบบไฟฟ้าที่นี้ถือว่ายังห่างกับไทยมากครับ เพราะฉะนั้นจึงควรเตรียมแบตเตอรี่สำรองไปเยอะๆ เพราะไฟดับเป็นเรื่องธรรมดา เว้นเสียแต่โรงแรมนั้นจะมีเครื่องปั่นไฟไว้บริการเราครับ อย่างอื่นที่พกไปตามมาตรฐานการท่องเที่ยวเลยครับไม่มีอะไรเป็นพิเศษครับ”

(2 สิงหาคม 2557)

ตัวอย่าง (70)

“ห้องน้ำตามเมืองทางผ่านก็ไม่ใช่ว่าจะดีนัก ถ้าเทียบสุขอนามัยแล้วยังห่างจากไทยเยอะครับ ทางที่สะดุดใจไว้จะดีที่สุดยกเว้นคนธาตุแข็งๆอยากลองก็ตามใจเลยฮะงานนี้”

(13 พฤศจิกายน 2557)

จากตัวอย่าง (60) - (70) ผู้วิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงชาวเมียนมาร์ โดยกล่าวเปรียบเทียบเพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างชาวไทยและชาวเมียนมาร์ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของวิถีชีวิตที่เรียบง่ายไม่เร่งรีบ ความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองของผู้ประกอบอาชีพ พลังศรัทธาที่มีต่อพุทธศาสนา คุณภาพของอาหาร ความสะอาดของที่พักรักษา ความทрудоตรมของรถบริการสาธารณะ นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวยังกล่าวว่าทั้งระบบไฟฟ้า และระบบสุขอนามัยของประเทศเมียนมาร์ก็ยังไม่ดีมากเหมือนกับประเทศไทย โดยพบว่าคำที่ถูกนำมาใช้เพื่อการเปรียบเทียบมีดังต่อไปนี้ คำที่ใช้เพื่อเปรียบเทียบประเทศไทยและเมียนมาร์ในชั้นกว่า พบว่ามีคำดังต่อไปนี้ “กว่า” “แทนที่” “ผิดกับ” “ต่างกัน” “ยังห่าง” คำที่แสดงการเปรียบเทียบ พบว่ามีการใช้คำดังต่อไปนี้ “อย่าง” “เหมือน” และ “เทียบ” ส่วนรูปประโยคที่แสดงความแตกต่าง พบว่ามีการใช้คำว่า “แต่” เพื่อนำเสนอความแตกต่างของวิถีชีวิตระหว่างชาวไทยและเมียนมาร์ นอกจากนี้ยังมีการใช้คำแสดงการปฏิเสธ

ได้แก่ “ไม่ได้” เพื่อเป็นการปฏิเสธความเหมือนระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตของชาวไทยและเมียนมาร์

4.1.9. กลวิธีสัญลักษณ์แสดงอารมณ์

กลวิธีสัญลักษณ์แสดงอารมณ์ เป็นกลวิธีที่นักท่องเที่ยวใช้สัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อสื่อสารอารมณ์ของตนเองไปสู่ผู้อ่าน เพื่อแสดงการเน้นย้ำความรู้สึกของตนเองที่มีต่อประเทศเมียนมาร์เกี่ยวกับบุคคลหรือเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งในด้านที่ดีและไม่ดี ดังตัวอย่างปริเฉทต่อไปนี้

ตัวอย่าง (71)

“นั่งรถกันไปตามยถากรรมมันเป็นอย่างนี้เองงง และแล้วอีก็แวะปั๊มน้ำมัน เดินออกไปไหนก็ไม่รู้ เราก็นั่งอยู่ในรถก้มหน้า สักพักก็มีเด็กปั๊มน้ำมันเข้ามาทางหน้าต่างยื่นมาให้เรา เย็นจ๋า ชื่นใจ (แท็กซี่ขับรถเปิดกระจกเป็นเรื่องปกติ) ประทับใจมาก กว่าจะหาซื้อ ได้รู้ใจเราจริงๆเลย แวะปั๊มให้ น้ำฟรี ที่นี่คงเป็นชนบทของไทยสมัยก่อน ที่ทุกบ้านจะมีโอ่งน้ำตั้งอยู่หน้าบ้าน ใครผ่านไปผ่านมาก็ตักกินได้ ประมาณนั้น ประทับใจคนพม่ามากๆไม่เม้นท์นั้น ^__^ ในขณะที่เพื่อนเราออกไปเข้าห้องน้ำ ขากลับเค้าก็หยิบขวดน้ำมาให้เหมือนกัน แต่เป็นขวดที่เอามาจากตู้เย็นของเค้าเลย กะไว้ดื่มเองไร้ เดินเอามาให้รสชาติดีกว่าของเราด้วยละ 55”

(10 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (72)

“ระหว่างทางมีน้องผู้หญิงชาวพม่า น่าจะเรียนอยู่ม.ปลาย นางพยายามจะคุยกับเรา แต่ไม่กล้า แอบเหลือบตาเห็นนางคว่อดิกชันนารีมาเปิดอ่านอยู่หลายรอบ จนสุดท้ายนางก็ชวนเราคุยละ ^^ นางดูนิสัยดี มีน้ำใจ แนะนำเรานู่นนี่ ตอนแรกเราไม่รู้ว่าจะปิดหน้าต่างได้ พอเราเอามือบังแดด นางก็อาสาปิดหน้าต่างให้”

(27 พฤษภาคม 2557)

จากตัวอย่าง (71) - (72) ผลการวิเคราะห์พบว่า นักท่องเที่ยวดูได้แสดงมุมมองของตนเองต่ออุปนิสัยของชาวเมียนมาร์ โดยการใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ ได้แก่ ^__^ และ ^^ ซึ่งหมายถึงการยิ้ม และ 55 ซึ่งหมายถึงการหัวเราะ ประกอบข้อความของตนเองเพื่อแสดงความประทับใจในความมีน้ำใจของชาวเมียนมาร์

ตัวอย่าง (73)

“ตอนที่ขับรถข้ามแม่น้ำ ซึ่งเราถ่ายรูปออกมาไม่สวยเลย แต่ของจริงอลังการมาก แม่น้ำกว้างมาก ใหญ่กว่าเจ้าพระยาที่ไหลผ่านหลังบ้านอีก มีวิวเป็นเรือหลาย ๆ ลำบรรทุกไม้ท่อนยักษ์ใหญ่ ซึ่งไม่เคยเห็นไม้ท่อนขนาดนี้ในเมืองไทยมาก่อน เจดียย์ก็ไม่รู้ก็ร้อยองค์ ทั้งบนพื้นราบ และบนเนินเขา มีความรู้สึกเหมือนกับหลุดไปอยู่อีกโลกหนึ่งเลยอะ ชอบมากกกก”

(9 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (74)

“ถึงเคยไปพม่าก่อนหน้านี้อีสองครั้งแล้วก็ตาม แต่สองครั้งนั้นไปลงที่ย่างกุ้ง ครึ่งนี้เป็นครั้งแรกที่ไปลงมณฑลตะเลเย่คะ พอเครื่องจอดตกใจเล็กน้อย...พม่ามีทะเลทรายด้วยหรือ?!?!? ความรู้สึกแห้งแล้งเหมือนเครื่องจอดลงกลางทะเลทรายเลย กลัวเพื่อน ๆ จะเสียชีวิตด้วยกันด้วยว่าอะไรมันจะกันดารขนาดนี้”

(9 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (75)

“น้ำอ้อยหน้าวัด เพื่อนถามว่า แก่ไม่กลัวท้องเสียหรอ อี้म्म ก็ไม่กลัวนะ กลัวไม่ได้กินมากกว่า มันอร่อยมากกกกอ่าแก”

ตัวอย่าง (76)

“ถัดมาจากผักดองพิฆาตก็เป็นปลาแห้ง อันนี้กินได้ รสเหมือนหน้าปลาแห้งที่โรยข้าวเหนียวเหลือง ข้างปลาแห้งก็คล้ายผักอาจาด แต่ของที่นี่เปรี้ยวแบบสะเดาหัวมาก 555 ต่อไปเป็นแกงมะเขือ จ๊ากกกกกมันเผ็ดมาก น้ำมันเข้มข้นเลย”

(22 กุมภาพันธ์ 2557)

ตัวอย่าง (77)

“อาหารมีอยู่ร้านเดียว ดูแล้วไม่น่ากินเลย เห็นคนพม่ากินเหมือนอร่อย เลยลองบ้าง สรุปเหมือนสั่งมาเฉยๆเลย เค็มและมันมากกกกก แนะนำเพื่อนๆซื้อขนมติดกระเป๋าไปก็ดีคะ ช่วยได้มากๆ”

(14 ตุลาคม 2557)

ตัวอย่าง (78)

“พี่สาวไปแจ้งเช็คอิน แป๊บเดียวพนักงานก็พาเราไปกับพี่ลงลิฟต์มาส่งที่ห้อง สิ้นสุดเวลาลุ้นสภาพ ที่ซุกหัวนอนสักที พอพนักงานเปิดประตูให้เราเข้าไป ต้องร้องเฮ้ยยยยยยยยยยยรอดแล้ว มันดีกว่าที่คิดไว้เยอะเลย ห้องสว่าง ห้องน้ำก็กว้าง ไม่สกปรก แถมมีระเบียงด้วย ทั้งๆที่ตอนจองเราได้ห้องที่ไม่มีหน้าต่างด้วยซ้ำ แต่นี่มันระเบียงเลยนะ มีแอร์ มีทีวี มีเครื่องทำน้ำอุ่น มีตู้เย็น ผ้าปูที่นอนสะอาดสะอาด กร๊อตดดดด แพงก็ว๊ววววว”

(12 กุมภาพันธ์ 2557)

ตัวอย่าง (79)

“มีการให้ยืมหมอนและผ้าห่มนอนที่ลานนี้ด้วยแต่เราก็ไม่เอา รู้สึกเฟลมาก และกลับไม่ได้แล้ว TT จนแล้วจนรอดไกด์ของเราก็ไปหาห้องพักรายวันแบบตามรายการซึ่งราคาโหดมาก ห้องที่นอนนั้น คือ 60,000 ks. ต่อคืน”

(14 มกราคม 2557)

ตัวอย่าง (80)

“อีกเรื่องหนึ่งที่พม่า คือ เรื่องการสื่อสาร ... internet ไม่เสถียรอย่างแรง ถึงแม้โรงแรมจะมี wifi แต่ว่าเล่นแทบไม่ได้เลย รวมถึงสัญญาณโรมมิ่ง ก็ไม่มีในพุกามด้วยคะ เล่นเอาแม่เราคลั่งไปเลย เพราะว่าติดต่อเราไม่ได้ T_T”

(16 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (81)

“ห้องน้ำตามวัดยิ่งใหญ่ (ยกเว้นขเวดากองที่ห้องน้ำดีมาก) เราต้องถอดรองเท้าเข้าครับ ซึ่ง อ้อหือออออออออออออออออออออออออออออออออ ต่างคนต่างพูดไม่ออก ได้แต่มองตาเท่านั้นนนน 55555 ห้องน้ำสนามบินก็ไม่ค่อยดีครับ คหสต.นะครับ”

(23 กรกฎาคม 2557)

จากตัวอย่าง (73) – (81) ผู้วิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นักท่องเที่ยวได้มีการใช้กลวิธี สัญรูปแสดงอารมณ์เพื่อการสื่อและเน้นย้ำอารมณ์ของตนเองที่มีต่อประเทศเมียนมาร์ในเรื่องต่างๆ ทั้งในด้านที่ดีและไม่ดี เกี่ยวกับความสวยงามและความแห้งแล้งของภูมิเทศ รสชาติของอาหาร

ทั้งที่กลมกล่อมและไม่กลมกล่อม ที่พักอาศัยทั้งที่สะดวกสบายและไม่สะดวกสบาย รูปแบบของเทคโนโลยีที่ยังไม่มีคุณภาพมากเพียงพอ และภาวะสุขอนามัยที่ยังไม่ดีมากนัก โดยผู้วิจัยพบว่าในบริเฉทการท่องเที่ยว ปรากฏว่ามีการพิมพ์ข้อความตัวอักษร การใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เพื่อเน้นย้ำมุมมองและความรู้สึกของตนเองที่มีต่อสิ่งต่างๆ ที่ตนเองได้พบเจอในประเทศไทยเมียนมาร์ โดยตัวอย่างของรูปภาพภาษาที่ปรากฏในกลวิธีนี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การพิมพ์ข้อความตัวสะกด ได้แก่ “มากกกกกก” “จ๊ากกกกก” “อื้อหือออออออออออออออออออออออออออออออออออออออ” “ต่างคนต่างพูดไม่ออก ได้แต่มองตาเท่านั้นนน³”

การใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ ได้แก่ “^_^” “55” “555” “TT” “T_T”

การใช้อำนาจวรรคตอนเครื่องหมายวรรคตอน “?!?!?” “มากมาย” “แพงก็ว๊ววววว” “เอี้ยยยยยยย” และ “กรั๊ดดดดด”

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่า การใช้กลวิธีสัญลักษณ์แสดงอารมณ์ของนักท่องเที่ยว ดังปรากฏในบริเฉทการท่องเที่ยวข้างต้น นอกจากจะทำให้เห็นถึงความสำคัญของสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการกล่าวถึงแล้ว ก็ยังเป็นการแสดงความสุภาพ และเป็นการช่วยผ่อนให้การแสดงมุมมองที่ไม่ดีต่างๆ เหล่านั้นมีน้ำเสียงที่เบาลง ซึ่งเป็นวิธีการที่ช่วยไม่ให้เกิดการกล่าวถึงประเทศไทยในทางที่ไม่ดีนั้นมีความรุนแรงหรือตรงไปตรงมามากจนเกินไป

การวิเคราะห์ที่ผ่านมา ผู้วิจัยได้กล่าวถึงกลวิธีทางภาษาที่ใช้แสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวไทยต่อประเทศไทยเมียนมาร์ โดยปรากฏทั้งมุมมองเกี่ยวกับบุคคล และมุมมองเกี่ยวกับสถานที่ ในส่วนต่อจากนี้จะเป็นการนำเสนอมุมมองที่นักท่องเที่ยวไทยมีต่อประเทศไทยเมียนมาร์ โดยมีทั้งมุมมองเกี่ยวกับบุคคล และมุมมองเกี่ยวกับสถานที่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

³ ส่วนหนึ่งของเนื้อเพลงโลกทั้งใบให้นายคนเดียว

4.2 มุมมองที่นักท่องเที่ยวไทยมีต่อประเทศเมียนมาร์

จากการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในบริบทการท่องเที่ยวจากเว็บไซต์พันทิปทำให้เห็นว่ามุมมองที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมีต่อประเทศเมียนมาร์สามารถแบ่งได้เป็น 2 มุมมองใหญ่ ได้แก่ มุมมองเกี่ยวกับบุคคล และมุมมองเกี่ยวกับสถานที่

มุมมองเกี่ยวกับบุคคล

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปยังประเทศเมียนมาร์ ต่างก็เป็นนักเดินทางอิสระโดยมีทั้งนักท่องเที่ยวที่เดินทางด้วยตนเอง และนักท่องเที่ยวที่เดินทางร่วมกับคณะทัวร์ โดยที่นักท่องเที่ยวเหล่านี้ไม่ได้เป็นสมาชิกหรือผู้ที่อยู่ในกลุ่มหรือสถาบันใดๆ ดังนั้นเมื่อนักท่องเที่ยวได้แสดงมุมมองหรือความคิดของตนเองต่อประเทศเมียนมาร์ จึงทำให้เห็นว่ามีมุมมองต่างๆ ที่ปรากฏ ล้วนเป็นมุมมองส่วนตัวของนักท่องเที่ยวเอง โดยไม่มีเรื่องของกลุ่มหรือสถาบันใดๆ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย และมุมมองที่เกี่ยวกับบุคคลที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมีต่อชาวไทยมีต่อประเทศเมียนมาร์ มักปรากฏในประเด็นดังต่อไปนี้

วิถีชีวิต

จากการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในบริบทการท่องเที่ยว พบว่ากลวิธีต่างๆ ทั้งกลวิธีทางศัพท์ กลวิธีการอ้างถึง กลวิธีการขยายความ กลวิธีสภาวะเกิดก่อน กลวิธีการปฏิเสธ กลวิธีกลบเกลื่อน กลวิธีการเปรียบเทียบ และกลวิธีสัญลักษณ์ล้วนแสดงให้เห็นมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อชาวเมียนมาร์เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตว่ายังคงรักษารูปแบบของการวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมไว้ได้เป็นอย่างดี ชาวเมียนมาร์มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย ไม่เร่งรีบ ผู้คนล้วนมีอุปนิสัยที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส มีน้ำใจ สุภาพ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และในขณะเดียวกันนักท่องเที่ยวบางส่วนก็ได้แสดงมุมมองต่อชาวเมียนมาร์ว่าไม่ได้เป็นบุคคลที่มีอัธยาศัยที่ดีต่อนักท่องเที่ยวมากนัก นอกจากนี้ยังมีการแสดงมุมมองต่อชาวเมียนมาร์ที่อาศัยอยู่ในสังคมเมืองว่ามีรูปแบบของการดำเนินชีวิตที่วุ่นวาย ดังตัวอย่างบริบทดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง (2)

“ประทับใจในความเป็นมิตรและความมีน้ำใจของคนพม่ามากครับ ด้วยความที่ไม่ได้เตรียมอะไรเลย ไปแบบลุย ใช้เงินผิดๆ ถูกๆ ก็ไม่โดนโกง ขึ้นรถเมย์ไม่เป็นก็มีแต่คนช่วย กุสึกุสึพาขึ้นรถหลงทางก็มีคนช่วยพาไปส่ง ทำบุญไม่เป็นก็มีพาทำให้อุเป็นตัวอย่าง”

(25 พฤษภาคม 2557)

ตัวอย่าง (10)

“หลังจาก 2 ชม. ผ่านไป เราก็ถึงเมืองหงสาวดีแล้วครับ สัมผัสแรกที่เรามาถึงบอกได้เลยว่าเมืองนี้โคตรวุ่นวาย!! คือทั้งเสียงแตรรถ ทั้งการจราจรที่คับคั่ง บอกได้เลยว่าในตัวเมืองหงสาวดีแล้ว ไม่น่าอยู่เลยครับ”

(20 มกราคม 2557)

การประกอบอาชีพ

มุมมองที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมีต่อผู้ประกอบการอาชีพในประเทศเมียนมาร์โดยแสดงผ่านกลวิธีทางภาษา ไม่ว่าจะเป็น กลวิธีทางศัพท์ กลวิธีการอ้างถึง กลวิธีการขยายความ กลวิธีการปฏิเสธ กลวิธีสหพ กลวิธีการเปรียบเทียบ และกลวิธีสัญลักษณ์ ผู้วิจัยพบว่านักท่องเที่ยวมีมุมมองต่อชาวเมียนมาร์ทั้งในด้านที่ดีและด้านที่ไม่ดี โดยในด้านที่ดีจะมีการกล่าวชื่นชมชาวเมียนมาร์ว่าเป็นผู้ที่มีอัธยาศัยดี มีใจรักในการบริการ มีความอดทน ตั้งใจทำงาน และรักที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ส่วนมุมมองในด้านที่ไม่ดีพบว่านักท่องเที่ยวกล่าวว่าผู้ประกอบการอาชีพชาวเมียนมาร์บางกลุ่มมักแสดงพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่พึงประสงค์ โดยการคิดอัตราค่าบริการในด้านต่างๆ ในราคาที่เกินจริง และมักจะมีชาวเมียนมาร์บางกลุ่มที่มักเข้ามาเรียกรีดไถเงินจากนักท่องเที่ยวด้วย ดังปรากฏในตัวอย่างประจักษ์ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง (3)

“มีความยินดีจะเรียนให้ทราบค่ะว่าคนพม่าที่อยู่ตามโรงแรม ร้านอาหาร คนขับรถ มีทักษะภาษาอังกฤษใช้ได้ค่ะ และมีความกระตือรือร้นที่จะพูดคุยและช่วยเหลือดีมาก เด็กๆ ทำทางวิทยุรุ่นที่มาทำงานตามโรงแรมเนี่ย สัมผัสดีมากค่ะ พวกน้องๆ เค้ามักจะออกตัวเสมอๆ ว่าภาษาไม่ค่อยดี แต่ขอบอกว่าไม่จริงนะค่ะ น้องๆ เค้าสื่อสารได้ดีมากแถมกระตือรือร้นมากๆ ที่จะพูดคุย ช่วยเหลือและพัฒนาตัวเอง ถ้าเทียบเด็กวัยเดียวกันกับ เด็กของเรา ที่ต้องทำงาน ต้องบอกว่าเราต้องพัฒนาตัวเองก่อนที่จะสายเกินไป”

(8 เมษายน 2557)

ตัวอย่าง (27)

“หลังจากอิมท้องพี่หม่องมารับเราที่หน้าร้านอาหารเพื่อพาเรากลับโรงแรม พอรถมาถึงหน้าโรงแรม เราก็จ่ายเงินให้แก่ 13,000 kyat สำหรับค่าเช่ารถ พี่หม่องสายหน้า "NO NO...Twenty-three Thousand.." พวกเรางงๆ ว่าพี่หม่องหมายความว่าอย่างไร "Half day 23,000 kyat" พี่หม่องย้ำ "เฮ้ย!!! ที่คุยกันไว้ไม่ใช่ราคานี้" เราสวนออกไปอย่าง งงๆ แต่พี่หม่องก็ยังย้ำคำเดิม "Twenty-three Thousand" ซึ่งขัดกับท่าทางแกที่สุภาพมากๆ เงยงันอยู่นาน แต่ด้วยความเหนื่อยล้าและอยากพักเต็มที่ พี่นิตเลยตัดบท "TwentyThousand" พร้อมกับเสียงก่นๆ เล็กน้อย พี่หม่องพยักหน้ารับ "OK OK" แกรับเงินไปพร้อมกับยื่นนามบัตรกลับมาให้เรา ด้วยรอยยิ้ม (แหมมม ยังมีหน้ายื่นนามบัตรให้อีกนะ) พวกเราเลยเสียความรู้สึกกันไปเล็กน้อย จะว่าไปถ้าไม่ติดเรื่องนี้ เราทั้งสี่ประทับใจกับการบริการของแกมาก เอาใจใส่พวกเราดีมาก ไม่น่าเลยนะพี่หม่อง”

(28 พฤศจิกายน 2557)

ศาสนา

มุมมองในด้านศาสนา ผู้วิจัยพบว่ากลวิธีทางภาษาที่นำมาใช้ ได้แก่ กลวิธีทางศัพท์ กลวิธีการอ้างถึง กลวิธีการขยายความ กลวิธีการปฏิเสธ กลวิธีสับสน และกลวิธีการเปรียบเทียบ เป็นกลวิธีที่นักท่องเที่ยวใช้เพื่อกล่าวแสดงความชื่นชมต่อชาวเมียนมาร์ว่าเป็นกลุ่มชนที่มีแรงศรัทธาที่ดีต่อพุทธศาสนา ทั้งยังมีความเคารพ และมักจะช่วยเหลือกันทำนุบำรุงศาสนสถานเป็นอย่างดี นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวยังกล่าวชื่นชมว่าพุทธศาสนิกชนชาวเมียนมาร์ต่างก็มีความตระหนักในเรื่องบาปบุญคุณโทษ โดยกล่าวว่าชาวเมียนมาร์ต่างก็มีความเชื่อเกี่ยวกับการประพาศติดต่อหลักศาสนาว่าบุคคลใดถ้าหากมีการกระทำในทางที่ไม่ดีต่อศาสนาแล้ว บุคคลนั้นย่อมต้องตกนรกอย่างแน่นอน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ชาวเมียนมาร์มีความเคร่งครัดและศรัทธาต่อพุทธศาสนาเป็นอย่างดี การแสดงมุมมองที่ดีของนักท่องเที่ยวชาวไทยเกี่ยวกับการนับถือศาสนาของชาวเมียนมาร์ ยังพบว่ามีการกล่าวแสดงการเปรียบเทียบกับ การนับถือศาสนาของชาวไทย ที่ในปัจจุบันต่างก็เริ่มลดความสำคัญต่อการเข้าวัดทำบุญ และด้วยความศรัทธาที่เปี่ยมล้นของชาวเมียนมาร์ที่มีต่อศาสนาพุทธ จึงทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยกล่าวเรียกประเทศเมียนมาร์ว่าเป็น “ดินแดนแห่งความศรัทธา” ด้วยเช่นกัน ดังตัวอย่างบริเฉตต่อไปนี้

ตัวอย่าง (30)

“ทันทีที่มาถึงก็พบกับชาวบ้านนับร้อยต่างพร้อมใจกันมากราบไหว้พระมหามัณเฑียรกันอย่างหนาตา... ..แทบไม่น่าเชื่อทั้งที่สำหรับหลาย ๆ คนนั้นคือช่วงเวลาแห่งการนอนหลับการพักผ่อน แต่กับผู้ที่มีความศรัทธาแน่นต่างพร้อมใจกันพนมมือไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่เบื้องหน้าสมชื่อที่เป็นดินแดนแห่งความศรัทธาจริงๆ”

(29 มิถุนายน 2557)

การแต่งกาย

จากการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษา พบว่านักท่องเที่ยวมีการใช้กลวิธีทางภาษา ได้แก่ กลวิธีทางศัพท์ กลวิธีการอ้างถึง กลวิธีการขยายความ และกลวิธีเปรียบเทียบ เพื่อมุมมองของตนเองเกี่ยวกับการแต่งกายของชาวเมียนมาร์ โดยพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยได้กล่าวถึงชาวเมียนมาร์ว่ามีรูปแบบการแต่งกายที่สวยงาม เรียบร้อย และมีความสุภาพ นักท่องเที่ยวยังกล่าวว่าชาวเมียนมาร์ไม่จะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงต่างก็นิยมแต่งกายด้วยชุดพื้นเมืองของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกประทับใจเมื่อได้พบเจอ นอกจากนี้ มุมมองที่นักท่องเที่ยวมีต่อการแต่งกายของชาวเมียนมาร์ ยังได้ถูกนำมาเปรียบเทียบกับรูปแบบการแต่งกายของชาวไทย โดยเฉพาะผู้หญิงที่ในปัจจุบันไม่ได้มีความนิยมแต่งกายด้วยชุดพื้นเมือง และมักแต่งกายด้วยเสื้อผ้ารัดรูป ซึ่งเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวมองว่าเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ในสังคมไทย ดังตัวอย่างปริศนาต่อไปนี้

ตัวอย่าง (34)

“ประทับใจชาวพม่ามากๆเลยคะ ทุกคนที่ จชกท. เจอ สุภาพ ยินดีช่วยเหลือและมีน้ำใจ ทุกคนแต่งกายด้วยชุดพื้นเมือง แทบไม่เห็นผู้หญิงใส่กางเกงนะคะ ยิ่งชาสันนี้ไม่เจอเลย แม้กระทั่งผู้ชายน้อยมากๆที่ใส่กางเกง ชาวพม่าให้ความเคารพศาสนาสถานเป็นอย่างดี ดูได้จากการแต่งกาย”

(27 มีนาคม 2557)

มุมมองเกี่ยวกับสถานที่

มุมมองเกี่ยวกับสถานที่ที่เป็นมุมมองที่นักท่องเที่ยวมีต่อสถานที่ต่างๆ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศเมียนมาร์ โดยจะปรากฏทั้งมุมมองในด้านที่ดีและมุมมองที่ไม่ดีในประเด็นต่างๆ ได้แก่ ภูมิประเทศ อาหาร ที่พักอาศัยและอาคารสถานที่ การเดินทางและการคมนาคม เทคโนโลยีความปลอดภัย และสุขอนามัย ดังตัวอย่างปริเฉทต่อไปนี้

ภูมิประเทศ

จากการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษา ผู้วิจัยพบว่ากลวิธีต่างๆ ได้แก่ กลวิธีทางศัพท์ กลวิธีการอ้างถึง กลวิธีสภาวะเกิดก่อน และกลวิธีสัญลักษณ์แสดงอารมณ์ ล้วนเป็นกลวิธีที่นักท่องเที่ยวนำมาใช้เพื่อแสดงมุมมองต่อภูมิประเทศของเมียนมาร์ โดยพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยได้กล่าวว่าประเทศเมียนมาร์เป็นประเทศที่มีความสวยงามทั้งธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ โบราณสถาน และยังกล่าวว่าประเทศเมียนมาร์เป็นประเทศที่ยังคงรักษาความเป็นธรรมชาติของสถานที่ต่างๆ ไว้ได้เป็นอย่างดี ในขณะที่เดียวกันนักท่องเที่ยวบางกลุ่มก็นำเสนอมุมมองของตนเองว่าประเทศเมียนมาร์เป็นประเทศที่มีสภาพแวดล้อมแห้งแล้งและกันดาร โดยในบางสถานที่ก็ยังไม่มีความเหมาะสมที่จะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้ชื่นชมความสวยงาม ดังตัวอย่างปริเฉทต่อไปนี้

ตัวอย่าง (4)

“ถึงเคยไปพม่าก่อนหน้านี้มาสสองครั้งแล้วก็ตาม แต่สองครั้งนั้นไปลงที่ย่างกุ้ง ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่ไปลงมณฑลทะเลเคะ พอเครื่องจอดตกใจเล็กน้อย...พม่ามีทะเลทรายด้วยหรือ?!?!? ความรู้สึกแห้งแล้งเหมือนเครื่องจอดลงกลางทะเลทรายเลย กลัวเพื่อน ๆ จะเสียชีวิตกันด้วยว่าอะไรมันจะกันดารขนาดนี้”

(9 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (12)

“บอกได้เพียงว่า “งดงาม” มันสวยมาก รูปนี้อาจจะบรรยายความงามของพื้นที่นี้ไม่หมด แดดอ่อนๆ ที่สาดส่องผ่านเจดีย์แล้ว เจดีย์เล่า เงาสะท้อนบอกเล่าเรื่องราวอารยธรรมในที่แห่งนี้ได้เป็นอย่างดี ความยิ่งใหญ่และมหาศรัทธาของอาณาจักรในอดีต อยากให้ทุกคนได้ไปเห็นด้วยตาตัวเอง ไปสัมผัสบรรยากาศร่วมกับคนที่เฝ้ารออีกหลายสิบ แล้วจะรู้ว่าพุกามนี้มีมนต์ขลังอย่างไม่น่าเชื่อ”

(31 มีนาคม 2557)

อาหาร

มุมมองเกี่ยวกับอาหาร เป็นมุมมองที่นักท่องเที่ยวชาวไทยได้แสดงมุมมองทั้งในด้านที่ดีและไม่ดี โดยพบว่ากลวิธีทางภาษา ได้แก่ กลวิธีทางศัพท์ กลวิธีสภาวะเกิดก่อน กลวิธีกลบเกลื่อน กลวิธีเปรียบเทียบ และกลวิธีสัญลักษณ์แสดงอารมณ์ ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงมุมมองของตนเองเกี่ยวกับอาหารในประเทศเมียนมาร์ โดยมุมมองในด้านที่ดีพบว่ามีการกล่าวถึงรสชาติของอาหารว่ามีความอร่อย กลมกล่อม เข้มข้น และมีคุณภาพที่ดี ส่วนมุมมองที่ไม่ดีพบว่านักท่องเที่ยวแสดงมุมมองของตนเองเกี่ยวกับรสชาติอาหารบางอย่างในประเทศเมียนมาร์ว่ามีรสชาติที่ไม่กลมกล่อม เค็ม และมีความมันที่ไม่พึงประสงค์ ดังตัวอย่างประจักษ์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง (75)

“น้ำอ้อยหน้าวัด เพื่อนถามว่า แก่ไม่กลัวท้องเสียหรอ อี้مم ก็ไม่กลัวนะ กลัวไม่ได้กินมากกว่า มันอร่อยมากกกกอ่าแก”

(14 กันยายน 2557)

ตัวอย่าง (76)

“ถัดมาจากผัดทองพืชมาก็เป็นปลาแห้ง อันนี้กินได้ รสเหมือนหน้าปลาแห้งที่โรยข้าวเหนียวเหลือง ข้าวปลาแห้งก็คล้ายผัดจากผัด แต่ของที่นี่เปรี้ยวแบบสะเดาแหว่มาก 555 ต่อไปเป็นแกงมะเขือ จ้ากกกกกมันเผ็ดมาก น้ำมันเยิ้มเลย”

(22 กุมภาพันธ์ 2557)

ที่พักอาศัยและอาคารสถานที่

จากการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษา พบว่ากลวิธีทางศัพท์ กลวิธีสภาวะเกิดก่อน กลวิธีการเปรียบเทียบ และกลวิธีสัญลักษณ์แสดงอารมณ์ ต่างเป็นกลวิธีที่ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยเกี่ยวกับที่พักอาศัยและอาคารสถานที่ โดยพบว่านักท่องเที่ยวมีการกล่าวถึงที่พักอาศัยและอาคารสถานที่ในประเทศเมียนมาร์ทั้งมุมมองในด้านที่ดีและไม่ดี ซึ่งมุมมองที่ดีพบว่านักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงโรงแรมที่พักในประเทศเมียนมาร์ว่ามีความสะดวกสบาย สวยงาม และสะอาด ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างความประหลาดใจและสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

ส่วนมุมมองในด้านที่ไม่ดีพบว่านักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงความสกปรก และราคาของที่พักที่แพงเกินกว่าคุณภาพที่นักท่องเที่ยวได้รับ ทั้งยังกล่าวเปรียบเทียบคุณภาพของที่พักในประเทศเมียนมาร์กับประเทศไทยว่ายังคงมีคุณภาพที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังกล่าวถึงสภาพของอาคารสถานที่ว่ายังคงมีรูปแบบของสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิม และไม่มีความทันสมัย ดังตัวอย่างประจักษ์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง (41)

“ห้องพักที่นี่ สภาพแย่กว่าที่คิดไว้เล็กน้อย ราคา 3,700 บาท แต่คุณภาพสู้ 450 บาท บ้านเราไม่ได้เลย แต่อยู่ได้คะ สบายมาก ไม่ได้ดีที่ไม่ดีนะ เรากินง่ายนอนง่าย แต่ดีที่มันแพงเกินคุณภาพอะ คิดที่ไร น้ำตาจากร่วง”

(22 พฤษภาคม 2557)

ตัวอย่าง (78)

“พี่สาวไปแจ้งเช็คอิน แป๊บเดียวพนักงานก็พาเรากับพี่ลงลิฟต์มาส่งที่ห้อง สิ้นสุดเวลาลุ้นสภาพที่พักหัวนอนสัปดาห์ พอพนักงานเปิดประตูให้เราเข้าไป ต้องร้องเฮ้ยยยยยยยยยยรอดแล้ว มันดีกว่าที่คิดไว้เยอะเลย ห้องสว่าง ห้องน้ำก็กว้าง ไม่สกปรก แถมมีระเบียบด้วย ทั้งๆที่ตอนจองเราได้ห้องที่ไม่มีหน้าต่างด้วยซ้ำ แต่นั่นระเบียบเลยนะ มีแอร์ มีทีวี มีเครื่องทำน้ำอุ่น มีตู้เย็น ผ้าปูที่นอนสะอาดสะอาดอันกร๊อตดดดด แพงก๊ววววววว”

(12 กุมภาพันธ์ 2557)

การเดินทางและการคมนาคม

มุมมองเกี่ยวกับการเดินทาง พบว่ากลวิธีทางภาษารูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกลวิธีทางศัพท์ กลวิธีการขยายความ กลวิธีการกลบเกลื่อน กลวิธีสับสน และกลวิธีการเปรียบเทียบ ล้วนเป็นกลวิธีที่ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อประเทศเมียนมาร์เกี่ยวกับระบบการคมนาคมภายในประเทศทั้งในด้านที่ดีและไม่ดี โดยในด้านที่ดีพบว่านักท่องเที่ยวได้กล่าวแสดงความชื่นชมเกี่ยวกับเรื่องความสะดวกสบาย และความตรงต่อเวลาของระบบการเดินรถไฟ แต่ในขณะเดียวกันก็มีการกล่าวถึงรูปแบบการคมนาคมบนท้องถนนในบางพื้นที่ของประเทศว่ามีความวุ่นวาย ไม่เป็นระเบียบ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงรูปแบบของการให้บริการรถโดยสารสาธารณะว่ายังไม่มีความสะดวกสบายมากพอ ซึ่งรูปแบบการคมนาคมที่ไม่เป็นระเบียบรวมถึงความไม่สะดวกสบายของรถขนส่งสาธารณะ มักพบว่านักท่องเที่ยวจะกล่าวแสดงการเปรียบเทียบให้เห็นว่าประเทศไทยมี

รูปแบบของการคมนาคมที่เป็นระเบียบและสะดวกสบายมากกว่าในประเทศเมียนมาร์ ดังตัวอย่าง
ปริเฉทต่อไปนี้

ตัวอย่าง (15)

“สถานีรถไฟย่างกุ้งอยู่ในเมืองนะคะ สะดวกต่อการเดินทางออกไปนอกเมืองมากๆ
และที่สำคัญรถไฟที่เป็นระบบรางคู่ ตรงเวลา ไม่มีดีเลย์ค่ะ บอกเวลาเป็นนาที่ มาถึงเป๊ะตามกำหนด
เซอร์ไพรส์มาก 555”

(27 มีนาคม 2557)

ตัวอย่าง (35)

“อ้อ รถเมล์ไม่มีแอร์นะคะ อารมณ์เหมือนนั่งรถเมล์ 7.50 บ้านเรา แต่ของเขาเก๋กว่ามาก และ
ไซเฟอร์ทุกคนที่นั่งบรรจมนักมากมาย สายแปดบ้านเรา ที่ว่าแน่นๆแล้ว น่าจะดูสุภาพไปเลย 555”

(27 มีนาคม 2557)

เทคโนโลยี

จากการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงมุมมองในด้านเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็น
เป็นกลวิธีทางศัพท์ กลวิธีสภาวะเกิดก่อน กลวิธีสหพ และกลวิธีเปรียบเทียบ ล้วนเป็นกลวิธีที่
แสดงให้เห็นมุมมองของนักท่องเที่ยวทั้งในด้านที่ดีและด้านที่ไม่ดีต่อรูปแบบการให้บริการด้าน
เทคโนโลยีในประเทศเมียนมาร์ โดยในด้านที่ดีพบว่านักท่องเที่ยวกล่าวถึงประเทศเมียนมาร์ที่มีการ
ให้บริการสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพที่ดี แต่ในขณะเดียวกันนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม ก็มีการ
นำเสนอมุมมองเกี่ยวกับสัญญาณอินเทอร์เน็ตในประเทศเมียนมาร์ยังไม่มีคุณภาพมากพอ นอกจากนี้
ยังมีการกล่าวถึงระบบไฟฟ้าภายในประเทศว่ายังไม่ดีพอเพื่อรองรับการใช้งานอีกด้วย โดยมุมมอง
เกี่ยวกับเทคโนโลยี พบว่านักท่องเที่ยวบางกลุ่มได้กล่าวเปรียบเทียบให้เห็นว่าการให้บริการด้าน
เทคโนโลยีของประเทศเมียนมาร์ ทั้งสัญญาณโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต และระบบไฟฟ้า ยังไม่มีคุณภาพที่
ดีเหมือนกับในประเทศไทย ดังตัวอย่างปริเฉทต่อไปนี้

ตัวอย่าง (42)

“แม้จะอ่านมาบ้างว่าเน็ตพม่าแย่มากๆ แต่ก็อยากจะลอง ที่พม่ามีเครือข่ายโทรศัพท์ที่เห็น 2
ยี่ห้อ คือ telenor และ ooredoo เราลองซื้อของ ooredoo มาใช้ ค่า Sim card 1,500 Ks เติมเงินไป

ละ 3,000 ks ใช้เน็ตได้เท่าไรไม่แน่ใจเพราะสื่อสารกันไม่ค่อยเข้าใจ พวกเราเติมเงินมา 6,000 Ks ความเร็วเน็ตในพม่าดีกว่าที่คิดนะคะถือว่าพอใช้ได้ค่ะ”

(3 พฤศจิกายน 2557)

ตัวอย่าง (69)

“ระบบไฟฟ้าที่นี่ถือว่ายังห่างกับไทยมากครับ เพราะฉะนั้นจึงควรเตรียมแบตเตอรี่สำรองไปเยอะๆ เพราะไฟดับเป็นเรื่องธรรมดา เว้นเสียแต่โรงแรมนั้นจะมีเครื่องปั่นไฟไว้บริการเราครับ อย่างอื่นที่พกไปตามมาตรฐานการท่องเที่ยวเลยครับไม่มีอะไรเป็นพิเศษครับ”

(2 สิงหาคม 2557)

ความปลอดภัย

จากการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษา พบว่ากลวิธีสภาวะเกิดก่อน เป็นกลวิธีที่ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงมุมมองเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในขณะที่เดินทางอยู่ในประเทศเมียนมาร์ ผู้วิจัยพบว่านักท่องเที่ยวเลือกที่จะแสดงมุมมองแต่เพียงด้านที่ไม่ดีเพียงอย่างเดียว โดยนักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงความรู้สึกกลัวและไม่ปลอดภัยของตนเองในขณะที่เดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ ซึ่งสภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคยในประเทศเมียนมาร์ ทำให้นักท่องเที่ยวมีความกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยของตนเองว่าอาจถูกชาวเมียนมาร์หลอกพาไปทำร้ายได้ ดังตัวอย่างประจักษ์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง (43)

“ทางไปคราวนี้ผ่านบ้านคนเยอะขึ้น แต่ทางโหดมากขึ้น กระดิ่งกระดอนสุดๆ เกาะเบาะมอเตอร์ไซด์แน่นเลย ชักพิกมีผ่านกองขยะบ่อยเริ่มเพิ่ม เข้าใจว่าเป็นจุดทำลายขยะของเมือง เอ็มมนี้เส้นทางไปสถานที่ท่องเที่ยวจริงหรือ เค้าวจะหลอกพาไปไหนริ้วาวเนี่ย ถ้าหนูหายไปแม่จะมาตามหนู เจอมั้ย ความมั่นใจในทางลบเริ่มออก”

(27 พฤษภาคม 2557)

สุขอนามัย

มุมมองด้านสุขอนามัย พบว่าเป็นมุมมองที่นักท่องเที่ยวเลือกกล่าวถึงมุมมองที่ไม่ดีเพียงอย่างเดียว ซึ่งแสดงผ่านกลวิธีทางภาษารูปแบบต่างๆ ได้แก่ กลวิธีทางศัพท์ กลวิธีสหพท กลวิธีการเปรียบเทียบ และกลวิธีสัญลักษณ์ โดยนักท่องเที่ยวได้ใช้กลวิธีเหล่านี้เพื่อกล่าวถึงความสกปรกของห้องน้ำในประเทศเมียนมาร์ ว่าไม่มีความสะอาดมากพอ ทั้งห้องน้ำในวัดหรือห้องน้ำใน

ร้านอาหาร นอกจากนี้ยังกล่าวถึงสุขอนามัยเกี่ยวกับอาหาร โดยกล่าวว่ารูปแบบการประกอบอาหารและการรับประทานอาหารที่ได้เห็นในประเทศเมียนมาร์เป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ในสายตาของนักท่องเที่ยว นอกจากนี้การกล่าวถึงเรื่องสุขอนามัยในประเทศเมียนมาร์ยังแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีการกล่าวเปรียบเทียบ เพื่อให้เห็นว่าระบบสุขอนามัยของประเทศเมียนมาร์ยังไม่มีคุณภาพที่ดีเหมือนกับระบบสุขอนามัยของประเทศไทย ดังตัวอย่างประจักษ์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง (81)

“ห้องน้ำตามวัดยิ่งแล้วใหญ่ (ยกเว้นขเวดากองที่ห้องน้ำดีมาก) เราต้องถอดรองเท้าเข้าครับ ซึ่งอื้อหือออออออออออออออออออออออออออออออออออออออ ต่างคนต่างพูดไม่ออก ได้แต่มองตาเท่านั้นนนน 55555 ห้องน้ำสนามบินก็ไม่ค่อยดีครับ คหสต.นะครับ”

(23 กรกฎาคม 2557)

กล่าวโดยสรุป จากการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในประจักษ์การท่องเที่ยว เว็บไซต์พันทิป ทำให้เห็นมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อประเทศเมียนมาร์หลากหลายประเด็น ทั้งในมุมมองที่ดีและไม่ดี โดยนักท่องเที่ยวมีมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ในฐานะของสถานที่ท่องเที่ยวว่าเป็นดินแดนที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ มีสถานที่ท่องเที่ยวที่ยังคงสวยงาม เป็นดินแดนแห่งความศรัทธาของพุทธศาสนิกชน และยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ที่มีสิ่งดีๆ ที่เกินไปจากความคาดหวังของนักท่องเที่ยวด้วย นักท่องเที่ยวชาวไทยยังมีมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ในฐานะที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกว่า ประเทศเมียนมาร์ยังคงเป็นสถานที่ที่ยังไม่พร้อมสำหรับนักท่องเที่ยว หรือเป็นสถานที่ที่ไม่สามารถให้บริการนักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ได้ดีพอ เนื่องจากความไม่พร้อมในหลายๆ ด้าน ที่ยังไม่สนับสนุนการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากพอ

ต่อจากนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงการใช้กลวิธีทางภาษาตามความถี่มากน้อย โดยเรียงลำดับจากกลวิธีที่มีการใช้มากที่สุด อันดับ 1 ได้แก่ กลวิธีทางศัพท์ อันดับ 2 ได้แก่ กลวิธีเปรียบเทียบ อันดับ 3 ได้แก่ กลวิธีสภาวะเกิดก่อนและกลวิธีสัญลักษณ์ อันดับ 4 ได้แก่ กลวิธีสหพ กลวิธีการอ้างถึง และกลวิธีขยายความ และอันดับ 5 ได้แก่ กลวิธีกลบเกลื่อน และกลวิธีปฏิเสธ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

กลวิธีทางศัพท์

กลวิธีทางศัพท์ พบว่าถูกนำมาใช้เพื่อเสนอมุมมองของนักท่องเที่ยวทั้งมุมมองที่เกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ ทั้งในด้านที่ดีและด้านไม่ดี โดยพบว่ามีการใช้คำศัพท์เพื่อนำเสนอมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ทั้งสิ้น 10 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นวิถีชีวิตพบว่า นักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงชาวเมียนมาร์ในด้านที่ดีว่าเป็นผู้ที่จิตใจดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจ ส่วนในด้านที่ไม่ดี พบว่ามีกล่าวถึงชาวเมียนมาร์บางกลุ่มว่ามีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่วุ่นวาย ในประเด็นการประกอบอาชีพ นักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงความสุภาพและอัธยาศัยที่ดีของผู้ประกอบอาชีพ ประเด็นศาสนา นักท่องเที่ยวกล่าวว่าชาวเมียนมาร์ต่างมีความศรัทธาและเคร่งครัดต่อพุทธศาสนา ประเด็นการแต่งกาย นักท่องเที่ยวกล่าวว่าชาวเมียนมาร์มีรูปแบบการแต่งกายด้วยชุดพื้นเมืองที่สวยงามแปลกตา ในประเด็นภูมิประเทศพบว่ามีกล่าวถึงความสวยงาม อุดมสมบูรณ์ และความมีเสน่ห์ของสถานที่ต่างๆ ในขณะที่เดียวกันก็มีการกล่าวถึงความแห้งแล้ง และทุรกันดารของสถานที่ต่างๆ ด้วยเช่นกัน ประเด็นอาหารการ พบว่ามีกล่าวถึงรสชาติของอาหารทั้งในด้านที่ดีและไม่ดี เกี่ยวกับความกลมกล่อมของรสชาติ และกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์ ประเด็นที่พักอาศัยพบว่ามีกล่าวถึงความสะอาด และสะดวกสบาย และในขณะเดียวกันก็มีการกล่าวถึงความสกปรก ความเสื่อมโทรม และค่าบริการของที่พักราคาแพง ในประเด็นการเดินทางและการคมนาคม พบว่ามีกล่าวชื่นชมระบบการขนส่งมวลชนที่ตรงต่อเวลา และกล่าวถึงความไม่เป็นระเบียบของการจราจรในบางพื้นที่ ในประเด็นเทคโนโลยี มีการกล่าวถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ตภายในประเทศว่ามีทั้งคุณภาพที่ดีและไม่ดี และในประเด็นสุขอนามัยก็มีการกล่าวถึงห้องน้ำในประเทศเมียนมาร์ว่าไม่สะอาดและมีกลิ่นเหม็น

กลวิธีการเปรียบเทียบ

กลวิธีการเปรียบเทียบถูกนำมาใช้เพื่อแสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างประเทศไทยและเมียนมาร์ ทั้งสิ้น 9 ประเด็น ทั้งในมุมมองเกี่ยวกับบุคคลและมุมมองเกี่ยวกับสถานที่ โดยในประเด็นวิถีชีวิตพบมีการนำเสนอเสนอต่อชาวเมียนมาร์ ว่ามีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย ไม่เร่งรีบ ประเด็นการประกอบอาชีพ มีการกล่าวถึงความกระตือรือร้น ใฝ่หาความรู้ และมีใจรักในการบริการของชาวเมียนมาร์ ประเด็นศาสนามีการกล่าวถึงพุทธศาสนิกชนที่มีความเคารพและศรัทธาต่อพุทธศาสนา ประเด็นการแต่งกายพบมีการกล่าวถึงรูปแบบการแต่งกายของชาวเมียนมาร์ที่เรียบง่ายดูสบายตา ประเด็นอาหารมีการนำเสนอว่าคุณภาพของอาหารบางอย่างในเมียนมาร์มีคุณภาพที่ดี ซึ่งประเด็นในข้างต้นนี้เป็นการเปรียบเทียบประเทศเมียนมาร์กับประเทศไทย โดยนักท่องเที่ยวจะนำเสนอประเทศเมียนมาร์ในมุมมองที่ดีและนำเสนอประเทศไทยในมุมมอง

ที่แตกต่างกันไป ในขณะที่เดียวกันก็พบว่ามีการใช้กลวิธีนี้เพื่อนำเสนอประเทศเมียนมาร์ว่าในทางที่ไม่ดีด้วยเช่นกัน ในประเด็นที่พักอาศัยและอาคารสถานที่ มีการกล่าวหาที่พักมีความน่ากลัว สกปรก และไม่ปลอดภัย ประเด็นการเดินทางและการคมนาคม พบว่านักท่องเที่ยวกล่าวหาว่ารถโดยสารที่ถูกนำมาใช้เพื่อรองรับการบริการมีสภาพค่อนข้างเก่า และมีการขับด้วยความเร็วสูง ในประเด็นเทคโนโลยี นักท่องเที่ยวกล่าวหาว่าระบบไฟฟ้าภายในประเทศยังไม่มีคุณภาพที่ดีพอ และในประเด็นสุขอนามัยพบว่าการกล่าวถึงห้องน้ำที่อยู่ตามสถานที่ต่างๆ ว่ายังไม่สะอาดมากเท่าที่ควร

กลวิธีสภาวะเกิดก่อน

กลวิธีสภาวะเกิดก่อน ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวที่มีต่อประเทศเมียนมาร์ 6 ประเด็น เพื่อกล่าวถึงสิ่งที่ยกท่องเที่ยวไม่ได้คาดคิดหรือไม่คิดว่าตนเองจะได้พบเจอในประเทศเมียนมาร์ โดยในประเด็นวิถีชีวิต นักท่องเที่ยวกล่าวหาว่าชาวเมียนมาร์มีอุปนิสัยและรูปร่างหน้าตาที่ดี ประเด็นเรื่องภูมิประเทศพบว่ายกท่องเที่ยวได้แสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับบรรยากาศของสถานที่ท่องเที่ยวว่ายังไม่มีความเหมาะสมมากพอที่จะต้อนรับนักท่องเที่ยว ประเด็นอาหาร พบว่ามีการกล่าวถึงมีรสชาติของอาหารที่อร่อย ประเด็นที่พักอาศัยและอาคารสถานที่ พบว่าที่พักมีความสะดวกสบาย แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีการนำเสนอเกี่ยวกับสภาพที่ทรุดโทรม และราคาที่แพงเกินคุณภาพ ประเด็นเทคโนโลยี มีการกล่าวถึงคุณภาพของสัญญาณอินเทอร์เน็ตภายในประเทศว่ามีคุณภาพดี ประเด็นความปลอดภัย พบว่ามีการกล่าวหาความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัยในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ และประเด็นความปลอดภัยพบว่ามีกล่าวถึงความรู้สึกหวาดกลัวของนักท่องเที่ยวที่มีต่อชาวเมียนมาร์ และเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งสาเหตุของความหวาดกลัวเกิดขึ้นจากความไม่คุ้นชินต่อรูปแบบของวัฒนธรรม การดำรงชีวิต รวมถึงสภาพแวดล้อมในประเทศเมียนมาร์ที่ต่างไปจากประเทศไทย

กลวิธีสัญลักษณ์

กลวิธีสัญลักษณ์ เป็นกลวิธีที่ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกของนักท่องเที่ยวที่มีต่อประเทศเมียนมาร์ โดยพบว่ามีการใช้กลวิธีดังกล่าวเพื่อแสดงทั้งมุมมองทั้งสิ้น 6 ประเด็น โดยพบว่ามีการใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ ^__^ ^^ และ 55 ซึ่งหมายถึงการยิ้มและหัวเราะ เพื่อแสดงความรู้สึกประทับใจที่มีต่อน้ำใจของชาวเมียนมาร์ที่แสดงให้เห็นในประเด็นวิถีชีวิตและการประกอบอาชีพ ในประเด็นภูมิประเทศ มีการพิมพ์ลักษณะพิเศษด้วยการพิมพ์ซ้ำตัวสะกด เพื่อแสดงอารมณ์ของนักท่องเที่ยวที่มีความรู้สึกชื่นชอบทิวทัศน์ในประเทศเมียนมาร์ และยังพบว่ามีการใช้

เครื่องหมายวรรคตอนเพื่อกล่าวถึงภูมิประเทศที่แห้งแล้ง ในประเด็นอาหารมีการพิมพ์ซ้ำตัวสะกดเพื่อนำเสนอความรู้สึกลึกซึ้งของนักท่องเที่ยวกล่าวถึงรสชาติอาหารที่ไม่อร่อย ในประเด็นเทคโนโลยี มีการใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อความรู้สึกเสียใจและผิดหวังของนักท่องเที่ยวที่ไม่สามารถใช้สัญญาณอินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อกับครอบครัวได้ และในประเด็นสุขอนามัย มีการใช้การพิมพ์ซ้ำตัวสะกดเพื่อกล่าวถึงความสกปรกของห้องน้ำ ซึ่งการใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์เป็นการเน้นให้ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้ถึงความรู้สึกของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดีว่านักท่องเที่ยวมีความรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งที่ตนเองได้พบเจอ นอกจากนี้กลวิธีสัญลักษณ์ยังแสดงให้เห็นถึงการใช้ภาษาที่แสดงความสุภาพของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งนักท่องเที่ยวมักจะใช้สัญลักษณ์ประเภทต่างๆ เมื่อตนเองได้กล่าวแสดงมุมมองในด้านที่ไม่ดีต่อประเทศเมียนมาร์ ซึ่งการใช้รูปภาษาอย่างตรงตัวหรือไม่มีสัญลักษณ์ประกอบอยู่ ก็อาจทำให้การแสดงมุมมองดังกล่าวมีความรุนแรงมากเกินไป

กลวิธีสหพ

กลวิธีสหพเป็นกลวิธีที่ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 5 ประเด็น โดยพบว่าในประเด็นศาสนามีการกล่าวถึงประเทศเมียนมาร์ว่าเป็นดินแดนแห่งความศรัทธา ประชาชนชาวเมียนมาร์ต่างก็เป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี ประเด็นเทคโนโลยีมีการกล่าวถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ตภายในประเทศว่ามีคุณภาพที่ดี ประเด็นการประกอบอาชีพพบว่าชาวเมียนมาร์มีพฤติกรรมที่ขอการเรียกเก็บเงินจากนักท่องเที่ยวในทุกสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเดินทางไป ประเด็นการเดินทางและการคมนาคม พบว่าประเทศเมียนมาร์ยังคงมีรูปแบบการคมนาคมที่ไม่ทันสมัย และในประเด็นสุขอนามัยพบว่านักท่องเที่ยวกล่าวถึง ห้องน้ำในสถานที่ต่างๆ ว่ามีความสกปรก

กลวิธีการอ้างถึง

กลวิธีการอ้างถึงเป็นกลวิธีที่มีการนำมาใช้เพื่อแสดงมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์จำนวน 5 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นวิถีชีวิต ประเด็นการประกอบอาชีพ ประเด็นศาสนา ประเด็นการแต่งกาย และประเด็นเกี่ยวกับภูมิประเทศ ซึ่งในประเด็นวิถีชีวิต นักท่องเที่ยวได้กล่าวว่าชาวเมียนมาร์ต่างก็มีอัธยาศัยและมีการปฏิบัติตนต่อนักท่องเที่ยวในทางที่ดี ทั้งนี้ยังกล่าวว่าประเทศเมียนมาร์เป็นประเทศที่เต็มไปด้วยแรงศรัทธาของพุทธศาสนิกชน จนนักท่องเที่ยวกล่าวว่าประเทศเมียนมาร์เป็นดินแดนแห่งความศรัทธา นอกจากนี้ยังกล่าวถึงผู้ที่ทำอาชีพค้าขายว่าไม่มีพฤติกรรมที่จู้จี้จุกจิกกับนักท่องเที่ยวเพื่อเสนอขายสินค้าของตนเอง และกล่าวแสดงความชื่นชมชาวต่อเมียนมาร์ว่ามีรูปแบบการแต่งกายที่สวยงาม และสวยงามอีกด้วย ในขณะเดียวกันยังพบว่านักท่องเที่ยวกล่าวถึงผู้ประกอบการอาชีพ

ชาวเมียนมาร์บางคนว่ามีพฤติกรรมที่ชอบบริดไถเงินจากนักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่นักท่องเที่ยวรู้สึกไม่ชื่นชอบมากนัก

กลวิธีการขยายความ

กลวิธีการขยายความเป็นกลวิธีที่ถูกนำมาใช้เพื่อเน้นย้ำมุมมองของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่างๆ ในประเทศเมียนมาร์ตามที่นักท่องเที่ยวได้พบเจอ โดยพบว่ามีการใช้กลวิธีการขยายความเพื่อกล่าวถึงประเด็นต่างๆ ทั้งสิ้น 5 ประเด็น โดยในประเด็นวิถีชีวิตพบว่า มีการกล่าวถึงลักษณะภายนอกและอุปนิสัยของชาวเมียนมาร์ว่ามีอุปนิสัยที่ดี ในประเด็นศาสนาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีมุมมองที่ดีเกี่ยวกับความเคร่งครัดในเรื่องของศาสนาของชาวเมียนมาร์ โดยกล่าวถึงความเชื่อในเรื่องของบาปบุญคุณโทษที่ชาวเมียนมาร์ต่างก็ให้ความสำคัญ กลวิธีการขยายความ ยังถูกมาใช้เพื่อกล่าวถึงรูปแบบการแต่งกายที่สุภาพและสำรวมของชาวเมียนมาร์ รวมถึงถึงรูปแบบของรถขนส่งสาธารณะที่นักท่องเที่ยวได้แสดงให้เห็นว่ายังอยู่ในสภาพที่ทรุดโทรม

กลวิธีการกลั่น

เป็นกลวิธีที่ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวในประเด็นต่างๆ ทั้งสิ้น 3 ประเด็น โดยพบว่ามีมีการกล่าวถึงชาวเมียนมาร์ในประเด็นวิถีชีวิตว่ามีอุปนิสัยที่ดี มีการดำเนินชีวิตแบบสังคมดั้งเดิมที่เรียบง่าย ในขณะที่เดียวกันก็ได้แสดงมุมมองต่อชาวเมียนมาร์บางกลุ่มว่าไม่มีอัธยาศัยที่ดี ประเด็นอาหาร พบว่ามีมีการกล่าวถึงรสชาติอาหารทั้งที่มีรสชาติอร่อยและไม่อร่อย และในประเด็นการเดินทางและการคมนาคม พบว่ามีมีการกล่าวถึงรูปแบบการจราจรที่ไม่มีความเป็นระเบียบ

กลวิธีการปฏิเสธ

กลวิธีการปฏิเสธเป็นกลวิธีที่นักท่องเที่ยวนำมาใช้เพื่อกล่าวแสดงข้อโต้แย้งเกี่ยวกับความคิดหรือประสบการณ์ที่เคยรับรู้มาก่อนในเบื้องต้น โดยนักท่องเที่ยวได้กล่าวแสดงมุมมองของตนเองต่อประเทศเมียนมาร์ผ่านถ้อยคำแสดงการโต้แย้งที่จะชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่เกี่ยวกับประเทศเมียนมาร์ ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับความเคร่งครัดในศาสนาของชาวเมียนมาร์ รูปแบบของการประกอบอาชีพที่ผู้ค้าขายไม่แสดงพฤติกรรมยัดเยียดสินค้าให้นักท่องเที่ยวต้องลำบากใจ รวมถึงการมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย ใกล้ชิดศาสนา โดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวการค้าค้าย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ามุมมองที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมีต่อประเทศเมียนมาร์ มีด้วยกัน 2 มุมมองใหญ่ คือมุมมองเกี่ยวกับบุคคล และมุมมองเกี่ยวกับสถานที่ โดยกลวิธีทางภาษาดังที่นำเสนอในข้างต้น ล้วนแสดงให้เห็นมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แสดงต่อประเทศเมียนมาร์ในประเด็นต่างๆ โดยประเด็นที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมีมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ดังปรากฏในบล็อกการท่องเที่ยวทั้ง 92 กระฐู ประกอบด้วยประเด็นดังต่อไปนี้ ในมุมมองเกี่ยวกับบุคคล พบว่ามีประเด็นวิถีชีวิต การประกอบอาชีพ ศาสนา และการแต่งกาย ส่วนมุมมองเกี่ยวกับสถานที่ ประกอบด้วยประเด็นดังต่อไปนี้ ได้แก่ ภูมิประเทศ อาหาร ที่พักอาศัยและอาคารสถานที่ การเดินทางและการคมนาคม เทคโนโลยี ความปลอดภัย และสุขอนามัย

กลวิธีทางภาษาทั้ง 9 กลวิธีที่ปรากฏอยู่ในบล็อกการท่องเที่ยวทั้ง 92 กระฐูที่ถูกเขียนขึ้นโดยนักท่องเที่ยวชาวไทยล้วนเป็นการใช้ภาษาในการบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ตามมุมมองหรือทัศนคติของนักท่องเที่ยวตามที่ตนเองได้พบเจอมาโดยตรง ซึ่งพบว่ามีทั้งประสบการณ์ในด้านที่ดีและประสบการณ์ที่ไม่เป็นที่ประทับใจ ที่ทำให้เกิดเป็นการนำเสนอภาพรวมต่อประเทศเมียนมาร์ในประเด็นต่างๆ

อย่างไรก็ดี จากการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาและมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปยังประเทศเมียนมาร์ที่ปรากฏในเว็บไซต์พันทิป ในการศึกษาครั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวมีมุมมองที่ดีในหลายด้านเกี่ยวกับประเทศเมียนมาร์ ไม่ว่าจะเป็นความเรียบง่ายของวิถีชีวิต ความศรัทธาอันแรงกล้าของพุทธศาสนิกชน ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว การแต่งกายที่เรียบง่าย สวยงาม หรือการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่กำลังเริ่มต้นซึ่งอาจจะยังไม่เป็นที่พึงพอใจต่อนักท่องเที่ยวมากนัก อย่างไรก็ตาม ยังพบมุมมองในด้านที่ไม่ดีเกี่ยวกับความวุ่นวายของการดำเนินชีวิต การเอาเปรียบของผู้ประกอบอาชีพ ความแออัดและทรมานในสถานที่ต่างๆ อาหาร เทคโนโลยีที่ยังไม่มีคุณภาพ ความไม่ปลอดภัย และความสกปรก นอกจากนี้ ประเด็นต่างๆ ที่ปรากฏในบริบทการท่องเที่ยวจากเว็บไซต์พันทิป ยังแสดงให้เห็นมุมมองบางอย่างของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ยังคงมองว่าประเทศเมียนมาร์ด้อยกว่าประเทศไทยในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับที่พักอาศัย รูปแบบการคมนาคม ระบบไฟฟ้าและสัญญาณอินเทอร์เน็ต รวมถึงประเด็นเกี่ยวกับสุขอนามัย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าความคิดที่ว่าประเทศเมียนมาร์ด้อยกว่าประเทศไทยที่มีมาตั้งแต่อดีต ก็ยังคงมีร่องรอยปรากฏอยู่ในบริบทการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยอยู่

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง “มุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อประเทศเมียนมาร์จากบล็อกการท่องเที่ยว” มีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์หลักวิธีทางภาษาที่แสดงมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ในปริศนาการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกระทู้การท่องเที่ยว เว็บไซต์พันทิป ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 92 กระทู้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หลักวิธีทางภาษา โดยใช้กรอบแนวคิดของ ฟาน ไดก์ (van Dijk, 2000, 2006, 2009) ที่กล่าวถึงการนำเสนอตนเองในด้านบวกและการนำเสนอผู้อื่นในด้านลบ ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผลการศึกษสามารถสรุปได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1. สรุปผลการวิจัย

5.1.1. ประเด็นที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมีมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้กลวิธีโครงสร้างทางความหมายมหัพภาค (Semantics macro structure) ตามแนวคิดของ ฟาน ไดก์ (van Dijk, 2009) ผู้วิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ในประเด็นต่างๆ รวมทั้งสิ้น 11 ประเด็น โดยแบ่งเป็น 2 มุมมองใหญ่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มุมมองเกี่ยวกับบุคคล

1. วิธีชีวิต

นักท่องเที่ยวได้แสดงมุมมองในด้านที่ดีต่อวิถีชีวิตของชาวเมียนมาร์ว่ามีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย ไม่เร่งรีบ ผู้คนต่างมีอุปนิสัยที่ดีและมีน้ำใจ ส่วนมุมมองด้านที่ไม่ดีพบว่านักท่องเที่ยวกล่าวถึงชาวเมียนมาร์ที่อยู่ในเมืองใหญ่กว่ามีการดำเนินชีวิตที่วุ่นวาย

2. การประกอบอาชีพ

ในประเด็นการประกอบอาชีพ พบว่านักท่องเที่ยวได้แสดงมุมมองในด้านที่ดีต่อชาวเมียนมาร์ว่ามีความตั้งใจในการทำงาน อดทน และมีใจรักบริการ นอกจากนี้ยังได้นำเสนอ

มุมมองที่ไม่ดีต่อการประกอบอาชีพของชาวเมียนมาร์ว่ามักคิดราคาค่าบริการต่อนักท่องเที่ยวในราคา
ที่เกินจริง และยังกล่าวถึงการไร้เดียงสาของชาวเมียนมาร์บางกลุ่มด้วย

3. ศาสนา

ในประเด็นเกี่ยวกับศาสนาพบว่านักท่องเที่ยวได้แสดงมุมมองเกี่ยวกับพุทธศาสนิกชน
ชาวเมียนมาร์ว่าเป็นผู้ที่เคร่งครัดและเคารพต่อสถาบันศาสนา โดยมักให้ความช่วยเหลือและทำนุ
บำรุงศาสนสถานอยู่เสมอ

4. การแต่งกาย

นักท่องเที่ยวได้กล่าวว่าชาวเมียนมาร์มีความนิยมแต่งกายด้วยชุดพื้นเมืองของตนเอง ซึ่งเป็น
รูปแบบการแต่งกายที่นักท่องเที่ยวมองว่ามีความสุภาพเรียบร้อย และสวยงาม

มุมมองเกี่ยวกับสถานที่

5. ภูมิประเทศ

พบว่านักท่องเที่ยวกล่าวแสดงมุมมองในด้านที่ดีเกี่ยวกับภูมิประเทศในประเทศเมียนมาร์
ว่ามีความสวยงาม มีเสน่ห์ และอุดมสมบูรณ์ ในขณะที่เดียวกันก็ได้กล่าวแสดงมุมมองที่ไม่ดีว่าประเทศ
เมียนมาร์เป็นประเทศที่ร้อน แห้งแล้ง และทุรกันดาร

6. อาหาร

นักท่องเที่ยวได้กล่าวแสดงมุมมองด้านที่ดีต่ออาหารในประเทศเมียนมาร์ว่ารสชาติ
ที่กลมกล่อม เข้มข้น และมีคุณภาพดี และได้นำเสนอมุมมองด้านที่ไม่ดีต่ออาหารในประเทศ
เมียนมาร์ว่ามีรสชาติไม่กลมกล่อม และมีกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์

7. ที่พักอาศัยและอาคารสถานที่

ในประเด็นนี้พบว่านักท่องเที่ยวได้กล่าวแสดงมุมมองในด้านที่ดีเกี่ยวกับที่พักอาศัยว่ามีความ
สวยงาม หูหรรษา สะดวกสบาย ในขณะที่เดียวกันก็แสดงมุมมองที่ไม่ดี โดยการกล่าวถึงความทรุดโทรม
ไม่ทันสมัย และสกปรกของอาคารสนามบินและสถานที่พัก

8. การเดินทางและการคมนาคม

นักท่องเที่ยวได้แสดงมุมมองด้านที่ดีต่อรูปแบบการเดินทางและการคมนาคมในประเทศเมียนมาร์ว่ามีความสะดวกสบาย และตรงต่อเวลา ส่วนมุมมองที่ไม่ดี นักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงรูปแบบการคมนาคมในประเทศเมียนมาร์ว่ามีความวุ่นวาย และไม่เป็นระเบียบ

9. เทคโนโลยี

ในประเด็นเกี่ยวกับเทคโนโลยี พบว่านักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงมุมมองในด้านที่ดีต่อสัญญาณอินเทอร์เน็ตในประเทศเมียนมาร์ว่ามีคุณภาพดี และในบางสถานที่ที่มีการให้บริการโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ในขณะที่เดียวกันก็ได้แสดงมุมมองที่ไม่ดีเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าและสัญญาณอินเทอร์เน็ตว่ายังไม่มีคุณภาพมากพอ

1. ความปลอดภัย

ในประเด็นความปลอดภัยพบว่านักท่องเที่ยวมีมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์เกี่ยวกับความหวาดกลัวจากการถูกชาวเมียนมาร์หลอกลวง

2. สุขอนามัย

ในประเด็นสุขอนามัยพบว่านักท่องเที่ยวกล่าวถึงห้องน้ำในและร้านอาหารประเทศเมียนมาร์ว่ามีความสกปรก และมีวิธีการประกอบอาหารที่ไม่ถูกสุขอนามัย

5.1.2. กลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในปริจเจตการท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีการใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อแสดงมุมมองของตนเองต่อประเทศเมียนมาร์ทั้งสิ้น 9 กลวิธี ได้แก่

1. กลวิธีทางศัพท์ (Lexicon)
2. กลวิธีเปรียบเทียบ (Comparison)
3. กลวิธีกลบเกลื่อน (Hedging)
4. กลวิธีสภาวะเกิดก่อน (Presupposition)
5. กลวิธีสหบท (Intertextuality)
6. กลวิธีอ้างอิง (Referencing)
7. กลวิธีสัญรูปแสดงอารมณ์ (Emotional expression)

8. กลวิธีการขยายความ (Modification)

9. กลวิธีการปฏิเสธ (Negation)

จากกลวิธีทั้ง 9 กลวิธีข้างต้น กลวิธีที่ถูกนำมาใช้เพื่อนำเสนอประเทศเมียนมาร์เป็นจำนวนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ กลวิธีทางศัพท์ กลวิธีที่ถูกนำมาใช้เป็นอันดับ 2 ได้แก่ กลวิธีเปรียบเทียบ อันดับที่ 3 ได้แก่ กลวิธีสภาวะเกิดก่อนและกลวิธีสัญลักษณ์ อันดับที่ 4 ได้แก่ กลวิธีสหพท กลวิธีการอ้างถึง และกลวิธีขยายความ ส่วนกลวิธีที่ถูกนำมาใช้เป็นอันดับที่ 5 ได้แก่ กลวิธีกลบเกลื่อน และกลวิธีปฏิเสธ

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษากลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในปริจเฉทการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในห้อง Blue planet เว็บไซต์พันทิป ผู้วิจัยพบว่ากลวิธีทางภาษาต่างๆ ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวในประเด็นต่างๆ เป็นจำนวนมากน้อยแตกต่างกัน โดยกลวิธีทางศัพท์ เป็นกลวิธีที่มีการใช้มากที่สุดในปริจเฉทการท่องเที่ยว อาจเนื่องจากเป็นรูปภาษาที่สื่อความหมายได้ชัดเจนว่ามีความหมายในด้านที่ดีและด้านที่ไม่ดี กลวิธีเปรียบเทียบเป็นกลวิธีที่มีการนำมาใช้เป็นจำนวนรองลงมาจากกลวิธีทางศัพท์ เนื่องจากพื้นฐานของคนไทยมีพฤติกรรมชอบเปรียบเทียบ โดยพบว่านักท่องเที่ยวจะเปรียบเทียบเหตุการณ์ต่างๆ ที่ตนเองได้พบระหว่างเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเมียนมาร์กับประเทศไทย โดยพบว่ามีการแสดงมุมมองในด้านที่ดีต่อประเทศเมียนมาร์และแสดงมุมมองในด้านที่ไม่ดีต่อประเทศไทย เช่นชาวเมียนมาร์มีแรงศรัทธาต่อศาสนาพุทธเป็นอย่างดี แต่ชาวไทยกลับเริ่มห่างไกลจากสถาบันศาสนากันมากขึ้น หรือในเรื่องการแต่งกาย ก็มีการเปรียบเทียบว่าชาวเมียนมาร์นิยมแต่งกายด้วยชุดพื้นเมือง ซึ่งเป็นสิ่งที่หาพบได้ยากในประเทศไทย และในทางกลับกันคือการแสดงมุมมองด้านที่ดีต่อประเทศไทยและแสดงมุมมองในด้านที่ไม่ดีต่อประเทศเมียนมาร์ เช่น ประเทศเมียนมาร์มีระบบไฟฟ้าที่ยังไม่มีคุณภาพเท่ากับประเทศไทย ซึ่งเป็นสิ่งที่นำเสนอให้เห็นว่าทั้งสองประเทศมีข้อดีและข้อเสียที่ไม่เหมือนกัน กลวิธีที่ถูกนำมาใช้เป็นอันดับที่ 3 คือ กลวิธีสภาวะเกิดก่อนและกลวิธีสัญลักษณ์ โดยพบว่ากลวิธีสภาวะเกิดก่อน มีการใช้เพื่อนำเสนอประเทศเมียนมาร์ในหลายประเด็น โดยผู้วิจัยพบว่ารูปภาษาที่ปรากฏในปริจเฉทการท่องเที่ยว จะแสดงให้เห็นความคิดที่มีอยู่ก่อนของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเมียนมาร์ในเรื่องต่างๆ ในด้านที่ไม่ดีแทบทั้งสิ้น เช่น ประเด็นที่พักอาศัย พบว่าเป็นประเด็นที่แสดงให้เห็นความคิดที่มีอยู่ก่อนของ

นักท่องเที่ยวในทางที่ไม่ดีอย่างชัดเจน จนเมื่อนักท่องเที่ยวได้เดินทางไปแล้ว จึงพบว่าสิ่งที่ตนเองได้เห็น กับสิ่งที่เคยคิดไว้มีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านที่ดีขึ้นและแย่ลง ซึ่งกลวิธีดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยบางกลุ่มยังคงมีการตัดสินประเทศเมียนมาร์ว่ามีความด้อยและล้าหลังกว่า ประเทศไทย กลวิธีสัญรูปแสดงอารมณ์และกลวิธีสหบท โดยกลวิธีสัญรูปแสดงอารมณ์มีการนำมาใช้ ส่วนกลวิธีสัญรูปแสดงอารมณ์ ถูกนำมาใช้เนื่องจากข้อมูลที่ปรากฏในเว็บไซต์พันทิปเป็นการใช้ภาษา ทางอินเทอร์เน็ตรูปแบบหนึ่ง ซึ่งผู้อ่านไม่สามารถเห็นหน้า หรือรับรู้อารมณ์ที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวได้ ดังนั้นนักท่องเที่ยวจึงต้องใช้สัญรูปแสดงอารมณ์ หรือใช้การพิมพ์ลักษณะพิเศษ เพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกทั้งในด้านที่ดีและไม่ดีของตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้มากขึ้นว่านักท่องเที่ยว มีมุมมองอย่างไรต่อประเทศเมียนมาร์

กลวิธีที่ถูกนำมาใช้เป็นอันดับที่ 4 คือ กลวิธีสหบท กลวิธีการอ้างถึง และกลวิธีการขยายความ โดยกลวิธีสหบทเป็นกลวิธีที่นักท่องเที่ยวได้มีการอ้างถึงตัวบท หรือเหตุการณ์บางอย่างที่เกิดขึ้นแล้ว มาใช้ในการอ้างอิงเพื่อนำเสนอมุมมองของตนเองต่อประเทศเมียนมาร์ ทั้งในมุมมองที่ดีและไม่ดี ซึ่งกลวิธีดังกล่าวจะทำให้เห็นทั้งความสอดคล้องและความขัดแย้งกันระหว่างบริบทการท่องเที่ยวกับ สิ่งที่นักท่องเที่ยวนำมาใช้อ้างถึง เพื่อทำให้การแสดงมุมมองในบริบทมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยประเด็นที่เด่นชัดมากที่สุดคือประเด็นศาสนา ซึ่งพบว่าได้กล่าวถึงประเทศเมียนมาร์ว่าเป็นดินแดน แห่งความศรัทธาเหมือนกับคำเล่าลือที่ตนเองเคยได้รับฟังมาก่อนหน้านี้ ส่วนกลวิธีการอ้างถึง พบว่า นักท่องเที่ยวเลือกใช้อ้างถึงชาวเมียนมาร์เพื่อแบ่งแยกให้ชาวเมียนมาร์เป็นคนนอกกลุ่มออกจาก ชาวไทยอย่างชัดเจน โดยมักเรียกชาวเมียนมาร์ที่เป็นปัจเจกบุคคลด้วยคำเรียกที่แสดงความเป็น ชนชาติ หรือคำเรียกที่แสดงความเป็นกลุ่มของบุคคล รวมถึงการใช้นามวลีเพื่อเรียกแทนประเทศ มากกว่าจะใช้คำเรียกที่ชี้เฉพาะถึงตัวบุคคล ซึ่งกลวิธีดังกล่าวทำให้เห็นถึงมุมมองของนักท่องเที่ยวที่มี ประชาชนชาวเมียนมาร์ในแบบเหมารวมได้อย่างชัดเจน ดังเช่น ในประเด็นศาสนา พบว่านักท่องเที่ยว ได้ใช้นามวลีเพื่ออ้างถึงประเทศเมียนมาร์ว่าเป็นดินแดนแห่งความศรัทธาหรือเป็นดินแดนแห่ง พุทธศาสนา กลวิธีการขยายความ เป็นกลวิธีที่นักท่องเที่ยวเลือกรูปภาษาประเภทต่างๆ ในการขยาย ความต่อสิ่งที่ตนเองกำลังกล่าวถึงประเทศเมียนมาร์ ทั้งในด้านที่ดีและไม่ดี เพื่อให้ผู้อ่านมีความ เข้าใจต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวกำลังกล่าวถึงให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยมักใช้กลวิธีการ ขยายความเพื่อกล่าวถึงชาวเมียนมาร์ ทั้งในด้านการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพ การนับถือศาสนา หรือแม้แต่วิธีการแต่งกาย ที่ล้วนเป็นมุมมองที่นักท่องเที่ยวรู้สึกชื่นชมและประทับใจ

กลวิธีที่ถูกนำมาใช้เป็นอันดับที่ 5 คือกลวิธีกลบเกลื่อน และกลวิธีการปฏิเสธ โดยในส่วนของกลวิธีกลบเกลื่อนพบว่า นักท่องเที่ยวใช้รูปภาพเพื่อนำเสนอมุมมองของตนเองต่อประเทศเมียนมาร์ให้มีความคลุมเครือและไม่ชัดเจน เนื่องจากนักท่องเที่ยวไม่ได้ต้องการแสดงมุมมองในด้านใดด้านหนึ่งของตนเองต่อเรื่องต่างๆ หรือผู้คนในประเทศเมียนมาร์ให้มีความชัดเจนมากจนเกินไป เช่น ประเด็นเกี่ยวกับอาหารเป็นประเด็นที่พบว่ามี การแสดงการกลบเกลื่อนบ่อยครั้ง และกลวิธีการปฏิเสธ พบว่าเป็นกลวิธีที่ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวต้องการกล่าวแสดงข้อคิดเห็นที่ขัดแย้งหรือไม่ตรงตามข้อมูลและความคิดที่ตนเองเคยได้รับรู้มาก่อนหน้านี้เกี่ยวกับประเทศเมียนมาร์ ทั้งในเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้คน การประกอบอาชีพ และการนับถือศาสนา

นอกจากนี้ ยังพบว่าการใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อแสดงมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อประเทศเมียนมาร์ ยังแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวชาวไทยบางคนยังมีอคติต่อชาวเมียนมาร์ในลักษณะที่เป็นอคติ ซึ่งแสดงให้เห็นผ่านอุดมการณ์การแบ่งพวกของคนในกลุ่ม (US) และคนนอกกลุ่ม (THEM) นักท่องเที่ยวชาวไทยยังมีการวิพากษ์ประเทศเมียนมาร์ในทางที่ไม่ดี โดยมองว่าประเทศเมียนมาร์ยังไม่มี ความเจริญ ประเทศยังไม่มีการพัฒนา สภาพบ้านเมืองรวมถึงสถานที่ต่างๆ มีความสกปรก ทั้งยังไม่มีความปลอดภัย และไม่มีอารยะ ซึ่งการวิพากษ์ประเทศเมียนมาร์ในทางที่ไม่ดีนั้น จะสังเกตได้ว่านักท่องเที่ยวจะใช้วิธีการกลบเกลื่อนเพื่อช่วยลดความรุนแรงของการวิพากษ์ให้เบาลง และใช้การซ้ำตัวอักษรในกลวิธีสัญลักษณ์แสดงอารมณ์เพื่อการผ่อนคลายความรู้สึกที่เข้มข้นของนักท่องเที่ยวให้ดูจางลง ทั้งยังทำให้การวิพากษ์นั้นมีความซับซ้อนมากขึ้น และยังพบว่ามี การใช้คำเรียกญาติร่วมกับคำที่ใช้อ้างถึงชาวเมียนมาร์ ได้แก่ คำว่า “พี่หม่อง” เพื่อให้นัยยะของการวิพากษ์ชาวเมียนมาร์มีความรุนแรงน้อยลง และยังทำให้ระยะห่างที่ชาวไทยแบ่งแยกชาวเมียนมาร์ให้เป็นคนนอกกลุ่มมีความใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น หรือกลวิธีการเปรียบเทียบก็มักถูกนำมาใช้เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นว่าประเทศไทยมีความเหนือกว่าประเทศเมียนมาร์ในหลายด้าน เช่น ที่พักอาศัย ระบบการคมนาคม หรือเทคโนโลยี นอกจากนี้กลวิธีสภาวะเกิดก่อน และกลวิธีสหพ ก็ยังเป็นกลวิธีที่แสดงให้เห็นถึงความคิดของนักท่องเที่ยว หรือการอ้างถึงประสบการณ์บางอย่างที่มีอยู่ก่อน ซึ่งเป็นการอ้างถึงประเทศเมียนมาร์ในทางที่ไม่ดี ทำให้เห็นวิธีการคิดที่นักท่องเที่ยวยังคงมองประเทศเมียนมาร์ว่าด้อยกว่าประเทศไทยในหลายเรื่อง โดยการกล่าวแสดงอคติต่อประเทศเมียนมาร์ในประเด็นต่างๆ มีสาเหตุมาจากการที่นักท่องเที่ยวต่างก็มีอุดมการณ์ท่องเที่ยวครอบงำอยู่ โดยมีความคิดว่าหากตนเองต้องเดินทางไปในสถานที่ท่องเที่ยวใดๆ ก็ตาม สถานที่เหล่านั้นก็ต้องมีความสวยงาม มีความสะดวกสบาย

และมีความทันสมัยพร้อมให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งแนวคิดดังกล่าวเป็นแนวคิดที่อาศัยอุดมการณ์ทุนนิยมและอุดมการณ์บริโภคนิยมเป็นบรรทัดฐานในการแสดงมุมมองของตนเอง

ในการวิพากษ์ประเทศเมียนมาร์ในทางที่ดีหรือในมุมมองด้านบวก ก็มักจะพบว่านักท่องเที่ยวได้กล่าวย้อนกลับมาวิพากษ์สังคมของตนเองหรือสังคมไทยอยู่เสมอเช่นกัน ซึ่งเป็นการวิพากษ์ที่แสดงให้เห็นผ่านกลวิธีการเปรียบเทียบ โดยมุมมองในทางที่ดีของนักท่องเที่ยวมักจะมีการแสดงอุดมการณ์เกี่ยวกับความเป็นธรรมชาติ และความเชื่อทางศาสนาเป็นพื้นฐานความคิด ซึ่งอุดมการณ์เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับทุนนิยมที่มีอยู่ในสังคมไทย ดังนั้นการนำเสนอภาพของเมียนมาร์ในลักษณะนี้จึงมีการนำมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อวิพากษ์สังคมไทย ที่ผู้คนเริ่มห่างไกลจากธรรมชาติ และพุทธศาสนา โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แสดงการวิพากษ์ประเทศเมียนมาร์ต่างก็เป็นกลุ่มคนที่มีความโหยหาอดีตและการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย รวมทั้งยังโหยหาความเป็นธรรมชาติอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือ การวิเคราะห์มุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อประเทศเมียนมาร์ผ่านถ้อยคำต่างๆ นอกจากทำให้เห็นภาพของประเทศเมียนมาร์ในแง่มุมมองของการเป็นปลายทางของสถานที่ท่องเที่ยวแล้ว ก็ยังทำให้เข้าใจมุมมองของคนไทยที่มีต่อเมียนมาร์ นั่นคือยังนักท่องเที่ยววิพากษ์ประเทศเมียนมาร์มากเท่าใด ก็เท่ากับว่านักท่องเที่ยวกำลังวิพากษ์สังคมไทยไปด้วย อุดมการณ์การแบ่งพวกคนในกลุ่ม (US) และคนนอกกลุ่ม (THEM) ยังปรากฏให้เห็นในบริจเฉทการท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวไทยยังคงมองว่าตนเองเป็นชนชาติที่เหนือกว่าประเทศเมียนมาร์ จึงทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปประเทศเมียนมาร์ดูเหมือนว่าเป็นการเดินทางไปในสถานที่ที่ห่างไกลจากความเจริญ และนักท่องเที่ยวชาวไทยคือกลุ่มชนที่มาจากพื้นที่ที่เจริญกว่า มีการพัฒนาที่มากกว่า และมีอารยธรรมมากกว่า

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำเสนอประเทศเมียนมาร์จากสื่อและแหล่งข้อมูลอื่นๆ และพบว่าการนำเสนอของสื่อและแหล่งข้อมูลนั้นๆ มีการกล่าวถึงประเทศเมียนมาร์ในหลายประเด็น ทั้งในด้านที่ดีและด้านที่ไม่ดี ซึ่งมีทั้งมุมมองที่สอดคล้องและแตกต่างไปจากข้อมูลที่ในบริจเฉทการท่องเที่ยวจากห้อง Blue planet เว็บไซต์พันทิป ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1 มุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ในด้านที่ดีที่สอดคล้องกัน

จากการศึกษาแหล่งข้อมูลอื่นๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และบทความต่างๆ พบว่ามีการนำเสนอข้อมูลต่อประเทศเมียนมาร์ในรูปแบบที่สอดคล้องกับการนำเสนอภาพประเทศเมียนมาร์ของนักท่องเที่ยวชาว

ไทย ในเว็บไซต์พันทิป โดยพบว่ามุมมองในประเด็นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของชาวเมียนมาร์ที่พบในงานวิจัยนี้ สอดคล้องกับ บัณฑิต นิจถาวร (2559. ออนไลน์) ที่ได้กล่าวถึงความใฝ่รู้ กระตือรือร้น อยากเข้าใจ เพื่อการพัฒนาตนเอง ของนักธุรกิจชาวเมียนมาร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความพร้อม และศักยภาพของชาวเมียนมาร์ในปัจจุบัน ดังตัวอย่าง

... เศรษฐกิจพม่าได้โตเร็วมากหลังการปฏิรูป ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของคนอย่างน้อยในกรุงย่างกุ้งดีขึ้นด้วย และที่น่าประทับใจคือ ท่าทีของภาคเอกชนพม่า ที่มองการเปลี่ยนแปลงนี้ว่าเป็นโอกาสที่ประเทศพม่าต้องรักษาไว้ไม่ให้ย้อนกลับไปแบบอดีตอีก และต้องการใช้ประโยชน์จากโอกาสนี้ให้มากที่สุด เพื่อไม่ให้เสียโอกาส นำไปสู่การเติบโตของประเทศที่ต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ แต่ที่ผมประทับใจมากก็คือ ความใฝ่รู้ของคนหนุ่มสาวชาวพม่าที่อยากเรียนรู้ อยากจะเข้าใจสิ่งต่างๆ เพื่อสร้างความรู้ให้กับตนเอง ซึ่งผมได้ประสบด้วยตนเอง หลายครั้ง เช่น เดือนที่แล้วที่ได้รับเชิญจาก สำนักงาน กสท. พม่า และสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมพม่าไปบรรยายพิเศษในหัวข้อความสำคัญของธรรมาภิบาล ซึ่งเปิดกว้างให้สาธารณชนเข้าฟัง ที่ประทับใจก็คือ คำถามที่ได้จากนักธุรกิจหนุ่มสาวพม่าในช่วงถามตอบ สะท้อนชัดถึงความรู้ที่มี ความกระตือรือร้นที่อยากรู้ อยากเข้าใจ อยากถาม อยากถกเถียง ทำให้เห็นถึงศักยภาพของประชากรหนุ่มสาวที่พม่ามีอยู่ขณะนี้...¹

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่ามุมมองของนักท่องเที่ยวที่มีต่อวิถีชีวิตและศาสนาของชาวเมียนมาร์ ซึ่งเป็นมุมมองในด้านที่ดี โดยมีความสอดคล้องกับการนำเสนอภาพของประเทศเมียนมาร์ โดย ธงชัย วชิรโรจน์ไพศาล (2557. ออนไลน์) ที่นำเสนอประเทศเมียนมาร์ผ่านบทความที่กล่าวว่าการไปเมียนมาร์จะได้พบกับสิ่งที่ตรงข้ามกับที่คิด โดยมีการกล่าวถึงชาวเมียนมาร์ว่ามีความสุขภาพ เป็นมิตร และมีความศรัทธาต่อพุทธศาสนา ดังตัวอย่าง

ผมมาพม่าครั้งนี้เป็นครั้งแรก (ไม่นับการเข้าไปซื้อของที่ตลาดทำซีเหล็ก ที่อยู่ตรงข้ามแม่สายที่เชียงราย) ผมไม่ได้มากับบริษัทนำเที่ยวจึงได้มีโอกาสเดินในเมืองมณฑลเย่ หยั่นโกง(ย่างกุ้ง) พะโค(หงสาวดี) ห้างร้านอาหารกินข้างถนน เรียกรถแท็กซี่ คุยกับคนขายของ ฯลฯ ได้

¹ บัณฑิต นิจถาวร. 2559. มองพม่า มองไทย มองอนาคต. (ออนไลน์)

พบว่า คนพม่าสุภาพและเป็นมิตรมาก ที่เจดีย์ชเวดากองและวัดต่างๆ ผมพบว่าคนพม่าที่มาวัด ไม่ได้มากราบพระแล้วจบ แต่อยู่นั่งสวดมนต์ ภาวนา นั่งนับลูกประคำกันอยู่นานมาก แสดงให้เห็นความเป็นพุทธที่อยู่ภายในจิตใจของชาวพม่า²

ในงานวิจัยนี้ ได้กล่าวถึงมุมมองที่ดีของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อประเทศเมียนมาร์หลายประเด็น โดยการกล่าวถึงประเทศเมียนมาร์ว่าเป็นประเทศที่มีทัศนียภาพธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ประชาชนมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย มีความสอดคล้องกับการกล่าวถึงประเทศเมียนมาร์ของ ภราดร ศักดา (2557. ออนไลน์) ที่กล่าวถึงความมีเสน่ห์ของธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยว โบราณสถาน และวิถีชีวิตของผู้คน ดังตัวอย่างข้อความ

... พม่า เคยปิดประเทศมานานหลายทศวรรษ แต่ ณ เวลานี้ ประตูเมืองพร้อมเปิดต้อนรับแขกทุกคนที่เข้ามาเยี่ยมเยือนหลายประเทศจับจ้องพม่าเสมือนชุมสมบัติแห่งใหม่ในการลงทุน ไม่เพียงเท่านั้น ทั้งธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยว โบราณสถาน วัฒนธรรม และวิถีชีวิต ผู้คนที่มิเอกลักษณะโดดเด่น ก็เป็นเสน่ห์ที่เข้ามายั่วใจให้หลายคนอยากมาทัศนศึกษาประเทศแห่งนี้สักครั้ง พม่าในวันเก่าก่อนขรมขลังด้วยเรื่องราวน่าค้นหา เมียนมาร์ในวันนี้ ก็สดใสรุ่งโรจน์ และมีอัตลักษณ์น่าหลงใหลไม่แพ้กัน ...³

กล่าวได้ว่า ความสอดคล้องระหว่างมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยในบริจเหตุการณ์ท่องเที่ยวในช่อง Blue planet เว็บไซต์พันทิป และมุมมองที่ดีที่มีต่อประเทศเมียนมาร์ ดังมีการนำเสนอในแหล่งข้อมูลอื่นๆ ในประเด็นเกี่ยวกับวิถีชีวิต ศาสนา ภูมิประเทศ เป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่าชาวไทยมีมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ว่าเป็นประเทศที่มีภูมิประเทศที่สวยงาม อุดมสมบูรณ์ ประชาชนมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย มีเสน่ห์ และมีความเคารพศรัทธาในพุทธศาสนาเป็นอย่างมาก

² ธงชัย วชิรโรจน์ไพศาล. 2557. รู้จักและรักเพื่อนบ้าน ระบบทัศนียภาพประเทศพม่า. (ออนไลน์)

³ ภราดร ศักดา. 2557. พม่าวันวานเมียนมาร์วันนี้. (ออนไลน์)

5.2.2 มุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ในด้านที่ดีที่แตกต่างกัน

ข้อมูลจากสื่อที่นำเสนอประเทศเมียนมาร์เกี่ยวกับความเติบโตในด้านต่างๆ ของกรุงย่างกุ้ง หลังการเปิดประเทศ พบว่ามีการแสดงมุมมองที่ดีเกี่ยวกับเศรษฐกิจของประเทศเมียนมาร์ที่เติบโตอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ความเป็นอยู่ของชาวเมียนมาร์เปลี่ยนแปลงไป ไม่ได้มีความเจ็บเหงา ไร้ชีวิตชีวา เหมือนแต่ก่อน ดังตัวอย่าง

...เศรษฐกิจพม่าเติบโตเร็วมาก ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 7.5 จากนั้นมา กระตุ้นโดยการใช้จ่ายในประเทศ การท่องเที่ยว การลงทุน ภาครัฐ และการไหลเข้าของเงินทุนต่างประเทศ เทียบกับเมื่อสี่ปีที่แล้วก่อนการปฏิรูป วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในย่างกุ้งเปลี่ยนไปอย่างชัดเจนจากผลของการเปิดประเทศ กรุงย่างกุ้งไม่ใช่กรุงย่างกุ้งแบบเดิมที่เจ็บเหงาและไม่มีชีวิตชีวา แต่เต็มไปด้วยความใหม่ ไม่ว่าจะเป็นอาคารพาณิชย์ ร้านอาหาร โรงแรม ถนนหนทาง ไฟฟ้า แท็กซี่ ระบบโทรคมนาคม และรถยนต์บนท้องถนน ตลอดจนสินค้าที่มีการวางขายทั่วไป ไม่มีสภาพความขาดแคลนสินค้าให้เห็นเหมือนในอดีต ...⁴

ข้อมูลดังกล่าวไม่สอดคล้องกับการนำเสนอวิถีชีวิตของชาวเมียนมาร์ ดังปรากฏในบริจเฉทการท่องเที่ยว ที่มีการนำเสนอวิถีชีวิตของชาวเมียนมาร์ว่ามีความเรียบง่าย โดยไม่ได้มีการนำเสนอภาพวิถีชีวิตในมุมมองที่เปลี่ยนแปลงไปในแบบใหม่ของชาวเมียนมาร์แต่อย่างใด

จะเห็นได้ว่า การนำเสนอประเทศเมียนมาร์จากแหล่งข้อมูลเบื้องต้น มีการนำเสนอประเทศเมียนมาร์ในมุมมองที่ดี ซึ่งแตกต่างไปจากการนำเสนอประเทศเมียนมาร์ดังที่ปรากฏในบริจเฉทการท่องเที่ยว ทำให้เห็นได้ว่าแหล่งข้อมูลจำเพาะอื่นๆ ต่างก็มีมุมมองจำเพาะของตนเองในการนำเสนอประเทศเมียนมาร์

5.2.3 มุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ในด้านที่ไม่ดีที่สอดคล้องกัน

ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ มีการนำเสนอประเทศเมียนมาร์ในมุมมองที่ไม่ดีในประเด็นต่างๆ เช่นเดียวกับที่พบในงานวิจัยนี้ โดยผู้วิจัยพบว่ามุมมองเกี่ยวกับการคมนาคมในประเทศเมียนมาร์ มี

⁴ บัณฑิต นิฉาวร. 2559. มอญพม่า มองไทย มองอนาคต. (ออนไลน์)

ความสอดคล้องกับ ชำนาญ จันทร์เรือง (2557. ออนไลน์) ที่ได้กล่าวถึงความลำบากในด้านการคมนาคมในประเทศเมียนมาร์ ที่ยังไม่อำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้มากพอ ซึ่งเป็นเรื่องที่เมียนมาร์ยังควรได้รับการปรับปรุงอีกมาก ดังตัวอย่างที่ปรากฏ

... ในด้านการท่องเที่ยวที่เจ็ญเติบโตอย่างรวดเร็วมาก มีโรงแรมที่ทันสมัยเกิดขึ้นมากมาย มีนักท่องเที่ยวแวะไปหมด แม้ว่าในด้านการคมนาคมจะยังต้องปรับปรุงอีกมาก ดังเช่นเส้นทางที่คณะของพวกผมเดินทางออกจากแม่สอดเข้าเมียวดี เพื่อไปยังมะละแหม่งที่ต้องลัดเลาะไปตามหุบเขาสูงชัน ต้องสลักรันกันเดินทางเพราะรถสวนทางกันลำบาก ...⁵

ผู้วิจัยยังพบว่ามุมมองที่ไม่ดีของนักท่องเที่ยวชาวไทยในประเด็นต่างๆ ต่อประเทศเมียนมาร์ เช่น มุมมองเกี่ยวกับความเสื่อมโทรมของอาคารสถานที่ การจราจรที่ไม่เป็นระเบียบ รถบริการสาธารณะที่ไม่มีความสะดวกสบาย ระบบไฟฟ้าที่ยังไม่มีคุณภาพเพื่อรองรับการใช้งาน มีความสอดคล้องกับการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับแผนการปรับปรุงเมืองอย่างกุ่มให้ดีขึ้นในหลายๆ ด้าน ทำให้เห็นว่ามุมมองดังกล่าว เป็นสิ่งที่หลายฝ่ายเห็นพ้องต้องกัน ทำให้ประเทศเมียนมาร์เห็นถึงความสำคัญในประเด็นเหล่านี้ และเตรียมดำเนินการพัฒนาตนเองต่อไป ดังที่นายเพียวมินต์เต่ง ได้ให้สัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์ Irrawaddy (สำนักข่าวชายขอบ Trans Border News. 2559: ออนไลน์)

... รัฐมนตรีประจำอย่างกุ่มคนใหม่เปิดเผยว่า การสร้างอาคารตึกสูงจะถูกพิจารณา ในขณะที่จะซ่อมแซมไฟจราจร รวมถึงปรับปรุงระบบขนส่งอย่างรถบัสโดยสาร รถแท็กซี่ให้เป็นระบบระเบียบมากขึ้น เช่นเดียวกันกับการขนส่งทางเรือผ่านแม่น้ำอย่างกุ่ม แม่น้ำพะโค และแม่น้ำงาโมเยท จะปรับปรุงให้ดีขึ้นด้วยเช่นกัน ส่วนด้านไฟฟ้าและการจ่ายไฟฟ้า รัฐบาลท้องถิ่นชุดใหม่ก็มีแผนที่จะปรับปรุงระบบและทำแผนรองรับให้ดีขึ้นด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ นายเพียวมินต์เต่ง ยังให้คำมั่นว่าจะให้ความสำคัญและส่งเสริมผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็กและกลางเพื่อให้สามารถดึงดูดนักลงทุนจากต่างชาติเข้ามาลงทุน ซึ่งจะเป็นการสร้างงานให้กับประชาชน ...⁶

⁵ ชำนาญ จันทร์เรือง. 2557. มองพม่า มองไทย. (ออนไลน์)

⁶ สำนักข่าวชายขอบ Trans Border News. (2559). (ออนไลน์)

การแสดงผลมอมองในด้านที่ไม่ดีของนักท่องเที่ยวในปริมณฑลการท่องเที่ยว ในประเด็นที่พักอาศัย และอาคารสถานที่ของประเทศเมียนมาร์ในเรื่องความสกปรก พบว่านักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงคราบน้ำหนักที่มักปรากฏอยู่ตามสถานที่ต่างๆ ทั้งถนนหนทางและอาคารสถานที่ ซึ่งมีความสอดคล้องกับการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการรณรงค์ให้เลิกขว้างน้ำหมากตามสถานที่ราชการและสถานที่ต่างๆ ของประเทศเมียนมาร์ ทำให้เห็นว่ามอมองของนักท่องเที่ยวในเรื่องนี้ก็มีความสอดคล้องกับสิ่งที่รัฐบาลประเทศเมียนมาร์ให้ความสำคัญและมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม จึงได้มีการวางแผนให้มีการลดการขว้างหมากของประชาชนในประเทศ ดังตัวอย่าง

... มีรายงานว่า รัฐบาลพม่าได้เปิดให้ประชาชนทั่วไปร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านทางออนไลน์ตั้งแต่วันที่ 8 มิถุนายน) เกี่ยวกับกรณีที่รัฐบาลวางแผนที่จะรณรงค์ให้ลดการขว้างหมากและการห้ามขว้างน้ำหมากตามสถานที่ราชการและตามสถานที่สาธารณะ โดยรัฐบาลยังวางแผนให้ความรู้กับประชาชนถึงโรคภัยที่มากับการขว้างหมาก นอกจากนี้ยังมีแผนที่จะบังคับใช้มาตรการห้ามขายหมากใกล้กับสถานที่ราชการ โรงเรียนและโรงพยาบาลอีกด้วย นับเป็นการเปิดให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นครั้งแรกนับตั้งแต่รัฐบาล NLD ขึ้นมาบริหารประเทศเมื่อปลายเดือนมีนาคมที่ผ่านมา ...⁷

จะเห็นได้ว่าการนำเสนอประเทศเมียนมาร์ทั้งจากแหล่งข้อมูลต่างๆ และในปริมณฑลการท่องเที่ยวในเว็บไซต์พันทิปมีการนำเสนอ มอมองที่ไม่ดีต่อประเทศเมียนมาร์ในทางที่สอดคล้องกัน ได้แก่ การคมนาคมที่ไม่สะดวกสบาย ระบบไฟฟ้าที่ยังไม่มีคุณภาพ ความเสื่อมโทรมของอาคารสถานที่ ทำให้เห็นได้ว่าชาวไทยมีมอมองที่เหมือนกันต่อประเทศเมียนมาร์ในประเด็นดังกล่าว และยังสอดคล้องกับรัฐบาลของประเทศเมียนมาร์ที่เริ่มตระหนักให้ความสำคัญ จนนำไปสู่แผนการพัฒนาเพื่อพัฒนาสิ่งที่ไม่ดีเหล่านี้ให้ดีขึ้นต่อไป

⁷ สำนักข่าวชายขอบ Trans Border News. (2559). (ออนไลน์)

5.2.4 มุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ในที่ไม่ดีที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ พบว่ามีการนำเสนอประเด็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีของประเทศเมียนมาร์ในด้านที่ไม่ดีเกี่ยวกับระบบไฟฟ้า โดยมีการนำเสนอว่ากระแสไฟฟ้าที่ใช้ในประเทศเมียนมาร์ไม่มีความปลอดภัย เนื่องจากเป็นสายส่งเหนือศีรษะ ซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้ใช้งาน ดังตัวอย่าง

... นอกจากนี้ยังมี ปัญหาความปลอดภัยของระบบส่งผ่านกระแสไฟฟ้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสายส่งเหนือศีรษะ เพราะการวางสายส่งใต้ดินมีต้นทุนสูงกว่ามาก สายส่งบนดินมักผ่านการใช้งานมานานหลายทศวรรษทำให้ด้อยประสิทธิภาพ ซึ่งโคกนาฏกรรมที่ผ่านมาตอกย้ำถึงระบบความปลอดภัยที่ทางภาครัฐและเอกชนต้องเร่งปรับปรุงโดยเร็ว เช่น เหตุการณ์เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคมที่ผ่านมา บริเวณตลาดในเมือง ไสลอนตายาฝั่งตะวันตกของย่างกุ้ง เกิดเหตุระบบไฟฟ้าขัดข้องเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต 3 ราย ...⁸

โดยการนำเสนอข้อมูลดังกล่าวแตกต่างไปจากข้อมูลที่พบในบริจเฉทการท่องเที่ยวที่ไม่ได้มีการนำเสนอมุมมองเกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยจากการใช้ไฟฟ้าในประเทศเมียนมาร์ แต่พบการนำเสนอว่าระบบไฟฟ้าว่ายังไม่มีความปลอดภัยมากนัก

จะเห็นได้ว่า การนำเสนอประเทศเมียนมาร์จากแหล่งข้อมูลเบื้องต้น มีการนำเสนอประเทศเมียนมาร์ในมุมมองในด้านที่ไม่ดี ซึ่งมีความแตกต่างไปจากที่นักท่องเที่ยวชาวไทยได้กล่าวถึงในบริจเฉทการท่องเที่ยว ทำให้เห็นได้ว่าแหล่งข้อมูลอื่นๆ ก็จะมีมุมมองของตนเองในการนำเสนอประเทศเมียนมาร์ที่แตกต่างกัน

จากการที่ประเทศเมียนมาร์เริ่มเปิดประเทศเพื่อให้บุคคลภายนอกได้เดินทางเข้าไปเข้าสู่ประเทศมากขึ้น ทั้งนักท่องเที่ยว สื่อมวลชน นักวิชาการ ฯลฯ ผู้วิจัยพบว่าต่างฝ่ายต่างได้แสดงมุมมองต่อประเทศเมียนมาร์ในประเด็นที่หลากหลาย ทั้งในด้านที่ดีและไม่ดี ผ่านการใช้กลวิธีทางภาษารูปแบบต่างๆ ซึ่งมุมมองที่ปรากฏมีทั้งมุมมองที่สอดคล้องและแตกต่างกัน และพบว่ารัฐบาล

⁸ ประชาชาติธุรกิจ. (2557). (ออนไลน์)

ของประเทศเมียนมาร์เอง ก็ตระหนักถึงปัญหาที่ยังคงมีอยู่ในประเทศเช่นเดียวกับที่นักท่องเที่ยวได้พบ จึงได้นำไปสู่การวางแผนเพื่อพัฒนาประเทศของตนเองในประเด็นต่างๆ ให้พัฒนามากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับมุมมองของคนไทยต่อประเทศเมียนมาร์ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้มีการศึกษามุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพิ่มเติม ได้แก่ ประเทศลาว ประเทศกัมพูชา ประเทศเวียดนาม ประเทศมาเลเซีย ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศบรูไน และประเทศสิงคโปร์ เพื่อให้เห็นมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อประเทศเพื่อนบ้าน และมุมมองที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมีต่อตนเองให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น และผู้วิจัยขอเสนอแนะให้มีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักท่องเที่ยวที่ใช้ในการแสดงมุมมอง โดยเสนอให้ศึกษาว่าทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีรูปแบบของการนำเสนอมุมมองต่อสถานที่ท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างไร

บรรณานุกรม

- กันยารัตน์ ผ่องสุข. (2553). *เนื้อหาและกลวิธีทางภาษาในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยวของ“นิว กลม”*. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา เจริญเกียรติบวร. (2543). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับมุมมองในข่าววัดพระธรรมกายที่เสนอในหนังสือพิมพ์ไทย*. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทิมา อังคณชิกิจ. (2557). *การวิเคราะห์ข้อความ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชาญวิทย์ เกษตรศิริ; และคนอื่นๆ. (2541). *ไทยมองพม่า*. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตยในพม่า.
- ชาวพม่าใช้คำนำหน้าชื่อกันอย่างไร. (2555). *นิตยสารสารคดี*. สืบค้นเมื่อ 29 มิถุนายน 2559, จาก <http://www.sarakadee.com/2012/01/28/burmese-name/>.
- ชำนาญ จันทรเรือง. (2557, 24 ธันวาคม). *มองพม่า มองไทย*. กรุงเทพฯธุรกิจ. สืบค้นเมื่อ 24 มิถุนายน 2559, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/624923>.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. (2556). *วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ตามแนวภาษาศาสตร์: แนวคิดและการนำมาศึกษาวาทกรรมในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย วชิรโรจน์ไพศาล. (2557, เมษายน). *รู้จักเพื่อนบ้านและระบบทันตสุขภาพพม่า*. *Thai Dental Magazine*. 7(30): 46-49.
- บัณฑิต นิฉถาวร. (2559). *มองพม่า มองไทย มองอนาคต*. สืบค้นเมื่อ 24 มิถุนายน 2559, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/636859>.
- พม่ายกเครื่อง "ระบบไฟฟ้า" เสริมศักยภาพรับต่างชาติแหล่งทุน. (2557). *ประชาชาติธุรกิจ*. สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2559, จาก http://m.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1407142206.
- “พม่า”เนื้อหอมเมืองท่องเที่ยวดาวเด่นดวงใหม่แห่งอาเซียน. (2556). *ASTV ผู้จัดการออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 4 มิถุนายน 2558, จาก <http://www.manager.co.th/Travel/ViewNews.aspx?NewsID=9560000076488>.

ภราดร ศักดา. (2557). *พม่าวันวานเมียนมาร์วันนี้*. สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2559, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/624923>.

รัฐบาลพม่าเปิดโหวตออนไลน์ ฟังเสียงประชาชนต่อแผนรณรงค์ลดการเคี้ยวหมาก. (2559).

สำนักข่าวชายขอบ *Trans border news*. สืบค้นเมื่อ 24 มิถุนายน 2559, จาก <http://transbordernews.in.th/home/?p=13016>.

รมต.ใหม่เตรียมปรับโฉมอย่างกึ่งเป็นเมืองสีเขียวก่อนพัฒนาระบบสาธารณูปโภค ด้านนักลงทุนไทย

หลังโครงการสร้างตึกสูงถูกระงับ. (2559). สำนักข่าวชายขอบ *Trans border news*.

สืบค้นเมื่อ 24 มิถุนายน 2559, จาก <http://transbordernews.in.th/home/?p=13094>.

วันชัย ตันติวิทยาพิทักษ์. (2554). *ไทยมองพม่าและพม่ามองไทย*. ใน *สารคดี*. หน้า 106-132.

กรุงเทพ. วีริยะธุรกิจ.

สุนทร ชุตินทรานนท์; และคณะ. (2557). *ชาตินิยมในแบบเรียนไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ. มติชน.

สุนทรี โชติดีดิลก. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอุดมการณ์ในวารสาร “อยู่ในบุญ”

สุขที่พึงประสงค์ สุขได้ด้วยบุญ. ใน *มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. หน้า 165-200.

สุราษฎร์ธานี. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

Baker, Paul. (2006). *Using Corpora in Discourse Analysis*. London: Continuum International.

Bamberg, Michael. (2011). *Narrative Discourse*. Retrieved July 8, 2015, from

http://www.clarku.edu/~mbamberg/Material_files/Narrative_Discourse.pdf.

Brown, Gillian.; & Yule, George. (1983). *Discourse Analysis*. Cambridge: Cambridge University Press.

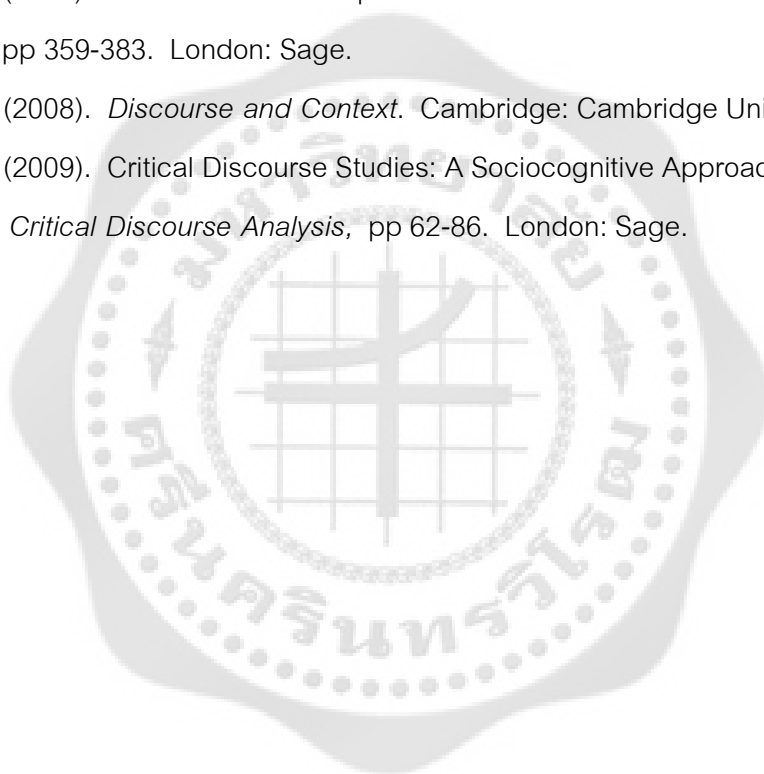
Cameron, Deborah.; & Panovic, Ivan. (2014). *Working with Discourse*. London: Sage.

Crystal, David. (2001). *Language and the internet*. Cambridge: Cambridge University Press.

Fairclough, Norman. (2003). *Discourse Analysis: Textual Analysis for Social Research*. London: Routledge.

- Halliday, M.A.K.; & Hasan, Ruqaiya. (1976). *Cohesion in English*. Bath: The Pitman Press.
- Jørgenson, Louise Gylling. (2004). *An analysis of a destination's image and language of tourism*. Retrieved June 19, 2015, from http://www.pulib.sk/elpub2/FF/Ferencik2/pdf_doc/27.pdf.
- Ip, Janice Yui Ling. (2008). Analyzing Tourism Discourse a Case Study of a Hong Kong Travel Brochure. In *LCOM*. pp 1-19. Hong Kong.
- Kelly, Caroline. (2015). *Do you know what I mean < :(A linguistic study of the understanding of emoticons and emojis in text message*. Retrieved June 9, 2016, from <http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:783789/FULLTEXT01.pdf>.
- Longacre, Robert E. (1987). *The Grammar of Discourse*. New York: Plenum Press.
- Matic, Daniela. (2012). *Ideological Discourse Structures in Political Speech*. Retrieved June 24, 2016, from http://www.uab.ro/jolie/2010/4_rashidi-souzandehfar.pdf.
- Rashidi, Nasser.; & Souzandehfar, Nasser. (2010). *A Critical Discourse Analysis of the Debates Between Republicans and Democrats over the Continuation of War in Iraq*. Retrieved June 24, 2016, from http://www.uab.ro/jolie/2010/4_rashidi-souzandehfar.pdf.
- Rázusová, Magdaléna. (2009). *The Language of Tourism*. Retrieved July 11, 2015, from http://www.pulib.sk/elpub2/FF/Ferencik2/pdf_doc/27.pdf
- Schiffrin, Deborah. (1987). *Discourse Markers*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Simpson, Paul. (1987). *Language Ideology and Point of View*. New York: T.J. Press.
- Tomic, M.; Martinez, M.; & Vrbanc, T. (2013). *Emoticons*. Retrieved June 9, 2016, from https://bib.irb.hr/datoteka/710991.2013_Efectus_Tomic-Martinez-Vrbanc_-_Emoticons.pdf.
- van Dijk, Teun A.. (1997). Discourse as Social Interaction. In *Discourse Studies: A Multidisciplinary Introduction Volume 2*. London: Sage.

- (2000). *Ideology and Discourse*. Retrieved June 7, 2015, from <http://www.discourses.org/UnpublishedArticles/Ideology%20and%20discourse.pdf>.
- (2005). War Rhetoric of a Little Ally: Political Implications and Aznar's legitimization of the War in Iraq. *In Journal of Language and Politics*, V 4(1). pp 65-91. John Benjamin.
- (2006). Discourse and Manipulation. *In Discourse and Society*, V 17(2). pp 359-383. London: Sage.
- (2008). *Discourse and Context*. Cambridge: Cambridge University Press.
- (2009). Critical Discourse Studies: A Sociocognitive Approach. *In Methods of Critical Discourse Analysis*, pp 62-86. London: Sage.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวโชติกา สิงห์ประเสริฐ
วัน เดือน ปีเกิด	14 มกราคม 2532
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	612/360 ถนน อโศก-ดินแดง แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานครฯ 10400
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2549	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนระยองวิทยาคม
พ.ศ. 2553	อักษรศาสตรบัณฑิต (เอเชียศึกษา-ภาษาจีน) จากมหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2559	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ